

32

Đurđa Sušec,
Glavni i odgovorni
urednik HEP Vjesnika

DAJMO ZEMLJI ŠANSU!

Dan voda, Dan planeta Zemlje, Dan zaštite okoliša...Dan...? Da ne govorimo o svim onim danima poput Dana djeteta, Dana nepušenja, Dana žena oboljelih od karcinoma dojki... Hoće li uskoro biti dana u godini bez određenog prigodnog Dana? Zar se samo tog dana čelnici država, predsjednici vlada, ministri, gospodarstvenici i svi odgovorni za vođenje i kreiranje tog područja Dana podjećaju na Život? A, što iza toga slijedi? Obećanja, zaklinjanja, deklaracije, smjernice, preporuke... Nikad nije bilo toliko propisa i nikad ih čovjek nije manje poštovao, u svim područjima života. Ali, s obzirom na upozorenja, kojima se Zemlja buni protiv čovjekova neodgovornog ponašanja, možda ćemo svi mi početi malo više osluškivati "kako Zemlja diše". Dobro bi bilo usput se zapitati: kakva smo mi to čudovišna vrsta da branimo Zemlju od naše vlastite destrukcije?

"Dajmo Zemlji šansu", poruka je uz Svjetski dan okoliša 5. lipnja, koji se obilježava u svim zemljama - svečano i radno. Naime, 1972. godine je u Stockholm održana konferencija Ujedinjenih naroda o problemima zaštite čovjekova okoliša, kada se okupilo 113 država, koje su se odazvale apelu o potrebi međunarodne suradnje u rješavanju problema okoliša. Tada se prvi put o problemima okoliša počelo promišljati globalno. Ove godine Svjetski dan okoliša obilježen je u Shenzenu, u Kini.

U Hrvatskoj je tom prigodom održan skup poslovnog vodstva Hrvatske o temi "Gospodarstvo - zaštita okoliša - hrvatska budućnost", a pod pokroviteljstvom Ministarstva zaštite okoliša i prostornog uređenja Republike Hrvatske dodjeljuje se Godišnja nagrada za zaštitu okoliša pojedincima i organizacijama.

Na skupu poslovnog vodstva Hrvatske, namjera organizatora je bila okupljanje što većeg

broja hrvatskih gospodarstvenika, predsjednika uprava i direktora. Od njih se očekuje iskazivanje vizije razvoja i napretka Hrvatske, temeljene na ekonomski zdravoj, socijalno uravnoteženoj i ekološki održivoj gospodarskoj politici. Cilj je poticanje procesa osmišljavanja razvojne politike gospodarstva uskladene s europskim i svjetskim standardima zaštite okoliša. Skupu su prisustvovali predstavnici hrvatskih tvrtki, udruženja i zajednica: Agrokor, Coca Cola, Beverages, Croatia Airlines, Ericsson Nikola Tesla, HGK, HŽ, Hrvatska turistička zajednica, Hrvatske vode, JANA, Kraš, Lura, Messer MG, Podravka, privredna banka Zagreb, TC Koromačno, Uljanik, Varteks i, dakako, Hrvatske elektroprivrede.

"Mi predstavnici gospodarstva i finansijskih ustanova Republike Hrvatske, svoje svekoliko djelovanje temeljimo na načelima održiva razvoja i posebice na skrbi o kvaliteti i zaštiti okoliša u zemlji u kojoj žive naši radnici i naši kupci. To su temeljna načela na kojima gradimo budućnost naših tvrtki, bez obzira na strukturu vlasništva. Time želimo iskazati poštovanje prema čovjeku i Zemlji", dio je zajedničke Izjave predstavnika spomenutih organizacija upućene javnosti.

Hrvatska elektroprivreda se tom prigodom predstavila prezentacijom "Briga o okolišu kao poticaj održivom razvoju u Hrvatskoj elektroprivredi". Naime, Hrvatska elektroprivreda je danas jedna od vodećih hrvatskih tvrtki u području zaštite okoliša, kako prema sustavnoći skrbi o okolišu i ulaganjima u zaštitu okoliša, tako i prema ostvarenjima. Vrijeme koje dolazi obvezat će HEP na još zahtjevniji pristup zaštiti okoliša, na još veća ulaganja u ljude, opremu i poslove zaštite okoliša. HEP će i u novim okolnostima promicati primjenu načela održivog razvoja. Osobito će to doći do izražaja u tržišno ustrojenoj Hrvatskoj elektroprivredi, koja će svoj poslovni razvoj morati još više uskladiti s očekivanjima kupaca, lokalnih zajednica, finansijskih institucija - s očekivanjima javnosti.

26

U OVOM BROJU

Akademik Božo Udovičić: Svi današnji procesi vode gubljenju čovječnosti

3, 4

Potpisani Kolektivni ugovor: Zajamčena prava i obveze poslodavca i radnika - do kraja 2003.!

5

Četvrti simpozij HK CIGRÉ o elektroodistribucijskoj djelatnosti

6, 7, 8

MIPRO 2002: U srži svjetskog tehnološkog napretka

10

Savjetovanje o energetskim i procesnim postrojenjima: Vodikov energetski sustav - hit tema

11

U križevačkoj "Munjari" bit će tehnički muzej

15

Savjetovanje o sigurnosti u okolišu i graditeljstvu: O sigurnosti se sve više raspravlja

18, 19

Obnova TS Ernestinovo: Građevinski radovi u zamahu

30, 31, 32

28

AKADEMIK BOŽO UDOVIČIĆ

SVI DANAŠNJI PROCESI VODE GUBLJENJU ČOVJEČNOSTI

ćemo biti bogati, dobro ćemo živjeti. Drugo, pojedinci su iskoristili ratno stanje. Mnogi su se obogatili kupnjom oružja (!?) i to još imaju hrabrosti objaviti. To je, znači, pitanje moralne i stoga sam se odlučio napisati knjigu o tomu.

HEP Vjesnik: Može li se reći da su Vaši prethodni radovi bili nužan uvod za ovu posljednju knjigu, jesu li očekivanja i reakcije nužno nametnute Energetiku i okoliš u globalizaciji, koja sve to sintetizira i kvalitetnije oblikuje Vašu misao?

Akademik Božo Udoovičić: Moram naglasiti da kada nešto pišem, ne nudim recepte, jer to nije moguće, ali se zalažem za određeni moral. Ja ga ne mogu propisati, niti to znam, jer nisam za to kvalificiran. Ali, pitanje moralne je pitanje normi, prije svega ljudskih. Ljudskih normi koje će na prvo mjesto postaviti dostojanstvo ljudske osobe, pravo na život, pravo na slobodu i rad. To je pitanje svih pitanja. Dakako da su mi mnogi zamjerili, osobito na dijelu teksta gdje govorim o ulozi intelektualaca. Već sam više puta naglasio da je potpuno pogrešno mišljenje, ali u nas uvriježeno, da su intelektualci svi oni koji imaju fakultetsku diplomu. Podsećam da su manje-više našu zbilju kreirali ljudi s jednom ili više titula. A upravo se od intelektualaca očekuje da budu lučonošće visokih moralnih načela.

Valja razlikovati dva temeljna pojma: pravna država i vladavina prava. Hrvatska je pravna država, ona je ustrojena, ima svoj Ustav, zakone, Parlament, Vladu. Samo je pitanje postoji li vladavina prava. Jer, kako se može dogoditi da se svakodnevno u medijima, Hrvatskom saboru, u Vladu pojavljuje riječ - koju ja nerado koristim - pljačka, a da nitko za to nije suđen? To je fenomen, koji se teško može objasniti.

Znači, nakon Statista u demokraciji i Razvjeta energetike, za koju smatram da je moje životno djelo, pogledao sam prema budućnosti pitajući se što Svet može očekivati s obzirom na današnju konstelaciju snaga. Naime, jedan sloj iznimno bogatih ljudi, koji čini 10 posto svjetske populacije, troši polovicu ukupne energije, a 90 posto drugu polovicu. Znači, jaz između bogatih i siromašnih postaje sve veći. Ili, primjerice, procijenjeno je da 800 milijuna ljudi ima teškoća s pretjeranom težinom i pritom za rješenje tog problema troši jako puno novaca, a milijarda i pol do dvije milijarde ljudi je gladno, gladni odlaze na počinak. Ono što zabrinjava je da ne postoji tendencija smanjenja nego povećanja tih razlika. Svake je godine sve više ljudi na Zemlji, sve je više pustinja, sve manje obradiva tla, čiste pitke vode. Pitanje je kamo to idemo? Djelomično rješenje u svemu tomu je u tehnologijama. Ali, istodobno tehnologije nose i opasnost. Primjerice, primjena nove tehnologije znači otpuštanje 20 posto ljudi. Kako će i od čega živjeti ti ljudi? Znači, treba puno više moralna, puno više senzibilizacija za socijalnu dimenziju, ali pravu, a ne kvazi - socijalnu dimenziju kada naknadu za bolovanje dobivaju zdravi, a ne bolesni ljudi. Osim toga, djelomično je zatajila i crkva. Nije se prilagodila nastalim uvjetima na ovim prostorima. Zatajilo je i školstvo - do kraja. Danas jedan dio učenika, zamislite, ne želi na nastavu isključiti svoje mobilne telefone (?!). Ili, profesor od učenika uzima cigarete, a učenici ili studenti dolaze u školu ili na fakultet automobilima marke Audi ili BMW. Ili, pogledajte koliko zarađuju neki športaši, kolike su vrijednosti njihovih transfera, a istodobno njihovi klubovi nemaju novaca za, primjerice, električnu energiju. U svemu tomu čovjek se ne može snaći. U kapitalizmu je gazda - vlasnik koji brine o svemu. U nas su nestala sva mjerila vrijednosti i to je ključno. I konačno, veliki je problem kameleontovo. To su sve problemi koji su me prisiljavali da pokušam pisati, u granicama mojih sposobnosti i mogućnosti.

HEP Vjesnik: Smatraate li da su energetičari u prednosti, jer su osposobljeni za sagledavanje srži problema, ali i za globalan pristup?

Akademik Božo Udoovičić: Često se dolazi do apsurda. Uzmite hipotezu da je u Žemljinoj kori sve energija, opet je konačna. Po-

lazim od tih razmišljanja. Bez obzira koliko su procijenjene rezerve naftne, plina, ugljena - otrlike 100 do 200 godina, postavlja se pitanje koliko Zemlja postoji i koliko će još postojati. Znači, moramo biti usmjereni prema budućnosti, jer svijet nije počeo s nama niti će s nama završiti. U tomu je sadržan energetski pogled. Jer, ne postoji niti jedna ljudska radnja bez energije. Energija se mora osigurati jer, primjerice, energiju uzimamo kroz hranu, a danas, da bi hranu proizveli - moramo koristiti puno energije. Energija je uvijek bila odrednica razvoja čovječanstva.

Međutim, danas smo svjedoci brojnih zabrana. Zašto se, primjerice, ne zabrani vatra koja je u svijetu prouzročila daleko najveća zla i to još uvijek čini. Ali, slažete se da se bez vatre ne može živjeti. Sjetimo se kako su se ljudi bojali prve željeznice. Sva tehnološka rješenja idu u smjeru da rade za dobro čovjeka, ali nose i odgovarajuće opasnosti.

Kroz svoj život energetičara dobro sam upoznao stanje u svijetu, a posebno u istočnoeuropskim zemljama. Kada uspoređujemo stanje prije promjena i kada vidim gdje su u razvoju bile te zemlje, a gdje Hrvatska i kako je to danas: gdje smo mi, a gdje su one? S tim se ja ne mogu nikako pomiriti. Za opravdavanje takvog stanja ne mogu pronaći niti jedan valjani argument. Hrvatska ima iznimno sposobne ljudi, iznimani prirodno-zemljopisni položaj. Te dvije komponente su morale stvoriti uvjete za naprijed. I Domovinski rat nas je morao prisiliti da se ponašamo drukčije nego što smo se ponašali.

HEP Vjesnik: Je li Domovinski rat bio iskušenje za Hrvatsku?

Akademik Božo Udoovičić: Ja bih rekao da je bio, u najmanju ruku, čudan splet okolnosti. Rat... nije rat... je li objavljen ili nije... je li obrambeni ili nije? To su bila samo neka od pitanja. Neupitno je bilo samo da je rat nametnut i da je trebalo Hrvatsku obraniti od okupatora pod svaku cijenu. Ali, sve ono što se događalo uz rat moralo je biti drukčije. U knjizi Moralna praznina u Hrvatskoj, gdje pišem o vladavini prava, naglašavam da je potpuno zakazalo sudstvo u Hrvatskoj. I danas smo svakodnevno svjedoci stanja u našem pravosudu. Nezamislivo je da državni odvjetnik može u Hrvatskom saboru i pred cijelim svijetom izjaviti ono što je izjavio, a bez do sada ikakvih posljedica za bilo koga. To je za mene nezamislivo. Kako se sve to odražava na moral?

HEP Vjesnik: Kamo ide energetika u Hrvatskoj?

Akademik Božo Udoovičić: Moje je mišljenje da u energetici moramo gledati na tri temeljna segmenta. Jedno je INA s tekućim gorivima, drugo je INA s plinom i treće je HEP, odnosno električna energija. Kod INE moramo raspraviti dva dijela: prvo je pitanje proizvodnje naftne i plina, a drugo su sve ostale djelatnosti. Proizvodnja naftne i plina je prirodno dobro hrvatskog naroda i to se, prema mom uvjerenju, ne smije nikomu prodati, nego samo dati koncesiju. Svi drugi se može prodati. Jer, derivati su klasična roba. Plin i električna energija su samo djelomično roba i tu vladaju potpuno drukčiji zakoni. Kod plina je tu tlak i sve što je vezano uz tlak, a kod električne energije to je frekvencija, napon, sigurnost i drugo, odnosno čimbenici koji poskupljaju tu robu. Moje je mišljenje da se hidroelektrane ne smiju nikomu prodati, jer je to prirodno blago. Postoji u literaturi zabilježeno da je, pri godom političkog stvaranja država, određeno da sva prirodna blaga koja se nalaze na teritoriju jednog naroda - pripadaju cijelom narodu. O prirodnom blagu ne bi smio nitko odlučivati osim narod izjašnjavanjem na referendumu. Ono se može dati samo na korištenje, a ne otuđiti. Smatram da je u slučaju INE provođenje privatizacije puno lakše, ali ako je riječ o plinu - tu prvenstveno mislim na transport plina - to mora biti uvijek pod kontrolom države. Jednako je i s prijenosom električne energije i to je neupitno. Za proizvodnju i distribuciju smatram da organizacijske jedinice nikad ne bi smjele biti u rukama stranog vlasnika više od 49 posta. Zašto? Jer, primjerice, što će se dogoditi ako strani vlasnik distribucijskog područja u jednoj županiji traži cijenu i uvje-

AKADEMIKA Božu Udoovičića elektroprivrednoj javnosti nije potrebno posebno predstavljati, osim naglasiti da je riječ o najvećem hrvatskom autoritetu u području energetike, koji je svoj cijeli radni i stručni život posvetio energetici. Spomenimo da je svoj stručni pogled objavio prije 19 godina u knjizi *Ektroenergetika*, a potom prije 14 godina objavljuje četiri knjige: *Energija i izvori energije*, *Energetske pretvorbe i bilance*, *Energija i društvo* i *Energija i okolina*. Potom 1993. godine objavljuje knjigu *Energetika*, koja je proglašena knjigom godine. Tih godina sintetizira svoj stručni pogled u knjizi *Razvitak i energetika - temeljne odrednice*, gdje se više okreće čovjeku i naglašava potrebu uspostavljanja novog sustava vrijednosti koji će promicati dostojanstvo ljudske osobe, kulturu dijaloga, pluralnost i slobodu, kao i zajedništvo u različitosti. Slijedeći upravo taj svoj pristup prema čovjeku i društvu u kojem čovjek živi, prije tri godine je objavio knjigu *Statisti u demokraciji - Čitanka za buduću povijest*, a 2001. godine knjigu *Moralna praznina u Hrvatskoj*. Nedavno je iz tiska izšla najnovija knjiga akademika B. Udoovičića *Energija i okoliš u globalizaciji*, što je povod za Naš intervju HEP Vjesnika.

HEP Vjesnik: Globalizacija je fenomen koji upravo danas i svugde izravno ili posredno zaokuplja čitavi svijet, a i Hrvatsku, pa eto i Vas. Koji su poticaji za Vaš iskorak iz područja čiste energetike?

Akademik Božo Udoovičić: Cijeli život se bavim vizijama, projekcijama budućnosti. I, dakako, temelj je uvijek energetika, a budući da je energija sposobnost obavljanja rada - ona je na određeni način život, tako da se moram baviti čovjekom i svim onim što čovjek čini da bi osigurao svoju egzistenciju. Pritom uvijek analiziram što se događa na Planetu i kamo to vodi, što se može očekivati i koje su prednosti, a koje opasnosti takvog razvijanja ili takvih pogleda na budućnost - globalno.

Naime, u svemu ovomu što spoznajem da se događa jest gubljenje čovječnosti. Postali smo i sve više postajemo žrtve standarda življjenja, žrtve tehnološkog razvoja. Danas se rijetko možete susresti s prigodom gdje se ljudi okupljaju i zabavljaju, jer sve je podređeno materijalnim dobrima - pod svaku cijenu. Normalno je i ljudski da su ljudi zainteresirani za materijalni aspekt, jer moraju živjeti. Ali, pitanje je - mijere. Prema svemu sudeći, u svim dijelovima društva izgubila se - mijera. U takvim okolnostima, na Zapadu koji manje-više diktira sve što se u svjetu događa, mogu se pronaći i određeni pozitivni elementi. Međutim, moj je dojam da mi u Hrvatskoj prihvaćamo samo one negativne. Rekao bih da je riječ o pomodarstvu s ciljem bogaćenja pod svaku cijenu. Taj problem se polako prenosi u sva područja života. Sve ovo što sam rekao pogodovalo je, dakako, gubljenju moralne. Promatrajući što se u svijetu događa, odlučio sam svoja razmišljanja staviti na papir - kako se to kaže - i povezati u dvije knjige. Jedna je *Moralna praznina u Hrvatskoj*, a druga *Energetika i okoliš u globalizaciji*. Kada je u pitanju prva knjiga, pošao sam od pitanja: je li moguće da se to s nama događa i što se to s nama dogodilo u posljednjih 12 godina. Dakako, svi smo željeli svoju državu, ljudi su za to davali svoje živote, a neki su stjecali bogatstva. Zar se to moralno dogoditi? Poznato je da rat, uz sve svoje strahote, donosi i određene pozitivne učinke poput odricanja, požrtvovnosti, suosjećanja, skromnosti, entuzijazma - radnog i obrambenog. Sve zajedno nameće pitanje odgovornosti. Međutim, u nas su se dogodile upravo suprotnosti ovih spomenutih mogućih pozitivnih učinaka rata. Mi najčešće rat koristimo samo kao opravdanje, a ne spominjemo i one pozitivne učinke koje je rat trebao inicirati.

Rekao bih da je to prouzročio splet naših okolnosti. Jer, nastupila je promjena društveno-političkog sustava. To je izazvalo "kratki spoj" u našim glavama. Naime, mi smo mislili kada formalno promijenimo društveno-politički sustav, nećemo trebati raditi, svi

AKADEMIK BOŽO UDOVIČIĆ

tuje ju isporukom električne energije? Što će tada biti s bolnicama, školama, vodovodima... Mora postojati sigurnost opskrbe. U knjizi *Energetika i okoliš u globalizaciji*, objavljujem govor američkog predsjednika Busha gdje kaže da ne želi biti ovisan o jednom stranom energetiku. Ako to kaže predsjednik najmoćnije zemlje svijeta, što je sa siromašnima?

HEP Vjesnik: Kako pomiriti tvrdnju da je energetska neovisnost uvjet državne neovisnosti i najnovije trendove u hrvatskom energetskom sektoru?

Akademik Božo Udovičić: Kažem, a to sam govorio još u socijalizmu, da je dispečirajuće električne energije važniji od *generaštava*, jer o njemu u jednoj zemlji sve ovisi. Zato moramo imati rezervne agregate, rezervne baterije - sve u rezervi da bi električnu energiju imao onaj minimalni segment društva, koji je uvijek mora imati. Konačno, najbolji je dokaz ono što se tijekom Domovinskog rata događalo u Dalmaciji, gdje imamo tri puta veću proizvodnju od potrošnje. Ne treba ići nigdje dalje kako bi spoznali što znači imati elektroenergetski sustav. Njegovu ulogu se ne može baš ničim nadomjestiti. Kalifornija najbolje pokazuje što se događalo kada nije bilo sustava. Moja je procjena da će stanovnici Kalifornije 20 puta više platiti cijenu električne energije, nego što su zaradili oni koji su vodili tu igru.

Kada je u pitanju privatizacija i globalizacija i restrukturiranje i liberalizacija - riječ je o previše pojmljova. Tu se ne zna tko što radi. Restukturiranje mora biti vježbiti zadatak svake organizacije - od obitelji pa na dalje. Riječ je o umještosti i odgovornosti rukovođenja i rada i o tomu ne treba posebno razgovarati. Liberalizacija je za mene, kada je u pitanju elektroenergetski sustav, vrlo upitna. Naime, ako primjerice Dalmacija Dugi Rat električnu energiju kupi u Ukrajini, kako će se obračunati gubici, vožnja frekvence, regulacija, rezerva i sve ostalo? To se ne može ugovoriti, jer se stanje u elektroenergetskom sustavu mijenja svake sekunde. Liberalizaciju je nametnuo Zapad da bi iskoristio viškove kapaciteta koji su se pojavili u istočnoeuropskim zemljama. Cijena električne energije dva puta je veća na Zapadu nego na Istoku, gdje je propalo gospodarstvo i Zapad to koristi. Ali, to će se na kraju skupo platiti. Imam osjećaj da danas u Evropi nitko ništa značajnije ne gradi, jer su svi okrenuti slobodnom tržištu - liberalizaciji i kada se iscrpe ti kapaciteti na Istoku, a istodobno i na Zapadu elektrane tehnološki stare, bojam se da će se dogoditi velika energetska kriza.

Nedavno sam na jednom skupu u Akademiji rekao da nije pametno sve ono što se radi u Americi. Mi smo, primjerice, 31 godinu prije Amerikanaca donijeli odluku o izgradnji visokonaponske mreže. Bilo je to u lipnju 1970. godine u Dubrovniku, a Amerikanci su to učinili 2001. godine i to nakon iskustva u Kaliforniji. Ne smijemo nikada preslikavati iskustva drugih, jer to je - prema mom mišljenju - jedno od velikih zala na svim područjima u Hrvatskoj.

HEP Vjesnik: Možete li procijeniti koliko će dugi Zapad moći ovako živjeti kupujući jettinu poljsku i ukrajinsku električnu energiju? Kakvog će to odraza imati na tek započete procese u hrvatskoj energetici?

Akademik Božo Udovičić: Najdulje još pet godina, odnosno čim se gospodarski oporave istočnoeuropske zemlje. Ali, elektrane se ne mogu izgraditi za godinu dana, potrebno je osam godina.

Nedavno me netko pitao možemo li prodati NE Krško za jednu kunu. Nitko ne pita komu prodati, zašto prodati i za koliko prodati. Ako pretpostavimo da postoje svi navedeni uvjeti, pitanje je čime nadomjestiti NE Krško. Moje je mišljenje da smo imali izvanredne ugovorene odnose o NE Krško, na čijoj primjeni smo moralni inzistirati. Sporazum je trebao postati vlasnički ugovor. Ali, uključila se politika... Zagovornici liberalizacije kažu da će se sve riješiti ugovorom. Ali, Hrvatska je uložila svoje novce u izgradnju TE Obrenovac, TE Tuzla, TE Kakanj, TE Gacko i NE Krško. Što u ovih posljednjih deset godina mi od toga imamo? Što vrijedi ugovor ili penali ako cijela Hrvatska ostane tri ili pet dana bez električne energije? Kako to naplatiti, s čim, kakve tužbe podići? Smrt čovjeka ako nestane električne energije na dijitalizatoru ne može se naplatiti. Energetika se ne može riješiti ugovorima, nego samo sigurnošću, vlastitim izvorima. A, za izgraditi novu elektranu potrebno je sedam-osam godina. Mnogi će reći, možemo

električnu energiju uvesti. Možete uvesti dok imate od koga. A, što ako nemate ili ako vam električnu energiju ne želite prodati?

Da se vratim mom pozivu. Ja bih svakog studenta koji bi vod za Mađarsku pokušao opravdati uvozom električne energije srušio na kolokviju. Kada sam tri puta predlagao izgradnju tog voda, tada sam to obrazlagao mogućnošću da Hrvatska izvozi vršnu energiju i snagu istočnoeuropskim zemljama i da na tomu zarađuje. Istina, pitanje je što bi bilo da posljednje dvije godine nismo imali taj vod, jer preko njega uvozimo 30 posto od ukupnih potreba za električnom energijom. Posljednja odluka o izgradnji elektrana na teritoriju Hrvatske donesena je 1982. godine, a životni vijek postojećih istječe. Hrvatsku elektroprivredu čekaju vrlo teški dani. Ja na to upozoravam.

HEP Vjesnik: U Vašoj knjizi o *Kyoto protokolu* pišete da je riječ o najvećoj farsi. Što pod tim podrazumijevate?

Akademik Božo Udovičić: Odnedavno se u svijetu pojavila još jedna špekulacija vezana za *Kyoto protokol* - tržište polutantima. To znači da će bogate zemlje siromašnima dati za kruh i na njihov račun će zagadivati okoliš. Prema mom mišljenju, riječ je o izravnom udaru protiv čovjeka.

Pitanje okoliša je pitanje budućnosti čovječanstva. To je područje, čak i prije energetike - glavnog zanimanja čovjeka. Međutim, treba biti svjestan da ne postoji niti jedna ljudska aktivnost koja pritom ne utječe negativno na okoliš. Ovdje posebno dolazi do izražaja ono o čemu stalno govorim - pitanje mjere. Moje je uvjerenje da Hrvatska s 0,08 posto ukupne potrošnje energije doista ne može spašavati čovječanstvo. Ali, treba poštivati norme i protokole koje je potpisala. Kod nas se sada događa da svi žele spašavati svijet, a ja bih rekao da se mi moramo baviti neposrednom okolinom, znači potpuno lokalno i u manjoj mjeri regionalno. Problem je da razvijene zemlje žele biti još razvijenije i one će i dalje zagadivati Planet. Koja je to logika da Amerika treba emisije smanjiti 7 posto, a drugi znatno manje razvijeniji 5 posto(?!). Odmah sam *Kyoto protokol* ocijenio nehumanim. Amerikanci moraju izgraditi skoro dvije tisuće elektrana, osigurati 200 tisuća novih MW, jer tehnološki vijek njihovih termoelektrana je pri kraju, stresla ih je kalifornijska kriza i vidjeli su što mogu očekivati uz takvo energetsko stanje.

Ako se vratim na hrvatsku energetiku, doista sam iznenaden da nitko ništa ne predlaže za izgradnju. Mi se nalazimo u tragikomičnim okolnostima, jer sretni smo da nema porasta potrošnje električne energije, pa ne moramo graditi nove izvore. I kada bi se nešto predložilo, svi su odmah protiv. Jedino se u Zagrebu mogu graditi energetski objekti. Ne može se instalirati radar, primjerice, na Učki, a koliko je radara i antena u Zagrebu? U Zagrebu su obnovljene dvije termoelektrane, tu je 15 tisuća MW u putničkim automobilima. Ali, ne možete graditi termoelektranu u Lukovu Šugarju, hidroelektranu u Novom Viru....Kako ćemo živjeti bez energije? Postoji još jedan fenomen. Kada se gradi termoelektrana, moraju se poštivati svjetske norme izgradnje i zaštite okoliša. I svi su protiv termoelektrana. Ali, istodobno svi žele imati automobile, gdje ne postoji nikakva zaštita okoliša.

Sada nam na naplatu dolaze sve posljedice socijalizma kroz tri elementa: pitanje vlasništva, odgoj i odnos prema radu. Što se tiče vlasništva tu je pitanje "mije i naše". Kada sam u pitanju "ja", meni je sve dopušteno, ali kad smo u pitanju "mi", "ja" postajem dušobrižnik. Odgoj postoji u kapitalizmu, a u nas je riječ o preodgoju. Odnos prema radu je u kapitalizmu, a u socijalizmu je bio sistematizacija radnih mjestih gdje nije bilo bitno koje je radno mjesto i za nerad se dobivala dobra plaća. Sve je to u mentalnom sklopu ljudi i ne može se brzo promjeniti. Treba dugotrajan strpljiv rad. Vidite što rade maturanti. Pitanje je odgoja u obitelji, tko nam odgaja djecu u dječjim vrtićima i kako su vrednovani, kako su cijenjeni učitelji, srednjoškolski profesori. Na fakultetima nema više odgoja, možda samo mala modifikacija. Tim redoslijedom je i važnost i težina odgoja. To su sada najteži problemi, jer nije rješenje odlazak u inozemstvo. Dakako da će onaj tko nema posao u Hrvatskoj ići *trbuhom za kruhom*. Zamislite, ako je istina: Hrvatsku je napustilo 100 tisuća diplomiiranih ljudi! To znači da je Hrvatska sufincirala kapitalizam s približno 30 milijardi USD kroz školstvo (?!).

LIBERALIZACIJU JE NAMETNUO ZAPAD DA BI ISKORISTIO VIŠKOVE KAPACITETA KOJI SU SE POJAVILI U ISTOČNOEUROPSKIM ZEMLJAMA, GDJE JE PROPALO GOSPODARSTVO IIMA VIŠKOVA KAPACITETA, ALI TO ĆE SE NA KRAJU SKUPO PLATITI, JER DANAS U EUROPPI NITKO NIŠTA ZNAČAJNIJE NE GRADI I SVI SU OKRENUTI SLOBODNOM TRŽIŠTU. KADA SE ISCRPE TI KAPACITETI NA ISTOKU, A ISTODOBNO I NA ZAPADU ELEKTRANE TEHNOLOŠKI STARE, BOJIM SE DA ĆE SE DOGODITI VELIKA ENERGETSKA KRIZA

HEP Vjesnik: Što predlažete, što možemo učiniti za spas Hrvatske?

Akademik Božo Udovičić: Čak ne znam što bih predložio niti u struci, jer sve je ispolitizirano. Ako se ne slažete s aktualnom politikom, proglašavaju vas protivnikom. Kada bih ipak bio u prigodi nešto predložiti, prvenstveno znam da ovu zemlju moraju voditi stručni ljudi, koji još uvijek imaju osjećaj odgovornosti. Stručna je danas upitna upravo zbog onoga što smo govorili o moralu. Ali zato treba biti uspostavljena vladavina prava i odgovornosti. Tvrdim, a to sam tvrdio još prije 25 godina, da smo mi u prosjeku bolji od Zapada. Hrvatska ima svoje vrijednosti, a to je čovjek i prirodno blago. Nema našeg čovjeka koji nije uspio u inozemstvu zbog jednostavnog razloga što je radio ono za što je bio plaćen i što je radio ono što vlasniku treba. Samo je vlasnik bitan, on odlučuje. Kod naših ljudi postoji dvostruko ponašanje. Pogledajte privatnika u Hrvatskoj, on ili zapošljava na crno ili dijeli mizerne place ili nešto treće, a svi *ginu* za Hrvatskom. Jer, u pitanju je mentalni sklop - obogatiti se i to što prije. Kod nas je potpuno pogrešno postavljeno mišljenje o politici. U svijetu se politikom bave dobro situirani ljudi, a kod nas se u politiku *ide* da bi se ljudi situirali i da bi lakše i bolje živjeli. Iz tog problema proizlaze mnogi drugi. Ministar znači sluga, a ne gospodar.

Svugdje je motiv materializacija pod svaku cijenu. Pogledajte medije u Hrvatskoj koji objavljaju senzacije, jer se na taj način bolje prodaju.

Pitate za rješenje. Možda treba krenuti od zakonodavstva koje će prije svega cijeniti rad, odgovornost prema radu i uspostaviti nadzor primjene zakona.

HEP Vjesnik: Jeste li Vi pesimist?

Akademik Božo Udovičić: Pesimist je dobro instruiran optimist, a optimist je dobro informirani pesimist. Da sam pesimist ne bih ni radio ni razgovarao o svemu ovomu. Mi moramo upozoravati s namjerom da se promijeni stanje u Hrvatskoj i da se dođe do optimizma s pokrićem. Za mene će problem u Hrvatskoj biti riješen kada prevladamo točku infleksije, znači kada dotaknemo dno i kada krenemo prema naprijed. Još nećemo, jer nismo dovoljno gladni. Upravo o tomu slikovito govori jedna objekcija profesora Josipa Županova 1981. godine, kada sam ga na predavanju o raspadu Jugoslavije pitalo što možemo očekivati. On je odgovorio: svaka zemlja koja ima policiju i vojsku može održati svoj porek do određenog trenutka. A taj trenutak je kad otac bude vidjeo da mu dijete umire od gladi, on će oteti od onoga koji ima. Ako onaj tko ima bude pružao otpor, ostat će bez života. U tomu je, evo, sva životna filozofija.

Pripremila: Đurđa Sušec

POTPISAN KOLEKTIVNI UGOVOR

ZAJAMČENA PRAVA I OBVEZE POSLODAVCA I RADNIKA - DO KRAJA 2003.!

U ZAGREBU su 23. svibnja ove godine Ivo Čović, predsjednik Uprave HEP-a uime poslodavca i Dubravko Čorak, predsjednik Hrvatskog elektrogospodarskog sindikata uime HES-a - potpisali Kolektivni ugovor radnika Hrvatske elektroprivrede. Ostala tri sindikata HEP-a nisu potpisali Kolektivni ugovor, ali mu naknadno mogu pristupiti.

Kolektivni ugovor vrijedi za sve radnike Hrvatske elektroprivrede i to do 31. prosinca 2003. godine, odnosno - ukoliko se do tog datuma ne sklopi novi - primjena postojećeg se produljuje za još šest mjeseci.

Podsjetimo se da je primjena prethodnog Kolektivnog ugovora dokinuta 27. prosinca 2000. godine i otada je dio područja koje je inače predmet kolektivnog ugovora bio reguliran Pravilnikom o radu, što je obveza poslodavca prema Zakonu o radu.

Napominjemo da je Pravilnik o radu jednostrani akt poslodavca, što znači da ga poslodavac sam donosi i može mijenjati, bez suglasnosti sindikata, a Kolektivni ugovor je dvostrani pravni akt između poslodavca i sindikata, kojim se uređuju prava i obveze potpisnika i pitanja iz radnih odnosa, kao i ona u svezi s radnim odnosom. Njime se rješavaju sva pravna, socijalna i materijalna pitanja radnika. Prednost Kolektivnog ugovora je da ima definirano vri-

ŠTO se događalo u proteklih 17 mjeseci, kada radnici HEP-a nisu imali svoj Kolektivni ugovor?

Pregovarački odbori poslodavca i sindikata (sva četiri sindikata HEP-a) pokušavali su se dogovoriti o odredbama novog kolektivnog ugovora i tijekom 2001. godine i početkom ove godine - bez uspjeha. Međutim, ipak, krajem ožujka ove godine, nakon očitovanja HES-a o prijedlogu Pregovaračkog odbora poslodavca (s tim da će ga dopuniti vlastitim prijedlozima) i prihvatanja takvog očitovanja drugih sindikata, predloženi tekst je parafiran i sve je - kako se činilo - bilo spremno za potpisivanje novog kolektivnog ugovora 11. travnja o.g. S obzirom da potpisivanju nisu pristupila tri sindikata, nego samo HES, to se nije dogodilo zbog solidarnosti HES-a prema drugim sindikatima. Ipak je HES, da bi provjerio ispravnost odluke svog Središnjeg odbora, proveo referendum o kolektivnom ugovoru među svojim članstvom. Nakon toga, a sukladno rezultatima referenduma i odluci Središnjeg odbora - konačno je potpisana Kolektivni ugovor radnika Hrvatske elektroprivrede 23. svibnja 2002. godine.

NAKON RAZDOBLJA OD 17 MJESECI, KADA SU RADNICI HEP-a BILI BEZ KOLEKTIVNOG UGOVORA, POTPISAN JE NOVI KOJI JE, ISTINA, REZULTAT KOMPROMISA UPRAVE HEP-a I HES-a, JEDNOG OD ČETIRI SINDIKATA HEP-a I JEDINOG KOJI JE PRISTUPIO POTPISIVANJU

je me primjene i svi opći akti poslodavca moraju biti usklađeni s odredbama Kolektivnog ugovora.

Što za radnike Hrvatske elektroprivrede znači Kolektivni ugovor pitamo Dubravku Čorku, predsjednika HES-a - najbrojnijeg sindikata HEP-a i jedinog koji je potpisao dosadašnja sva četiri kolektivna ugovora.

- Za radnike HEP-a, Kolektivni ugovor u vrijeme promjena - znači puno, jer će se primjenjivati do kraja 2003. godine, odnosno do polovice 2004. godine ukoliko se do njegova isteka ne prihvati novi kolektivni ugovor. Osim toga, sindikat je time osigurao svoje sudjelovanje u promjenama u HEP-u kao aktivni sudionik, a osobito je važno da su definirana pravna, socijalna i materijalna pitanja radnika HEP-a u vrijeme kada se najavljuje izmjena Zakona o radu. I konačno, radnici za svoja prava moraju se boriti sami, odnosno to ne smiju zbog svoje neodlučnosti prepustiti nekom drugom. Dakako da je svima nama u interesu u ovo vrijeme promjena u HEP-u osigurati socijalni mir, osobito s obzirom na promjenu tarifnog sustava i moguće povećanje cijene električne energije, poručio je D. Čorak.

Nepotpisivanje Kolektivnog ugovora Nezavisnog sindikata radnika HEP-a, TEHNOS-a i EKN-a, D. Čorak je komentirao pitanjem o njihovo ulozi i odgovornosti prema svom članstvu. Naglasio je da je, istina, ovaj Kolektivni ugovor rezul-

tat kompromisa Uprave HEP-a i sindikata, međutim najvažnija je činjenica da on postoji i da se primjenjuje do kraja 2003. godine. Jer, riječ je o aktu kojim su zajamčena prava i obveze poslodavca i radnika.

Predsjednik Uprave HEP-a Ivo Čović, potpisivanje Kolektivnog ugovora komentirao je riječima:

- Potpisani Kolektivni ugovor ima veliko značenje i za poslodavca i za radnike HEP-a. Želim naglasiti da Kolektivni ugovor treba isčitavati u njegovoj cijelosti, znači u svih njegovih 145 (?) člancaka, a ne samo u nasumce odabranim pojediničnim člancima. Tako gledano, vjerujem da se svi možemo složiti da je riječ o iznimno kvalitetnom dokumentu, koji najveći broj pitanja odnosa poslodavca i radnika rješava na uzoran način. Sigurno je, međutim, da postoje i pitanja gdje su očekivanja i jedne i druge strane bila veća.

Zbog toga mi je žao što Kolektivni ugovor nisu potpisali svi sindikati, ali se jednako tako i nadam da će mu pristupiti u dogledno vrijeme. Time bismo zajedno stvorili kvalitetnije preduvjete da svu energiju - i Uprava i sindikati - usmjerimo na vrlo zahtjevnu zadaću preoblikovanja HEP-a u poslovno i tržišno usmjerenu tvrtku, spremnu prihvatiću izazove budućnosti.

Durđa Sušec

Ivo Čović, predsjednik Uprave HEP-a i Dubravko Čorak, predsjednik Hrvatskog elektrogospodarskog sindikata prigodom potpisivanja Kolektivnog ugovora

Potpisivanju su prisustvovali svi članovi Uprave HEP-a i članovi Pregovaračkom odboru HES-a

Stisk ruke nakon dobro obavljena posla

ČETVRTI SIMPOZIJ HK CIGRÉ O ELEKTRODISTRIBUCIJSKOJ DJELATNOSTI U PULI

CIJENA ELEKTRIČNE ENERGIJE MORA POKRITI TROŠKOVE HEP-a

Slijeva na desno: Neven Lang-Kosić, predsjednik Organizacijskog odbora Četvrtog simpozija o elektro distribucijskoj djelatnosti, dr. sc. Zorko Cvetković, glavni tajnik Hrvatskog komiteta CIGRÉ te direktor Direkcije za distribuciju HEP-a Šime Balabanić, na konferenciji za novinare pred početak pulskog simpozija

PRIJE svečanog otvorenja Četvrtog simpozija o elektro distribucijskoj djelatnosti koji se održavao od 12. do 15. svibnja 2002. godine u Puli, u organizaciji Hrvatskog komiteta CIGRÉ, Studijskog komiteta 31 - Distribucijske mreže, a čiji je domaćin bila Elektroistra Pula - u hotelu Histria je održana konferencija za novinare. Novinarima su predstavnici organizatora i HEP-a govorili o predviđenim temama tog skupa te odgovarali na pitanja o svim aktualnostima u elektroprivredi.

Glavni tajnik CIGRÉ dr. sc. Zorko Cvetković upoznao je novinare s radom ove međunarodne nevladine, neprofitabilne organizacije koja se bavi problemima elektroenergetskih sustava. Z. Cvetković je posebice naglasio važnost CIGRÉ na području razmjene informacija, naglašavajući koliko je to danas doista bitno, jer CIGRÉ omogućuje razmjenu informacija s pet kontinenata.

Predsjednik Organizacijskog odbora pulskog skupa i predsjednik STK 31 Neven Lang-Kosić, govoreći o simpozijima o elektro distribuciji uopće, posebno se osvrnuo na tri glavne teme ovog Simpozija.

- *U prvom se tematskom referatu obraduje trenutačno stanje elektro distribucijske djelatnosti te mogući utjecaji buduće privatizacije, uz poseban osvrt na pojavu opskrbe potrošača/kupaca električnom energijom kao novog čimbenika u organizaciji i funkcioniranju elektroenergetskog sektora u tržišnim uvjetima reguliranim novim energetskim zakonima.*

- *Druga su tema gubici u elektro distribucijskom sustavu koji su u ovom trenutku tranzicijskog razdoblja itekako aktualni, jer električna je energija još uvijek dijelom socijalne kategorije.*

- *Treći referat obraduje tehnički pristup uvodenju daljinog upravljanja srednjenačonskim elementima u elektro distribucijskoj mreži. Ipak, i ta isključivo tehnička problematika izravno utječe na cijelokupnu efikasnost elektro distribucijske djelatnosti, jer pojačano ulaganje u ovake zahvate u mreži utječe i na organizaciju (smanjenje potrebnog broja manipulativnog osoblja) i na smanjenje gubitaka u mreži, rekao je Neven Lang-Kosić.*

Član Uprave HEP-a za distribuciju i izaslanik Predsjednika Uprave HEP-a Šime Balabanić, podsjetio je na prihvaćen paket energetskih zakona te zakona o privatizaciji INE i HEP-a, naglasivši da time dolazi do demonopolizacije elektroenergetskog tržišta.

- *Temeljna je teza da cijena električne energije mora pokriti troškove HEP-a što do sada nije bio slučaj. Š. Balabanić je podsjetio da cijena električne energije praktično nije mijenjana od*

1994. godine, a da su za to vrijeme sve ostale cijene porasle i više od sto posto do 1999. godine. *Tada je zbog skupih energetara i uvozne električne energije, a Hrvatska uvozi približno jednu trećinu od ukupnih potreba električne energije, počelo gomiljanje gubitaka HEP-a, rekao je Š. Balabanić naglašavajući potrebu ekonomske i finansijske konsolidacije HEP-a.*

Odgovarajući na pitanja novinara o poskupljenju električne energije, odnosno novom tarifnom sustavu, Š. Balabanić je rekao da postoji načelan prijedlog podzakonskih akata u kojima će biti regulirane cijene električne energije i priključaka, opći uvjeti isporuke električne energije, tarifni sustav i slično, ali da će se o tomu moći konkretnije govoriti tek kada bude dovršen konačan prijedlog.

U odgovoru na novinarsko pitanje o privatizaciji HEP-a, Š. Balabanić je rekao da će država do ulaska u EU zadržati većinski paket dionica HEP-a od 51 posto, što govorи o prepoznavanju važnosti elektroenergetskoga sustava na nacionalnoj razini.

Izrazio je iznimno zadovoljstvo suradnjom HEP-a i njemačke tvrtke RWE suvlasnika TE Plomin, te radom plominskih termoelektrana. Drži da je utjecaj TE Plomin na okoliš u granicama europskih normi, a da će se realizacija određenih projekata vezanih za TE Plomin regulirati uskoro dogovorom HEP-a, njemačkog partnera i predstavnika lokalnih zajednica koje gravitiraju Plominu. Š. Balabanić je pozvao medije da još više i upornije nego do sada traže odgovore od HEP-a o svim ekološkim pitanjima, ali da o tomu izvješćuju javnost na objektivan način.

Uključujući se u razgovor o zaštiti okoliša dr. sc. Z. Cvetković je rekao da u tom području ima pretjerivanja. Kao ilustraciju naveo je prijedlog jednog pravilnika pripremljenog u Ministarstvu zdravstva koji je regulirao utjecaj dalekovoda na zdravlje ljudi. *Da je taj prijedlog prihvaćen, svaki dalekovodni stup morao bi biti viši od katedrale, a samo bi to - bez ikakve potrebe - automatski znatno poskupljelo električnu energiju, rekao je dr. sc. Z. Cvetković.* Na usporedbu novinara između cijena energije i cijena telekomunikacija, odgovorio je da se svakodnevno mogu čuti reklame o minuti razgovora koji stoji "samo" 90 lipa, dok se za tu cijenu može grijati soba puna dva sata pećnicom snage 1 kW.

Ivica Tomić

ZA USPJEŠAN DISTRIBUCIJSKE

U PULI je od 12. do 15. svibnja održan Četvrti simpozij o elektro distribucijskoj djelatnosti. Domačin Simpozija bila je DP Elektroistra Pula, a generalni sponzor Končar - Elektroindustrija d.d. Zagreb.

Ovogodišnji Četvrti Simpozij okupio je veliki broj sudionika, 150 iz HEP-a i 100 predstavnika proizvođača usko vezanih za distribucijsku djelatnost.

Uvodnom riječju dr. sc. Zorko Cvetković, glavni tajnik HK CIGRÉ naglasio je ulogu i značaj CIGRÉ i najavio promjene koje će uslijediti.

OSNOVNI CIJL - OPSKRBA ELEKTRIČNOM ENERGIJOM

Uime predsjednika Uprave HEP-a IVE Čovića, sudionicima Simpozija govorio je Šime Balabanić, Član Uprave i direktor Direkcije za distribuciju HEP-a.

Naglasio je da živimo u iznimnom trenutku u životu HEP-a. Pritom je podsjetio na činjenicu da su doneseni energetski zakoni, kao i Zakon o privatizaciji i da je prihvaćen i provodi se osnovni program preoblikovanja HEP-a u HEP - Gurpu. Što se tiče promjena u HEP-u, Š. Balabanić je izrazio obvezu ukazati i upozoriti na određene navode i način ostvarivanja definiranih ciljeva.

- *Neki možda i nehotice zaboravljaju osnovni cilj i razlog postojanja HEP-a, a on je opskrba električnom energijom stanovnika i ukupnog gospodarstva Hrvatske. Ako je opskrba električnom energijom, u okviru ukupne energetske opskrbe Hrvatske, osnovni cilj HEP-a - a to istinu ne bi smjelo biti upitno - tada naša razmišljanja, ali i djelovanje trebaju biti usmjerena u tom pravcu, rekao je Š. Balabanić.*

U tom smislu je osobito naglasio da se ne može olako, prebrzim i nepovratnim procesima provoditi promjene zbog promjena, nego da se u promjene više od jednog stoljeća stvaranog dobrog elektroenergetskog sustava smije ići samo ozbiljno promišljenim sustavnim mjerama. U tom smislu Š. Balabanić je nastavio.

- *Mi ne smijemo ugroziti osjetljiv, složen i odgovoran rad elektroenergetskog sustava i opskrbe. Moramo dovoljno sigurno ostvariti ciljeve tržišnog preustroja u načinu nove organizacije i poslovanja i pritom zaštititi strategijski nacionalni interes. Jednako tako, moramo pripremiti provedbu privatizacije poštujući upravo navedeno i to tako da očuvamo temeljne dosadašnje vrijednosti sustava, ali i da steknemo nove vrijednosti životnosti kroz uspješnost, efikasnost, veću produktivnost i druge pokazatelje suvremenih poslovnih dostignuća. Temeljna je poruka, prije ulaska privatnog kapitala, odnosno kapitala izvan HEP-a u buduću HEP - Gurpu: moramo stvoriti takve organizacijske oblike i odnose, moramo definirati takve poslovne ciljeve i imati takve managera i tako motivirane radnike da HEP započne stvarati dobit! Domaćinsko tržišno razmišljanje, briga o prihodu i rashodu, briga o svakoj kuni - mora ući u naše glave kao temeljni kriterij osobne motivacije i uspješnosti, ali i kao kriterij konkrenog doprinosa hrvatskim nacionalnim interesima.*

Potom se Š. Balabanić kritički osvrnuo na pretjeranu ponudu fraza i nejasnoća - kako ih je nazvao - "reformatora", naglasivši da u Hrvatskoj ima pametnih, sposobnih i uspješnih ljudi. Pozvao je nazočne da se konkretnim doprinosom ovog Simpozija, založe za vlastitu budućnost.

Tri velike teme, koje su okosnica ovog Simpozija i 11 prijavljenih rasprava, ocijenio je dobro pogodjenima za ovaj skup. Osobito se osvrnuo na prvu temu, naglašavajući da je Distribucija skoro najlošeniji problem HEP-a.

- *Svjedoci smo dugotrajnog sučeljavanja nositelja različitih ideja u ostvarivanju uspješnog modela tržišno ustvorene distribucijske mrežne i opskrbne djelatnosti. Nadajmo se da prevladava razum i da će rješenje biti optimum tržišnog djelovanja: računovodstveno, znači, tržkovno, budžetski i prihodno i rashodno razdjeljene djelatnosti mreže i opskrbe - s jedne strane i krovno organizacijski povezane djelatnosti u jedno poduzeće za postizanje u praksi sinergijski najveće moguće uspješnosti - s druge strane.*

ČETVRTI SIMPOZIJ HK CIGRÉ O ELEKTRODISTRIBUCIJSKOJ DJELATNOSTI

MODEL TRŽIŠNO USTROJENE MREŽNE I OPSKRBNE DJELATNOSTI

STUDIJSKI KOMITET 31 HRVATSKOG KOMITETA CIGRÉ OKUPIO JE BROJNE STRUČNJAKE IZ SVIH OSNOVNIH I PRATEĆIH ELEKTRODISTRIBUCIJSKIH DJELATNOSTI U RASPRAVI O AKTUALnim TEMAMA KOJE MOGU BITNO UTJECATI NA ODVIJANje ELEKTRODISTRIBUCIJSKE DJELATNOSTI U PROCESU RESTRUKTURIRANJA I PRIVATIZACIJE HEP-a

Prigodom kratkog, ali vrlo dopadljivog umjetničkog programa - skupina djevojaka iz Studija "Zaro" otplesala je stilizirani istarski balun...

... mlada i mladi otplesali su vjenčani ples...

... a dječji zbor "Zaro" otpjevao je prigodnu pjesmu posvećenu energiji "Elektra, elektra..."

Savjetovanje je otvorio dr. sc. Zorko Cvetković, glavni tajnik Hrvatskog komiteta CIGRÉ

Šime Balabanić, Član Uprave HEP-a i direktor Direkcije za distribuciju: ne može se olako, prebrzim i ne povratnim procesima provoditi promjene zbog promjena, nego se u promjene više od jednog stoljeća stvaranog dobrog elektroenergetskog sustava smije ići samo ozbiljno promišljenim sustavnim mjerama

Ivan Fabris, direktor DP Elektroistra Pula - domaćin Simpozija ukratko je predstavio ovo Distribucijsko područje, naglasivši da je protekle godine, po prvi put, Elektroistra preuzeila više od milijardu i 10 milijuna kWh

PRILAGODBA KAO UVJET RAZVOJA

UTEMELJUJU SE TRI NOVA STUDIJSKA KOMITETA

U tom je smislu, u promjeni područja organizacije sadašnje Direkcije za distribuciju, posebno naglasio zahtjev za zadovoljenje vlastite tržišne potrebe i logike, kao i europske preporeke o tržišnom, znači računovodstvenom razdvajajućim djelatnosti. Jednako tako, Š. Balabanić je naglasio da valja usmjeriti energiju i pamet na poboljšanje ekonomske osnovice distribucijske djelatnosti, što je temeljni preduvjet za veću uspješnost u naplati i povećanje prihoda, za smanjivanje troškova - od standardnih do troškova gubitaka svih vrsta, za pripremu osiguravanja naših budućih kupaca u slučaju otvorenog tržišta i za stvaranje preduvjeta za poslovanje s dobrimi, što je uistinu strategijski poslovni cilj novostrukturiranog HEP-a.

Obrazlažući opravdanost inzistiranja na ekonomskoj strani svih pitanja rekao je da je, neovisno o opskribi kao dijelu javne usluge, HEP trgovačko društvo koje mora što prije početi tržišno funkcionirati. Pritom je naglasio da je cijena elektične energije, u odnosu na 1994. godinu, za nekoliko desetaka postotaka niža, što bito utječe na ekonomski položaj HEP-a, a poslovne aktivnosti i održavanje sustava financiraju se kreditnim sredstvima. Tako se i obnova u ratu poharanih postrojenja finansirala iz zajedničkih kreditnih sredstava HEP-a, a istodobno se govori o potrebi razdvajanja prema načelu "čistih računa" po svakoj djelatnosti posebno.

Š. Balabanić se osvrnuo i na nedovoljan broj ljudi u vruhu Direkcije za distribuciju, gdje radi samo jedna desetina od potrebnog broja stručnjaka, bez čije će sustavne profesionalne potpore biti teško upravljati golemom Distribucijom.

U svojoj završnoj poruci Š. Balabanić je, govoreći o Direkciji za distribuciju - velikoj prema broju radnika i značaju u HEP-u - naglasio obvezu svakog njenog radnika da bude svjestan te veličine i utjecaja na sudbinu cijelog HEP-a, kao i njihovog doprinosa da HEP postane suvremeno, uspješno hrvatsko-europsko poduzeće.

PRIVATIZACIJA SE NE SMIJE OBAVITI NA BRZINU

Potom je sve prisutne pozdravio gradonačelnik Grada Pule, doc. dr. sc. Luciano Delbianco i član Nadzornog odbora HEP-a. Naglašavajući tri tisućljetno postojanje grada Pule, sa 65 tisuća stanovnika, rekao je da je očekuju još bolji i ljepši dan jer se nuda, uskoro, u svoj posjed dobiti atraktivna područja (još uvijek u posjedu vojske) kojima će poboljšati turističku ponudu u Istri. Kao bivši elektroprivrednik, u svom govoru je naglasio da HEP-u predstoji reorganizacija i privatizacija. Naglasio je veliku odgovornost, jer je u pitanju nacionalno bogatstvo i zbog toga se to ne smije obaviti na brzinu.

Šime Mališa uime generalnog sponzora svih društava i radnika Končara te ostalih sponzora je rekao:

- Rad i suradnja Končara s HEP-om uvijek je do sada bila na obosrano zadovoljstvo i korist. Dolaze neka druga vremena, koja će tražiti neke druge načine suradnje. Ovisit će o nama, koji radimo, u i izvan ove djelatnosti, da na vrijeme prepoznamo prave putove i interese. Teško je ocijeniti što će se događati, ali ipak mislim da smo blizu toga da se dogodi ono što mi budemo željeli. Suradnju s HK CIGRÉ Končar želi nastaviti, jer poznajemo posao i njegovu tehničku i ekonomsku stranu.

PRIPREMAJU SE PROMJENE U CIGRÉ

U pozdravnom govoru Ivan Fabris, direktor DP Elektroistra Pula, ukratko je predstavio istarskog distributera. Pozvao je sve prisutne da se u predahu upoznaju s ljeputama grada Pule i Istre, dostignućima na ovom području te da posjeti staru TS Karobja preuređenu u izložbeni prostor u kojem je na zanimljiv način prikazan razvojni put elektroenergetskog sustava u Istri.

Neven Lang-Kosić, predsjednik STK 31, upoznao je prisutne s pojedinostima o dosadašnjem i budućem radu Komiteta. Naveo je neke već održane tematske rasprave u okviru *okruglih stolova* i one u pripremi (o tarifnom sustavu, kao i o 5. simpoziju o vođenju elektroenergetskog sustava u Cavatu). Rekao je da će CIGRÉ kao i HEP doživjeti promjene. Analizirat će se sve prednosti i manjkavosti, jer se CIGRÉ okreće ciljanim grupama. Neki će se komiteti ugasiti, a osnovati neki novi.

Nova organizacija CIGRÉ počet će djelovati od 1. rujna 2002. godine.

Ruža Žmak

JOŠ prošle godine su najavljenе značajne promjene u CIGRÉ, koje će vjerojatno dobiti *zeleno svjetlo* svoje Generalne skupštine 26. kolovoza o.g. Promjene se pripremaju i u okviru nacionalnih komiteta, pa tako i Hrvatskog komiteta CIGRÉ. Stoga, o motivu i očekivanim učincima promjena saznajemo od glavnog tajnika Hrvatskog komiteta CIGRÉ dr. sc. Zorka Cvetkovića.

Da podsjetimo. CIGRÉ je međunarodno vijeće za velike elektroenergetske sustave, koje je osnovano 1921. godine, sa sjedištem u Parizu. Temeljni zadatak CIGRÉ je razmjena iskustava iz područja rada elektroenergetskih sustava i njihovih komponenta od krunpe opreme - generatora, transformatora pa do softvera za vodenje dispečinga.

U organizacijskom smislu, temeljni element CIGRÉ su studijski komiteti, čiji broj ovisi o potrebama, ali ih je u proisjeku 15. U pojedinim zemljama, zbog uspješnijeg djelovanja, utemeljeni su nacionalni komiteti.

Na ovim područjima, CIGRÉ postoji od 1951. godine i to kao jugoslavenski nacionalni komitet, a od 1992. godine je osnovan Hrvatski komitet CIGRÉ, oba sa sjedištem u Zagrebu. Zbog potrebe za prilagodbom novim okolnostima u vrijeme kada su u elektroprivredama svijeta nastupile ključne promjene, nameću se promjene i u organizacijskoj strukturi CIGRÉ.

AKTIVNA ULOGA CIGRÉ U POVIJESNOM TRENUTKU PREOBRAZBE ELEKTROPRIVREDU

Provredene analize su potvrdile da je CIGRÉ snažna, dobro organizirana i međunarodno uvažena stručna udružica u kojoj značajno mjesto zauzimaju elektroprivredne organizacije. Jednako tako, analize su pokazale da CIGRÉ ima vrlo dobro postavljenu hijerarhijsku strukturu s definiranim zadacima studijskih komiteta i njihovih radnih grupa u kojima djeluju danas najeminentniji svjetski stručnjaci. Konačno, CIGRÉ je jedna od rijetkih stručnih udružica gdje je dopuštena iscrpna rasprava među stručnjacima.

Osim dobrih strana svog djelovanja i značaja, u CIGRÉ su razmotrone i određene njene slabosti, a to su: prevelika okrenutost prijenosnoj djelatnosti iz koje je CIGRÉ i izrasla, a pre malo distribucijske djelatnosti i prevelika dominacija problema s opremom.

Sagledavajući takvo stanje, ali i uvažavajući povijesni trenutak preobrazbe svjetskih elektroprivreda, CIGRÉ je prepoznao prigodu da se još više afirmira i uključi u sve te događaje s aktivnjom vlastitom ulogom. Dakako, uvjet svemu tomu je primjerena vlastita organizacija.

Jer, privatizacijom nacionalnih elektroprivreda, ali i inače, uvijek je prisutna opasnost od uskraćivanja potpore poslodavaca - stručnjacima. To se najčešće argumentira, dakako, manjkom novca, premda se tu mogu skrivati drugi motivi. Daljnja je moguća opasnost - nepravodobna prilagodba novim okolnostima, jer uvjet razvoja mnogobrojnih udružica na svjetskoj razini je upravo uvažavanje novih okolnosti. U suprotnom se ne može očekivati njihov napredak.

Riječ je, znači, o zahtjevnom i opsežnom zadatku s ciljem očuvanja, ali i povećanja utjecaja CIGRÉ, koja pokriva pet kontinenata i djeluje i u zemljama u razvoju i u zemljama visoke razine razvijenosti. To su zemlje gdje se, primjerice, provodi elektrifikacija i tek stvaraju elektroenergetski sustavi, ali i zemlje gdje dominiraju potrebe potrošača za sigurnom i jeftinom energijom, zaštitom okoliša, sve većim utjecajem potrošača i sve većom važnosti održivog tehnološkog razvoja.

HK CIGRÉ – REORGANIZACIJA OBAVLJENA

Zanima nas o kojim je konkretnim promjenama riječ.

- Prije svega, CIGRÉ se više mora okrenuti ciljanim grupacijama s kojima do sada nije bila dovoljno povezana, kao što su grupacije vrhunskih managera, komercijalne (financijske i investitorske), pa regulatorna (TSO), znanstvena i sveučilišna tijela, instituti, mediji i slične stručne međunarodne institucije. Konkretno, CIGRÉ se reorganizirala u smislu da od današnjih 15 studijskih komiteta, deset je ostalo skoro nepromjenjeno,

O promjenama u CIGRÉ iz prve ruke, od glavnog tajnika Hrvatskog komiteta CIGRÉ dr. sc. Zorka Cvetkovića

ukinut je Studijski komitet 38 - Analiza i tehnika elektroenergetskog sustava, a dva studijska komiteta - STK 33 - Koordinacija izolacija i STK 36 - Djelovanje elektromagnetskih polja, objedinjena su u jedan STK C 4. Ono što se može smatrati potpuno novim je utemeljenje novih komiteta i to Studijski komitet C3 - Elektroenergetski sustav i okoliš, Studijski komitet C5 - Tržište električne energije i regulatorna tijela i Studijski komitet C6 - Distribucija. Sve se to odnosi na međunarodnu razinu CIGRÉ, jer manje zemlje, pa tako i Hrvatska već imaju komitete za distribuciju, primjerice. Istina, samo djelomično mu se mijenjaju funkcije.

Mogu reći da je u okviru našeg Komiteta, reorganizacija praktički obavljena, s tim da se pojedini stručnjaci moraju odlučiti u kojem komitetu žele raditi.

Što se tiče okretanja prema spomenutim ciljnim grupacijama, mi smo se već obratili Ministarstvu gospodarstva. Ministarstvu za zaštitu okoliša i prostorno uređenje, Ministarstvu znanosti, Državnom zavodu za normizaciju i mjeriteljstvo, kao i udružama potrošača. Fakultetima i institutima nismo se posebno obraćali, jer su oni već uključeni u rad HK CIGRÉ. Od svih smo dobili odgovore, a od nekih i konkretan prijedlog suradnje u smislu određivanje osobe za suradnju s HK CIGRÉ. Osim toga, mi smo ponudili konkretnu stručnu pomoć udružama potrošača.

Sve predložene promjene već su prihvati Tehnički komitet i Administracijski savjet međunarodne CIGRÉ i čeka se odluka Generalne skupštine.

Te promjene ocjenjujem pozitivnima, s obzirom na opće stanje u elektroprivredama svijeta, kada se ne može zanemariti tržište i regulacija. Osim toga, dosadašnja iskustva u području okoliša, sada će se sustavno pratiti i obradivati u okviru posebnog studijskog komiteta. Dakako da smo mi već predložili sudjelovanje naših stručnjaka u spomenutim novim komitetima, a vidjet ćemo hoće li biti prihvati kao članovi. Riječ je o velikom broju stručnjaka iz cijelog svijeta i u prednosti su velike zemlje, ne samo zbog svoje veličine nego i zbog visine uplaćenih članarina.

Naglašavam da je članstvo u nekom od komiteta CIGRÉ velika prednost za zemlju, elektroprivrednu organizaciju i za pojedinca. Jer, osim dostupnosti informacija od najvećih eksperata, važna su poznanstva koja u određenim trenutcima znače pomoći na najdostavniji način (e-mail je danas u tom smislu nezamjenjiv). Naši stručnjaci, bez obzira jesu li ili nisu članovi CIGRÉ, mogu biti uvršteni u međunarodne radne grupe, što je sa stručnog stanovaštva - najvjernije.

O svim promjenama razgovarali smo u Izvršnom odboru Hrvatskog komiteta CIGRÉ i kroz sastanke studijskih komiteta, koji su "duša" CIGRÉ. Jednako tako, velike skupove koristimo kao prigodu za upoznavanje sudionika s tim promjenama.

Na kraju bih naglasio da je sve ovo normalan sljed razvoja, uz spoznaju da onaj tko se ne može prilagoditi - ne može ići naprijed.

Durđa Sušec

MEĐUNARODNO SAVJETOVANJE O ENERGETSKIM I PROCESnim POSTROjenjima

VODIKOV ENERGETSKI SUSTAV - HIT TEMA

Savjetovanje je pratilo 270 sudionika iz Hrvatske i inozemstva

Moderatori prve tematske cjeline o energetskim i procesnim postrojenjima, zaštiti okoliša i novim energetskim zakonima bili su dr.sc. Gordana Sekulić, dr.sc. Zmagoslav Prelec i naš kolega Damir Kopjar, direktor Sektora za termoelektrane

U DUBROVKU je, od 22. do 24. svibnja, u organizaciji tvrtke *Energetika marketing* iz Zagreba, održano peto po redu Međunarodno znanstveno-stručno savjetovanje *Energetska i procesna postrojenja*. Nekoliko inozemnih i brojne domaće tvrtke, među kojima je i Hrvatska elektroprivreda, suorganizatori su ovog već priznatog petog okupljanja stručnjaka, a pokrovitelji su: Ministarstvo turizma, Ministarstvo znanosti i tehnologije, Ministarstvo gospodarstva, Energetski institut "Hrvoje Požar", Fakultet strojarstva i brodogradnje iz Zagreba, Mašinski fakultet iz Sarajeva, Strojarski fakultet iz Mostara, Fakultet za elektrotehniku, računalništvo i informatiku iz Maribora i Fakultet za strojarskih inženjera iz Ljubljane.

Savjetovanje je započelo svoj rad uvodnim obraćanjima predsjednika Organizacijskog odbora Ante Šimunovića, predsjednika Znanstveno-stručnog savjeta dr. sc. Nikole Šermana, predsjednika Međunarodnog znanstvenog odbora dr.sc. Željka Bogdana i predstavnika organizatora Branka Ilijša.

U radu je sudjelovalo ili, pak, rad pratilo 270 sudionika, među kojima i nekoliko inozemnih stručnjaka iz Slovenije, Portugala, Makedonije i BiH.

Ceremonijal otvaranja nastavljen je uvodnim predavanjima Petra Donjerkovića, predsjednika Razreda inženjera strojarstva pri Hrvatskoj komori arhitekata i inženjera u graditeljstvu pod nazivom: *Inženjerima strojarstva treba vratiti ugled*. Nakon ovog izlaganja, koje je više bilo svojevrsni apel stručnoj javnosti, slijedila su još tri predavanja, i to:

- B. Poljak: *Kombi kogeneracijsko postrojenje - budućnost topilarnstva kontinentalnog dijela Hrvatske, primjer Velike Gorice* (umjesto odsutnog autora rad je prezentirao Z. Komerički iz *Ekonerga*),

- F. Barbir: *Vodikov energetski sustav - utopija ili ideja čije vrijeme je došlo i*

- F. Begić, A. Kazagić, N. Kadić: *Održivi razvoj energetskog sustava - temelj strategije razvoja društva*.

VODIK KAO IZAZOV

Posebnu pozornost privuklo je predavanje gosta iz SAD, dr.sc. Frane Barbira, direktora za tehnologiju gorivnih ćelija i glavnog znanstvenika u tvrtki *Proton Energy Systems*, člana mnogih međunarodnih i američkih stručnih udruženja. S objavljenih više od 120 znanstvenih i stručnih radova iz područja vodika i gorivnih ćelija, F. Barbir je imao što reći o vodiku i njegovom energetskom sustavu, za koji tvrdi da je *ideja čije ostvarenje više nije utopija nego realnost suvremena doba*. Ono što su dvadesetom stoljeću donijele automobilska revolucija, revolucija u primjeni električne energije, kao i ova posljednja informatička, to će ovom stoljeću donijeti energetska revolucija, prvenstveno gorivne ćelije - tvrdi u svom izlaganju popraćenom konkretnim

primjerima iz automobilske industrije dr.sc. F. Barbir, znanstvenik našeg podrijetla i svjetskog ugleda:

- Ideja o vodiku kao čistom i obnovljivom gorivu je stara više od sto godina, a obnovljena je sedamdesetih godina prošlog stoljeća kao posljedica tadašnje energetske krize. Međutim, tek sada postupno postaje stvarnost razvitkom tehnologije gorivnih ćelija. Vodik je više od samog goriva. Energetski sustav, utemeljen na vodiku i električnoj energiji proizведенom iz obnovljivih izvora energije, ima potencijal da postupno zamjeni sadašnji globalni energetski sustav temeljen na korištenju fosilnih goriva. Tehnološki, takav sustav je realno moguć, međutim hoće li se i kada ostvariti na globalnoj razini ovisi o mnogo tehnoloških i još više netehnoloških čimbenika.

Sudionici su ovom prigodom upoznati s najnovijim dostignućima iz područja ispitivanja i korištenja vodika, nedvojbeno velikog zadatka za stručnjake, ali i potencijalnog goriva budućnosti, jer se u korištenju vodika nazire rješavanje energetskih potreba uz maksimalnu zaštitu okoliša.

RAD PO TEMATSkim CJELINAMA

Daljnji rad odvijao se kratkim prezentiranjem nekoliko referata iz svake tematske cjeline, kojih je bilo sedam, prema sljedećem redoslijedu:

I. *Energetska i procesna postrojenja, zaštita okoliša, novi energetski zakoni*

II. *Ispitivanja, praćenje i sanacija postrojenja*

III. *Sustavi grijanja, hlađenja i klimatizacije*

IV. *Revitalizacija i modernizacija postrojenja*

V. *Gospodarenje energijom, kogeneracija, plin - mogućnosti primjene*

VI. *Upravljanje, rukovanje i održavanje*

VII. *Priprema vode, goriva, maziva*

BEZ NOVIH PROJEKATA, TEHNOLOGIJA I POSTROjenjA

Problemi, koji zaokupljaju hrvatsku javnost, a odnose se na proces privatizacije popraćen mnogim poteškoćama, propustima i pogrešnim potезимa, kao i proces približavanja ujedinjenoj Europi, koja postavlja složena pravila igre donoseći direktive kojih ćemo se morati i mi pridržavati, našli su odraza i u sadržaju rada ovog Savjetovanja. Ponovno je primjećeno ono na što su se sudionici žali i pri prošlom okupljanju, prije dvije godine, također u Dubrovniku. Naime, u brojnim referatima, najmanje su obradene nove tehnologije, nova postrojenja, novi projekti ili konstrukcije. Nadmoćno ih premašuju stručni radovi iz područja ispitivanja, praćenja i sanacije postrojenja, radovi koji obraduju postupke revitalizacije i modernizacije, kao i oni o racionalnom korištenju energije. I tako, sve dok u našoj gospodarstvenoj praksi, a tu prvenstveno mislimo na energetiku, najčešće krp-

mo stara i već otpisana postrojenja, a ne gradimo nove objekte, dotele će i naša stručna javnost svojim radovima pretežito pratiti naš umrtvljeni gospodarski život i ono što se u njemu događa.

HEPOVCI U PRVOM PLANU

Od ukupno 98 referata prispijelih za ovo Savjetovanje i uvrštenih u Zbornik (i na CD), njih 20, ili jednu petinu, potpisuju stručnjaci HEP-a. Time, i na ovaj način, potvrđuju svoju značajnu ulogu u razvoju i modernizaciji postrojenja o kojima brinu u našoj tvrtki. Svi su iz Direkcije za proizvodnju, odnosno Sektora za toplinarstvo i u Sektora za termoelektrane. Naše kolege bile su i među moderatorima pojedinih tematskih cjelina. Tako je mr.sc. Damir Kopjar, direktor Sektora za termoelektrane, bio jedan od moderatora prve cjeline (*Energetska i procesna postrojenja, zaštita okoliša, novi energetski zakoni*), Tihomir Antunović, direktor pogona TE-TO Osijek, druge cjeline (*Ispitivanje, praćenje i sanacija postrojenja*), a Vladimir Kovač, rukovoditelj Odjela proizvodnje u Sektoru za termoelektrane, šeste cjeline (*Upravljanje, rukovanje i održavanje*). Jedini rad, koji u cijelosti potpisuje ženska ekipa, također je stigao iz HEP-ova Sektora za termoelektrane, a uz Mariju Lučić, voditeljicu kontrole kvalitete ispitivanja loživog ulja i ugljena za potrebe rada termoelektrana, kao koautori ga potpisuju ga naše kolegice Ana-Marija Bašnec i Ljubica Janeš. Naziv mu je: *Ispitivanje fizikalno kemijskih svojstava ugljena u centralnom kemijsko-tehnološkom laboratoriju HEP d.d.*

BUDUĆNOST JE OBNOVLJIVA !

Tijekom trodnevног rada Savjetovanja, većina suorganizatora održavala je svoje prezentacije, a po prvi put su se neki od njih (iz Austrije, Njemačke i Hrvatske) predstavili i izložbenim prostorima, na kojima su također upoznali sudionike sa svojim proizvodnim i uslužnim poslovnim programima.

Postojnjeg dana rada promoviran je i novi priručnik, *Obnovljivi izvori energije*, prvo djelo u takvom obliku i opsegu na hrvatskom jeziku. Pod sloganom *Budućnost je obnovljiva!*, ovdje se iznose utemeljenja za primjenu svih obnovljivih izvora i mogućnosti iskorištanja, s posebnim naglaskom na mogućnosti u Hrvatskoj. Ovaj zanimljivi priručnik predstavit ćemo u jednom od idućih brojeva HEP Vjesnika.

Organizator Savjetovanja, tvrtka *Energetika i marketing*, iskoristila je i ovu prigodu za sažet prikaz svog dvanaestogodišnjeg uspješnog poslovanja. Uz prezentaciju postojnjeg broja jednog od najpopularnijih stručnih časopisa *EGE*, koji upravo slavi prvo desetljeće izlaženja, tu su se našla i njihova novija stručna izdanja, poput: *Priručnik za ventilaciju i klimatizaciju*, *Ukupljeni naftni plin*, *Sustavi površinskog grijanja i hlađenja...*, te već spomenuti novoizašli *Priručnik o obnovljivim izvorima*.

Marica Žanetić Malenica

U SRŽI SVJETSKOG TEHNOLOŠKOG NAPRETKA

Ove godine MIPRO je svoj srebrni jubilej obilježio visokim pokroviteljstvom Predsjednika Republike Hrvatske Stjepana Mesića i prisustvom mnogobrojnih uvaženih i stručnih predstavnika sveučilišnog, privrednog, proizvodnog, obrazovnog, uslužnog, korisničkog i javnog miljea koji MIPRO okuplja u velikom broju već četvrt stoljeća. Ovdje se izmjenjuju nove spoznaje o domaćim i svjetskim najnovijim tehnološkim dostignućima na području mikroprocesorskih, procesorskih, telekomunikacijskih i informacijskih sustava te na području mikroelektronike i elektronike. MIPRO je jedini skup tehničkog profila na prostoru Hrvatske, koji bilježi neprekidnu uspješnost i kvalitetu već 25 godina, a da pritom nije jednoznačno vezan niti za jednu ustanovu, organizaciju ili sponzora. To ga i priljava da vodi dinamičnu programsku politiku koja se prilagodava aktualnim potrebama i inicijativama.

MIPRO je poslužio kao nastupna tribina većini danas najznačajnijih hrvatskih stručnjaka sa spomenutih područja, kao i većini eminentnih inozemnih kompanija koje su u načelu ključnih nositelji tehnološkog razvoja. Ukratko, MIPRO je bio mjesto za prezentaciju tehnoloških dostignuća i za početno uspostavljanje poslovnih veza. Vrijedno je spomenuti da je veliki broj malih i novoosnovanih tvrtki koje su koristile MIPRO kao polazišno mjesto svog predstavljanja, preraslo u značajne informatičke tvrtke koje zapošljavaju od 10 do 90 visokoobrazovanih specijalista.

Ovogodišnji jubilarni skup MIPRO 2002 otvorio je izaslanik Predsjednika Republike savjetnik za znanost i obrazovanje Esad Prohić, a nazočne su pozdravili: Draško Marin pomoćnik direktora Hrvatskog zavoda za telekomunikacije, Mladen Kos prodekan i novoizabrani dekan Fakulteta elektrotehnike i računalstva Sveučilišta u Zagrebu, Ivo Čović, predsjednik Uprave Hrvatske Elektroprivrede, Rajko Pfaff, zamjenik predsjednika Uprave Ericsson Nikola Tesla, Jasna Blažević, pročelnica Upravnog odjela za školstvo i društvene djelatnosti Primorsko-goranske županije i Vanja Smokvina, direktor Zavoda za informatičku djelatnost i predstavnik grada Rijeke.

IZ PRVE RUKE O VODEĆIM SVJETSKIM TVRTKAMA NA PODRUČJU INFORMATIKE I INFORMATIČKE TEHNOLOGIJE

Ovogodišnji međunarodni skup MIPRO organiziran je slično kao i prethodni s ciljem da se znanstvenicima, inženjerima i tehničarima u proizvodnim pogonima, nastavnicima informatičkog obrazovanja, proizvođačima i krajnjim korisnicima širokog profila omogući razmjena iskustava i saznanja o domaćim i svjetskim dostignućima i potrebama. Namjera takva rada je da informacije iz područja rada MIPRO što ranije i neposrednije doprnu do širokog kruga zainteresiranih specijalista.

Sva navedena područja čine srž svjetskog tehnološkog napretka koji zahtijeva kontinuiranu edukaciju uz brzu razmjenu informacija. Nezaostajanje u tom praćenju temeljna je pretpostavka za konkurentnost hrvatskog gospodarstva u uvjetima sve brže globalizacije i jedina šansa za očuvanje vlastitog

Na ovogodišnjem MIPRU održano je sedam stručnih savjetovanja, četiri seminara i dvije rasprave u okviru okruglog stola, a sudjelovalo je približno 750 sudionika iz najmanje 17 zemalja. Više od 180 referata pripremljenih za tu prigodu objavljeno je u osam zbornika. Svi radovi su spremljeni na CD-u kojeg je dobio svaki sudionik skupa MIPRO 2002. Objavljeni radovi ostaju kao znanstveno-stručna literatura velikog značaja za edukaciju naših stručnjaka, čemu MIPRO poklanja veliku pozornost.

identiteta. Iznesenu tvrdnju - omogućiti brzu razmjenu i stjecanje novih znanja - prepoznaje se i kao poruka tiskana na svim brošurama MIPRA: 'S MIPROM U DRUŠTVO ZNANJA'.

Ovaj jubilarni skup će vjerojatno biti zapamćen po dvije izvanserijske vrlo kvalitetne plenarne teme, jer su sudionici obavijesteni o razvoju i planovima vodećih svjetskih tvrtki na području informatike i informatičke tehnologije, iz prve ruke.

Prvu temu pod nazivom *Microsoft Research - MSR* održao je glavni direktor Microsoft Hrvatska d.o.o. Goran Radman obrazlažući Microsoftovu viziju budućnosti računalstva kroz rezultate i aktivnosti MSR institucije. MSR je prerasla u instituciju međukorporacijskih istraživačkih laboratorijskih, koja balansira između otvorenog akademskog modela i efikasnog procesa prijenosa svojih istraživanja u razvoj novih proizvoda. Istraživački proračun od 5,4 milijarde USD postavljuje MSR na vrh najutjecajnijih i najcijenjenijih softverskih istraživačkih organizacija u svijetu koja trasira put ovoj propluzivoj djelatnosti za desetljeća koja dolaze. Fascinantne su objave već poodmaklih istraživanja za teme koje i dobrim poznavateljima zvuče veoma futurištički. Primjerice, *Strojevi koji uče, Procesiranje prirodnog govora i razumijevanja govora, Vizualna tehnologija, Tele-prisutstvo...* Sve to najavljuje pretvaranje SF vizija velikih pisaca znanstvene fantastike u tehnički proizvod svakodnevne primjene.

U okviru druge plenarne teme pod nazivom *Proširenje MOORE-ovog zakona* govorio je Dalibor F. Vrsalović, potpredsjednik INTEL Corporation USA. Ova tema se izvanredno nadovezala na prvu, zorno pokazujući zakonitost u minijarutizaciji, pojefinjenju i integraciji elektroničkih, softverskih i komunikacijskih elemenata suočavajući sudionike s još nešvatljivijom zbiljom koja postaje opipljiva stvarnost u razvojnim institucijama INTEL korporacije. Prema pozornosti i reakcijama nazočnih, vidjelo se da je tema iznimno atraktivna, osobito stoga što ju je na hrvatskom jeziku predstavio čovjek koji je s diplomom zagrebačkog sveučilišta dospio u sam vrh i postao autoritetom svjetskog elektroničkog diva.

Treću plenarnu temu pod naslovom *KONČAR i MIPRO 25 godina zajedno* predstavio je direktor poslovne jedinice Sustavi vođenja Stjepan Dragičević. U posljednjoj plenarnoj temi - *25. godina MIPRO-a* - prof. Petar Biljanović je u svojstvu Predsjednika programskog odbora MIPRO sažeo pregled svih značajnijih aktivnosti MIPRO-a.

SVE VEĆI UDJEL INFORMATIJSKIH TEHNOLOGIJA U POGONSKIM I POSLOVNIM PROCESIMA U HEP-u

Stručni "HEP" seminar ove se godine održao pod naslovom *Informatička tehnologija (IT) u elektroprivrednim organizacijama* kojeg su osmisili i vodili J. Kljaić i J. Stepinac. Seminar je konceptualski svojevrsni nastavak tema vezanih za sve veći udjel informatičkih tehnologija u pogonskim i poslovnim procesima elektroprivrednih organizacija.

Kako je za HEP doista značajna kvalitetna i pouzdana telekomunikacijska mreža za sve pogonske i poslovne procese u svakom kutku Hrvatske, ove godine smo zajedno sa Zavodom za Telekomunikacije - FER Zagreb obradili temu vezanu za tehnološki razvoj Telekomunikacija u Hrvatskoj elektroprivredi. Ova tema inspirirala je najznačajnije sadašnje i buduće potencijalne poslovne partnerne HEP-a, da na ovom seminaru prezentiraju svoja vlastita tehnološka rješenja i iskustva koja se mogu primijeniti u razvoju IT sustava HEP-a.

Koliko je interes izazvao ovaj seminar HEP-a svjedoči dobra posjećenost, bez obzira na lijepo vrijeme i prekrasnu Opatiju.

Pozdravna riječ predsjednika Uprave HEP-a Ivo Čovića - priznanje svima iz HEP-a koji su angažirani na MIPRU

MIPRO I HEP

HEP je prisutan na MIPRU od samog početka njegova djelovanja. HEP je izabrao MIPRO kao idealno mjesto za poslijediplomsku edukaciju vlastitih specijalista za područja informatike, automatičke, zaštite, regulacije, upravljanja, telekomunikacija i mjerjenja prije 13 godina. Od tada, svake godine organizira za svoje specijaliste seminar s odabranom vodećom temom za čiju prezentaciju se angažiraju sveučilišni profesori ili provjereni znanstvenici. Uz teoretsko predstavljanje najnovijih dostignuća u okviru izabrane teme, animiraju se i dovode ugledne svjetske i domaće tvrtke koje predstavljaju svoja najnovija tehnološka rješenja i iskustva uz vrlo čestu izložbu. Tako sudionici seminara mogu ostvariti dodatne kontakte i dobiti iscrpniji uvid u proizvodne mogućnosti tih tvrtki. MIPRO je postao ubičajeno mjesto za predstavljanje novih tehnologija, stjecanje novih kontakata i upoznavanje s novim tvrtkama za 13 naroštaja HEP-ovih specijalista. S obzirom da je Uprava HEP-a, bez obzira u kojem sastavu u proteklim godinama, podupirala koncept ovog seminara, mogao se potpuno prilagoditi i profilirati u skladu s potrebama HEP-a. Ovogodišnje prisutstvo člana Uprave HEP-a za prijenos mr. sc. Ivice Toljana u Radnom predsjedništvu svečanog otvaranja jubilarnog 25. skupa MIPRO, uz prisutnost i pozdravnu riječ Predsjednika Uprave HEP-a Ivo Čovića, najveće je priznanje svima u HEP-u, koji su angažirani u MIPRU.

HEP je povodom srebrnog jubileja, kao tvrtka, nagrađen plaketom za najveći doprinos u 25. godišnjem radu MIPRO skupa. Neven Medin, Milan Bobetko i Josip Kljaić također su nagrađeni plaketom za istaknuti pojedinačni doprinos u 25. godišnjem radu MIPRO skupa.

S obzirom na predstojeće procese promjena u HEP-u, pred upravnim i tehničkim kadrom HEP-a su vrlo precizni zadaci kojima se općenito zahtijeva veća informatizacija. Osobito u smislu smanjenja troškova, povećanja pouzdanoći te brže i sveobuhvatnije razmjene informacija sa svim sudionicima novog tržišta električne energije. HEP mora posvetiti primjerenu pozornost edukaciji i razvoju vlastitog tehničkog kadra, koji će uspjeti prepoznati tehnološke i organizacijske prioritete, kako bi proizvodi i usluge HEP-a ostale konkurenčne na otvorenom tržištu električne energije. Kroz MIPRO se educiralo, stasalo i predstavilo stotine danas uspješnih specijalista iz HEP-a i iz mnogobrojnih domaćih informatičkih tvrtki koje sudjeluju u održavanju, izgradnji i razvoju sve zahtjevnijih i opsežnijih informatičkih potreba HEP-a. Konačno, stvorena je prepostavka da se vlastiti informatički razvoj izvodi vlastitim snagama. Istina, informatička pismenost stječe se mukotrpnim radom. MIPRO je na trag odlučnog pokušaja da se ta pismenost poveća.

J.K.

PRIVATIZACIJA ELEKTROENERGETIKE U SREDNJOJ EUROPPI

**PRODAJA
NACIONAL-
NIH
ELEKTRO-
ENERGET-
SKIH
POSTRO-
JENJA U
ZASTOJU U
CIJELOJ
REGIJI**

STVARANJE NEPOVJERENJA

ODVAJANJE nacionalnih elektičnih mreža od države može biti iznimno spor proces. Samo treba pogledati Francusku, koja svoje domaće tržište drži potpuno zatvorenim, dok njezin monopolist Electricite de France (EDF), koji je u državnom vlasništvu, grabi postrojenja u drugim zemljama. No, čak i najstroži EDF-ovi kritičari bili bi još više ljuti u svezi s nedavnim češkim pokušajem prodaje CEZ-a, glavnog državnog proizvođača elektične energije. Kao i kod drugih, privatizacija elektroenergetskog sektora u srednjoj Europi, bila je tek položno obavljen posao.

Izrađen tako da omoguću kupnju CEZ-a jedino većinskim vlasničkim paketom, tender je raspisan tako da ismijava načela liberalizacije tržišta i natjecanja. Između ostalih uvjeta kupnje bila je i osmogodišnja zabrana prodaje kupljene imovine, povećanje proizvodnje kao i potrošnje pogonskog goriva te uključivanje u paket nuklearnih elektrana dizajniranih u Sovjetskom Savezu.

Doista izaziva čuđenje da je Vlada odlučila otežati kupnju skoro do nemogućnosti. Žalosno je koliko je visoka cijena tražena za CEZ s obzirom na njegove male proizvodne kapacitete. Njegova rasprodaja, privukavši u početku neka od najvećih investitorskih imena, mogla je donijeti državi 5,5 milijardi USD. No, polovica ponuđača, uključivši Belgijski Electrabel i konzorcij pod vodstvom International Power te E.O.N. i British Energy, na kraju su povukli ponude ismijavši u tenderu postavljena ograničenja, tražeći da se omogući kupnja CEZ-a u dijelovima. Potankosti zajedničke ponude talijanskog Enela i španjolskog Iberdrola Vlada je na misteriozan način javno objavila.

Sada je nemoguće pronaći inozemnog operatora koji je sretan s načinom na koji su vlade u srednjoj Europi otvorile svoja energetska tržišta. Brojne pritužbe odnose se na nedostatak transparentnosti regulative i cijena, teškoće u provođenju ugovorenog, te na niz političkih i sindikalnih prepreka. *Investitoru mogu samo govoriti o nečemu o čemu je već prije odlučeno*, kaže Nigel Robinson iz CA-IB-e, jedne od najvećih regionalnih investicijskih banaka.

Čak i Mađarska, koja je u regiji pokazala najveću želju za privatizacijom, izazvala je bijes zapadnoeuropskih kompanija. Premda

je prodala sva svoja elektroenergetska postrojenja (osim nacionalne mreže) u razdoblju od 1995. do 1997. godine, kasnije je odbacila dugoročne ugovore o kupnji energije potpisane za vrijeme privatizacije. Vlada je, s nekim opravdanjima, tvrdila da takvim ugovorima (visoko cijenjenim između proizvođača i distributera) nema mjesta na liberaliziranom tržištu. To je natjeralo AES, Američkog energetskog diva, da tuži mađarskog distributera. Premda je u travnju o.g. postignuta izvansudska nagodba, spor je oštetio vladin kreditibilitet među investitorima.

Poljska, daleko najveće regionalno tržište, također se našla na udaru kritike. Višegodišnje odgađanje liberalizacije cijena, zajedno s čvrsto reguliranim tržištem ugljena - pogonskog goriva u termoelektranama (svi rudnici su u vlasništvu države, a većina njih je u teškom finansijskom stanju), rastjeralo je mnoge privatne investitore. Čak je i jedan tako hrabar i poduzetan kao što je NRG, sa sjedištem u Minneapolisu, čije je dugogodišnje nastojanje da kupi termoelektranu Ribnik bilo 2000. pred realizacijom, morao na kraju odustati i zahvaliti se na svemu.

Države-investitori, mora se reći, prošli su bolje. EDF i Švedski Vattenfall stekli su velike udjele u Poljskoj, zahvaljujući vlasnicima dionica koji su im se priklonili. Za užrat su zato morali potpisati bogate socijalne pakete s ratobornim poljskim sindikatima, uključivo pet-do-deset godišnju zabranu otpuštanja radnika. Kupnja grupe distribucijskih poduzeća od strane Iberdrola zaustavljena je prošle godine, baš na pregovorima o socijalnom paktu sa sindikatima tih distributera.

Međutim, i pokraj svih tih stupica, tu je nekoliko svjetlijih točaka. Neke od srednjoeuropskih vlada, koje je prvo bitno strašila privatizacija, počinju o tomu opet razmišljati u okviru priprema za udrživanje u Europsku uniju. N. Robinson je impresioniran Slovačkom, koja je bila daleko zaostala iza svojih susjeda, ali je sada izložila sva svoja energetska postrojenja na međunarodnu licitaciju. *Oni su vrlo konzistentni, a tu je prisutan čak i stupanj poniznosti*, kaže on i dodaje: *To je nešto što se ne bi uzelo za zlo u Pragu ili kod poljskih sindikalnih šefova.*

(Prenosimo: The Economist, siječanj 2002.)

Preveo: Branko Prpić

IZVRŠNI ODBOR DALMATINSKOG OGRANKA TEHNOS-a

KOLEKTIVNI UGOVOR BEZ NAJBITNIJIH STAVKI

DAN državnosti od ove godine ne pada više 30. svibnja, već 25. lipnja. To je uneseno u kalendare i bit će registrirano u radnim propisima, ali očito još nije zaživjelo u našoj svijesti, pa je tako Dalmatinski ogrank strukovnog sindikata TEHNOS obilježio - kako oni kažu - još ove godine Dan državnosti na datum kako su to uobičavali proteklih dvanaestak godina. Međutim, za razliku od prijašnjih godina, kada su se članovi masovno okupljali u jednom od proizvodnih ili prijenosnih objekata, dijelili plakete zaslužnim pogonima, ekipama i pojedincima, družili se i zabavljali - ova godina ostat će zapažena prema pesimističnom i protestnom tonu sjednice Izvršnog odbora, jedinog sadržaja održanog tog dana. Sastanak je trebao poslužiti i kao dogovor za skorašnje okupljanje Izvršnog odbora TEHNOS-a na razini HEP-a s predsjednicima sindikalnih podružnica i članovima Predsjedništva, početkom lipnja u Zagrebu.

Sjednica Izvršnog odbora, znači, 30. svibnja o.g., održana je u pogonu CDU Vrboran, a razmatrano je trenutačno stanje na sindikalnoj sceni HEP-a, osobito nakon vijesti da je 23. svibnja potpisana Kolektivni ugovor između predsjednika Uprave HEP-a Ive Čovića i predsjednika Hrvatskog elektro-gospodarskog sindikata (HES) Dubravka Čorka.

Sastanak je otvorio pozdravnom rječju Matko Utrobičić, predsjednik IO Dalmatinskog ogranka, započevši raspravu o aktualnom trenutku u HEP-u:

- Mi moramo vrlo skoro preispitati svoju ulogu u HEP-u te je svojim postupcima i opravdati. Potpisivanjem ovog Kolektivnog ugovora onemogućeni su svi tzv. "bočni udari" na procesu restrukturiranja i privatizacije koji će uskoro slijediti. Bojim se da je time i "zacementirana" uloga svih nas radnika, jer u potpisanim - sve tanjem i tanjem - aktu, nisu određene za radnike životno bitne stvari poput visine plaće, broja radnika, otpremnine...

KOLEKTIVNI UGOVOR NIJE PRIHVATLJIV ZA RADNIKE

Petar Vladislavić, predsjednik Skupštine TEHNOS-a, također je naglasio dramatičnost sadašnjeg trenutka za budućnost radnika, čime se opravdava i izostanak ovogodišnjeg masovnog okupljanja. Čini mu se da bi svako slavlje u ovakvim okolnostima bilo neprimjereno i izvan konteksta trenutačnih okolnosti:

- Potpisani Kolektivni ugovor je obmana i svojevrsna prijevara jer je "izboksan" u jednoj nezdravoj atmosferi, a da za radnike nije prihvatljiv govor i činjenica da ga tri ostala sindikata nisu potpisala. On ne sadrži najbitnije stavke, a mi branimo stajalište da se ne može selektivno pregovarat, odnosno riješiti jedan segment plaće, a ne i sve druge. Tako se ne određuje ni broj radnih mjesto, ni koeficijenti, ni broj izvršitelja, ni ostale važne stvari. Na kraju ispadaju da poslodavac sam određuje sve ono što je zapravo bitno u međusobnim odnosima, poput sistematizacije, tipizacije, stambene problematike. Jednom rječju, HEP-ovo srce je ubijeno i na to trebamo reagirati.

Predsjednik Nadzornog odbora Goran Tomić također se svojom raspravom pridružio kolegama naglasivši da su u zemljama zapadne Europe sindikati jaki i kao takvi odgovaraju poslodavcima, jer bez organiziranog i realnog sindikata nema ni uredenog društva.

- Kako smo mi trentačno teško podijeljeno društvo, moramo paziti da ne budemo ničiji instrument, niti se staviti u službu bilo koje političke opcije. Naše članstvo je sve brojnije, sada nas u našem Ogranku ima 350, i trebamo svoj duh i moć staviti u službu samo one opcije koja se bori za opće dobro.

U raspravu su se uključili i ostali članovi konkretnim primjerima iz svojih sredina, a nastavak slijedi u Zagrebu.

M. Ž. M.

"OKRUGLE" OBLJETNICE

NASTAVLJAMO s objavljivanjem *okruglih* obljetnica vraćajući se, ovog puta 90 godina unatrag – da se podsjetimo i da ne zaboravimo što je prethodilo onomu što u elektroenergetici imamo danas.

90 GODINA

1912.

- Mađarsko ministarstvo trgovine dalo je dozvolu za tehničke pripreme za gradnju željeznice na trasi Rijeka - Sušak - Bakar - Kraljevica
- Crikvenica, koja je trebala biti elektrificirana. Zbog rata ovi su planovi propali.
- U Osijeku pošta gradi dizelsku elektranu s istosmjernim generatorom 38 kW, 115 kV.
- Paromlin "Union" u Osijeku pušta u promet industrijsku elektranu s parnim strojem i istosmjernim generatorom 158 kW, 115 V.

HE KRALJEVAC JE SVE DO 1914. GODINE BILA NAJVEĆA HIDROELEKTRANA NA SVIJETU, A PREMA SPECIFIČNIM INVESTICIJAMA - NAJJEFTINIJA HIDROELEKTRANA

- Postavljena elektrana u Šećerani Branjin vrh 250 kVA, 500 V. Pogonski protutlačni stroj radi samo u vrijeme kampanje prerade šećerne repe. Tada napaja i radničku koloniju. U ostalo doba koristi se elektrana iz obližnjeg pogona Centralne mljekare u Belom Manastiru.
- U svibnju se postavljaju prve žarulje javne rasvjete u Požegi. Prva je postavljena na franjevačku crkvu. Do kraja listopada završena je izgradnja mreže, 5. listopada obavljen je probni pogon strojeva u HE Kuzmica, a navečer probno uključena mreža i javna rasvjeta. Šestog listopada sve je uključeno i taj dan se smatra službenim puštanjem u rad elektrane Kuzmica kao kombinirane hidro i termo elektrane.
- U HE Kuzmica bila je Francisoca turbina "Andritz" s trofaznim generatorom "ELIN" 215 kVA, 6,3 kV, 50 Hz. Uz to je izgrađen dizelski motor s trofaznim generatorom "ELIN" 155 kVA, 6,3 kV, 50 Hz.

- Istodobno s elektranom "Munjara" Požega, pušten je u pogon dalekovod 6 kV Kuzmica - Požega 6,2 km na 120 betonskih stupova 3xCu 25 mm². U gradu je bilo još približno 2 km visokonaponskog kabela. Bilo je 6 TS 6/0, 19 kV, a niskonaponska mreža je bila trofazna 190/110 V duljine 13,6 km. Javna rasvjeta je imala 264 ravnateljstva mesta.

- U TE Zadar nabavljen prvi dizelski agregat od 150 KS, a do početka Prvog svjetskog rata dodana su još tri agregata s ukupno 450 KS.

- Izgrađena i u ožujku puštena u rad HE Kraljevac s dvije turbine po 18 000 KS i dva generatora po 16 000 kVA. Pušten je u rad dalekovod 50 kV 23 km do Dugog Rata. U vrijeme izgradnje i sve do 1914. bila je HE Kraljevac najveća hidroelektrana na svijetu, a po specifičnim investicijama bila je najjeftinija hidroelektrana. Isto tako su transformatori 4/56 kV bili najveći na svijetu. Imali su po 35 MVA.

- "Elektrotechnicky zavodi Fr. Križik" iz Praga izvodi projekt električne mreže u gradu Splitu. Računa se da bi bilo moguće izgraditi dalekovod od Dugog Rata do Splita i da se energija dopremi iz HE Kraljevac čiji je prvi blok proradio.

- Osnovana Gradska munjara Križevci s dva dizelska stroja i generatorima Ganz 2 x 40 kW i Ganz 70 kW, 2 x 250 V, istosmjerno.
- Elektranu u Sisku preuzima grad i osniva poduzeće Gradska munjara u Sisku.
- U tvornici "Vibro" d.d. za eksploraciju drva u Virovitici proradio parni stroj s istosmjernim generatorima 2 x 76 kW, 2 x 230 V.

85 GODINA

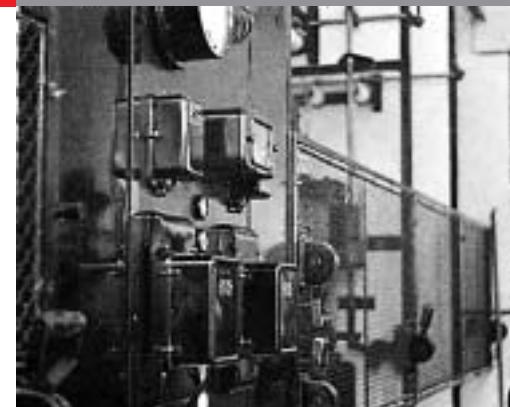
1917.

- U tvornici papira u Rijeci montirana Francisova vodna turbina i generator Ganz 300 kW te uz njega još i parni stroj. Svi agregati rade na 42 Hz.
- Završena druga faza elektrifikacije Đurđenovca, jer je pušten u rad još jedan istosmjerni generator 120 kW. Sve radničke nastambe imaju elektriku i to besplatno, ali samo za rasvjetu. Niskonaponska mreža 110 V bila je uključena od večeri do jutra.

80 GODINA

1922.

- Proradila elektrana u tvornici žeste M. Mayer u Savskom Marofu, parni stroj 2 x 125 kVA, 190 V, 50 Hz i dizelski agregat 40 kVA, 190 V, 50 Hz.
- U Čakovcu proširena elektrana tako da ima istosmjerni generator "Ganz" 175 kW, drugi "Ganz" 100 kW i "Siemens" 48 kW, napona 2 x 175 V, pogonjeni parnim strojevima. Poduzeće radi pod imenom Čakovečki paromlin i munjara d.d.
- Osniva se na Sušaku "Elektra" d.d. u svrhu elektrifikacije Sušaka i okolice. Glavni dioničari su bili braća Ružić, Kolacio, Kezele i drugi, te Gradska štedionica u Sušaku. Izgradnja visokonaponske mreže povjerena je poduzeću "Siemens" iz Zagreba. Oni preuzimaju električnu energiju kupnjom iz Rijeke na dva mjesta, kod tvorni-

Transformatorska stanica 10 kV u Bjelovaru

položen je kabel do sredine mjesta. Imala je tri dizelska motora i "BBC" trofazne generatore 120 kVA i 2 x 46 kVA, 3000 V, 50 Hz.

- Iz HE Zeleni vir elektrificirano mjesto Delnice.
- Elektrificirani gradovi Pazin i Poreč u Istri.
- Elektrificiran Gračac iz male dizelske elektrane u ložionici državnih željeznica s trofaznim generatorima 25 i 50 kVA.
- Likvidirana plinska javna rasvjeta u centru grada Osijeka i 306 ravnateljstava priključeno na gradsku električnu mrežu.

- Osječka "Munjara" pregovara s općinama mjesta Bijelo Brdo, Sarvaš i Tenja radi elektrifikacije, ali nije bilo finansijskih sredstava.

- U veljači proradila općinska električna centrala u Podravskoj Slatinici, pogon dizelski motori s generatorom "Bartelmus" 30 kVA, 50 Hz. Elektrana napaja 220 potrošača.
- U tvornici tanina u Belišću izgrađena industrijska elektrana s trofaznim generatorom "Siemens" 400 kVA, 400 V, 50 Hz, a za nju i susjednu elektranu u pilani radila se zajednička uklonjica. Pomoću dvostrukih sabirnic mogu se glavni potrošački krugovi alternativno priključivati.

- Započela je 1. svibnja s radom Gradska električna centrala u Brodnu na Savi (danasa Slavonskom Brodu) smještena u krugu Tvornice vagona, strojeva i mostova d.d. Imala je parnu turbinu i trofazni generator 1600 kVA, 525 V, 50 Hz. Visokonaponska mreža 3000 V bila je kabelska, 4,1 km a niskonaponska 25,0 km nadzemna na drvenim stupovima. U gradu je ukupno bilo 5 TS 3/0,4 kV.

- Dubrovačka općina je preuzela od "Elina" termoelektranu u Batali, u Gružu, jer je istekla koncesija. Daje joj ime "Gradska električna centrala - Dubrovnik II". Te godine u elektrani je bio jedan parni stroj s električnim generatorom 3100 V, 28 A, 42 Hz i generatorom istosmjerne struje 550 V, 90 A spojenim na istoj osovini. Zatim je tu bio dizelski motor s električnim generatorom 110 kVA, 3100 V, 42 Hz i istosmjernim generatorom 55 kW, 550 V, koji je nabavljen zbog tramvaja te drugi dizelski motor s generatorom 230 kVA, 3100 V, 42 Hz i treći dizelmotor s izmjeničnim generatorom 180 kVA, 3100 V, 42 Hz.

- Na sjednici Općinskog vijeća 18. siječnja donesena je odluka o rekonstrukciji električnog i strojnog uređaja u elektrani u Gružu, u Dubrovniku te proračun za pripremu izgradnje nove elektrane u rijeci Dubrovačkoj. Rekonstrukcijom je nabavljen generator 380 kVA, 6300 V, 50 Hz. Početkom 1928. ugrađen je još jedan takav generator. Obavljena je potpuna rekonstrukcija električne mreže na Lapadu i u Gružu u Dubrovniku.

- Izgrađena je 10 kV veza između TE u tvornici cementa "Dalmatia" d.d. u Kaštel Sućurcu i Splitu. Tvornica preuzima električnu energiju iz mreže grada Splita, jedino je za vrijeme rata 1944. ova TE davala energiju Splitu.

- Električna energija iz HE Kraljevac potekla je 1. siječnja za Split. "Električna poduzeća" Split izgradila je dvostruku DV 10 kV od Dujmovače do Kaštel-Sućurca i do Splita (Plokite), jednostruki DV 10 kV do Majdana. Dalekovod 50 kV od Dujmovače do Dugog Rata 17 km bio je na 163 željezna stupa. Izgrađena je i TS 50/10 kV Dujmovača snage 2 x 2700 kVA, a u gradu 4 TS 10/0,4 kV Manuš, Hrvanjeva kula, Kazalište i Plokite.

- Na otoku Lopudu u hotelu "Pracat" montiran je prvi agregat "Westinghouse" snage 3 kW, zvan "farmerski agregat", jer su takve koristili američki farmeri na svojim posjedima. Gorivo mu je bilo petrolej.

- U Selcima za potrebe industrije kamena obavljena je prva elektrifikacija na otoku Braču. Prva dalmatinska klesarska zadruga postavila je dizelski motor s trofaznim generatorom 36 kVA, 400 V, 50 Hz.

- Na Tehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je prvi elektroinženjer. Bio je to gospodin Juraj Škreb, indeks br. 194, rođen 25. siječnja 1906. u Zagrebu.

Pripremio: Josip Moser

90 GODINA OD POČETKA
RADA JAVNE ELEKTRIČNE
CENTRALE U KRIŽEVCIIMA

U KRIŽEVAČKOJ "MUNJARI" BIT ĆE TEHNIČKI MUZEJ!

Prije 90 godina, u Križevcima je počela s radom javna električna centrala, prva na tom području. Križevačkoj "Munjari", koja je od 1912. do 1945. godine isporučivala električnu energiju za javnu rasvjetu i kućanstva, u budućnosti je nami-

Zgrada križevačke "Munjare" je spomenik industrijske arhitekture

NA INICIJATIVU ANTUNA PROŽEKA, NEGDAŠNJEVOG RADNIKA "MUNJARE" TE UZ ENTUZIJAZAM JOSIPA TRBUSA, DIREKTORA DP ELEKTRA BJELOVAR, OSTVARUJE SE IDEJA DA SE U ZGRADI "MUNJARE" SMJESTI TEHNIČKI MUZEJ

jenjena uloga kulturne ustanove. Naime, na inicijativu Antuna Prožeka, negdašnjeg njezinog radnika te uz entuzijazam Josipa Trbusa, direktora DP Elektra Bjelovar, ostvaruje se ideja da se u zgradi "Munjare" smjesti tehnička zbirka razvoja elektrifikacije.

Zamisao o muzeju u "Munjari" je prije nekoliko godina pokrenuo umirovljeni križevački električar Antun Prožek, njezin posljednji živi radnik te u tu svrhu prikupio izloške koji će svjedočiti o počecima elektrifikacije, ali i o tehničkom i industrijskom razvoju Križevaca uopće. Njegovu inicijativu je poduprlo i križevačko Gradsко poglavarstvo.

- Ovaj posao pripremamo već četiri godine, a još nas čeka puno toga, kaže Josip Trbus, glavni spiritus movens realizacije ove ideje. U zgradi bivše "Munjare" bi, objašnjava, svoje mjesto među eksponatima našli i različiti kućanski uređaji, odnosno trošila kroz povijest, a razvoj elektrotehnike bio bi prikazan ne samo na uobičajen način, već i kompjutorskom animacijom. Osim toga, s obzirom da je prvi hrvatski pilot, Dragutin Novak, bio Križevčanin, a kao precizni mehaničar radio je i u "Munjari", tu bi bila i izložba replika starih zrakoplova. Dostojno bi se obilježilo i djelo križevačkog izumitelja svjetskog glasa, Marcella Kiepacha, koji nam je u naslijede ostavio žiro kompas i dinamo za osvjetljenje kočija i automobila. Dosad je skupljeno približno pedeset izložaka, a puno je materijala još u "sirovom obliku". Povijesni dio istraživanja obavit će stručnjaci Instituta za elektroprivredu, a suvremenije razdoblje obradit će stručni zaposlenici DP Elektra Bjelovar.

U stvaranju križevačke tehničke zbirke dosad je ostvarena vrlo dobra suradnja s Institutom za elektroprivrednu iz Zagreba, iz kojeg im - posebice naglašava Josip Trbus - veliku pomoć pruža "njihov neimār Ante Sekso". On ih je povezao i s ravnateljem Tehničkog muzeja u Budimpešti, dr. Jesenskim, čija im je pomoći i iskustvo također vrlo dragocjeno. Uz značajan broj replika, iz madarskog muzeja tako će stići i originalni agregat kakav je u "Munjari" bio 1912. godine.

Zbog nedostatka novaca i - kako se to voli reći - *društvenih okolnosti*, puno je toga otpalo iz ambiciozno zamišljenog plana obilježavanja 90. obljetnice "Munjare". Ipak, od zamisli o stvaranju tehničkog muzeja elektrifikacije se - ne odustaje. U tom cilju, surađuje se i s Gradom, s republičkim i međunarodnim institucijama... Makar, govori Josip Trbus, očekivana pomoći često izostaje.

- Premda nam je nužno potreban angažman i potpora šire zajednice, sve najčešće počiva na našoj dobroj volji i entuzijazu. Ali, bez obzira na poteškoće, ustrajat ćemo u ostvarivanju tog, prema mom mišljenju, korisne zamisli. Makar muzej dočekali tek budući naraštaji, smatram kako je važno da mi stvorimo dobar temelj tehničkoj zbirci. Meni, kao direktoru DP-a, glavna je zadaća imati što zadovoljnije potrošače, no to me - usprokos redovnim obvezama koje mi oduzimaju najveći dio vremena - ne sprječava niti ograničava da ne dam potporu ovom projektu niti da zanemarim svoje okruženje. A prošlost ne smijemo zatruti, ona nam mora biti izvor novih ideja, bez obzira na sve okolnosti u kojima se danas nalazimo, oslikava svoj posjet Josip Trbus, inače stanovnik grada Križevaca.

Zgrada "Munjare" nalazi se na križevačkom Trgu bana Stjepana Lackovića, u blizini povjesne crkve Sv. Križa. Spomenik je industrijske arhitekture, a prije dvije godine je zalaganjem HEP-a spašena od propadanja, kada joj je popravljen krov i pročelje. Potkraj 1998. godine na njoj je postavljena spomen ploča Dragutinu Novaku. Sada slijedi njezino unutrašnje uređenje i trenutno se iz "Munjare" odnose posljednje stvari - donedavno je, naime, služila kao skladište za brojila i arhiv križevačkog Pogona. U sastav Elektroprivrednog poduzeća ušla je 1945. te je do 1967. godine bila sjedište tadašnjeg područnog distribucijskog ureda "Elektra" Križevci. Svi njezini upravitelji su u njoj i stanovali, jer je u njezinu sastavu i jedan stambeni dio. Te stanove su, saznajemo, otkupili radnici HEP-a sa stanarskim pravom prema Zakonu o otkupu društvenih stanova.

Svoju brigu za prošlost pokazao je i kada mu je u ruke dospjela stara mramorna ploča s pročelja križevačke "Munjare", koja je bila izvorno tu postavljena kod njenog otvorenja 1912. godine. Pronadena je u dijelovima na jednom gradilištu, a netko ju je prije toga koristio kao razvodnu ploču za strujno brojilo(?!). J. Trbus ju je dao "restaurirati", te napraviti njezinu repliku, koja se danas nalazi na "Munjari" (na njoj piše: *Munjara slob. kr. grada Križevci sagrađena je g. 1912. za slavnoga vladanja njeg. cesar. apost. veličanstva Kralja Franje Josipa I., za načelnikovanja dr. Stjepana pl. Pompera.*)

Uz 90 godina križevačke "Munjare", spomenimo da se ove godine obilježava i 750. rođendan grada Križevaca. Naime, 1252. godine Križevcima je dodijeljena povjala slobodnog kraljevskog grada. Tako se HEP-ova obljetnica skladno uklopila u veliku križevačku jubilarnu godinu, a ona će se, planira se, obilježiti potkraj godine *Otvorenim danima HEP-a* na području DP Elektra Bjelovar u Križevcima.

Tatjana Jalušić

Josip Trbus zaslužan je i za postavljanje dviju spomen-ploča na "Munjaru"

Unutrašnjost križevačke centrale: iz skladišta zauvijek odlaze brojila, a uskoro dolaze muzejski izlošci

PREDAVANJA O INTERNOJ REVIZIJI I KONTROLI U SPLITU

ZA BOLJE POSLOVANJE U HEP-u

VAŽNO JE DA SU PREDAVANJIMA O INTERNOJ REVIZIJI I KONTROLI NAZOČNI LJUDI TEHNIČKE STRUKE, KOJI BI KAO BUDUĆI MANAGERI I RUKOVODITELJI TREBALI RAZUMIJEVATI OVO PODRUČJE POSLOVANJA, A DOBRA JE ZAMISAO DA NEKI SEKTOR ILI SLUŽBA UNUTAR HEP-a NA OVAJ NAČIN PREDSTAVI SVOJE POSLOVANJE, JER SE OSJEĆA POTPUNO ODSUSTVO PISANIH POSTUPAKA I INFORMACIJA, IZ ČEGA OPET PROISTJEĆU NEPOTREBNE IMPROVIZACIJE, ODНОSНО POGREŠKE I NESNALAŽENJA, NEDOSLJEDNOSTI U REDOVNOM POSLU

PREDAVANJA o internoj reviziji, internoj kontroli i sustavu internih kontrola, koja zajednički organiziraju i provode HEP i TEB, približavaju se svojoj završnici. Tijekom svibnja, ovaj je edukacijski trodnevni seminar održan u splitskom hotelu "Marjan" i to za slušatelje svih triju splitskih djelatnosti - PP HE Jug, PrP Elektroprivjenos i DP Elektrodalmacija te nekolicinu radnika iz DP Elektrojug Dubrovnik.

O internoj reviziji kao potpori poslovnom odlučivanju već smo puno pisali. Stoga ćemo danas malo više prostora posvetiti nekolicini predavača i slušatelja i zabilježiti njihove dojmove o učinkovitosti ovakva okupljanja.

DR. BORIS TUŠEK, EKONOMSKI FAKULTET U ZAGREBU

Naša se predavanja približavaju završnici prvog ciklusa i uvjeren sam da smo u cijelosti ostvarili zamisljeno, a to je - dati slušateljima teoretski i praktični okvir. U idućim predavanjima, ako do njih dođe, želimo organizirati radionice, kako bi se sve ovo stečeno znanje naučilo primjenjivati na praktičan način. Takva su, naime, očekivanja svih sudionika i to su pokazale ankete koje provodimo na terenu. Vrlo sam zadovoljan i ugodno iznenaden iznimno povoljnim reagiranjem ljudi, koji su možda imali nekakve svoje percepcije o internoj reviziji, a nakon ovih predavanja izrazili su koliko su njihova očekivanja bila opravdana i koliko su upotpunjena. Ozbiljno i stručno prilazili smo primjedbama slušatelja i ono što su kolege zahtijevali u ranijim predavanjima, mi smo danas primjenili u Splitu. Ankete koje provodimo koristit ćemo kao feed back za daljnji rad, a sve to s prvočnim ciljem - poboljšanja poslovanja u HEP-u.

MR. SC. IVANA MAMIĆ, EKONOMSKI FAKULTET ZAGREB

- Tema koju predajem odnosi se na računalski informacijski sustav, problematiku funkciranja tog sustava i mjerama kontrole. Upoznajem slušatelje s predmetom rada, metodologijom, tehnikama i koristima od revizije, jer ona može utjecati na povećanje pouzdanosti i doprinjeti boljem funkciranju informacijskog sustava općenito. Ljudi su pokazali zanimanje i prihvaćanje, premda je riječ o vrlo velikom broju novih podataka.

Osjeti se i različitost u stvari među slušateljima, što ovisi o broju informatičara među njima. Sve je to logično za očekivati i zato je nužno njih pitati koliko od primjenih informacija mogu iskoristiti u dalnjem radu.

VIŠNJA KOMNENIĆ, DIPL. ING. - SEKTOR ZA INTERNU REVIZIJU I KONTROLU - HEP

Smisao mog današnjeg predavanja je da se ljudi educiraju kako je obvezno kontrolirati i voditi računa o informacijskom sustavu, budući da je taj sustav u posljednje vrijeme žila kucavica svake tvrtke. Sve informacije danas se razmjenjuju isključivo u elektronskom obliku i postoji velika nemogućnost ocjene i procjene sustava bez revizije informacijskog sustava. Bez toga nema podataka odgovara li sustav smislu poslovanja, čuva li imovinu tvrtke, čuva li integritet tvrtke, djeluje li u skladu s poslovnim zahtjevima te je li je efikasan i efektivan. Ljudi su jako zainteresirani za ovu problematiku i željni edukacije, novih znanja i sudjelovanja u poboljšanju i olakšanju rada i poslovanja u HEP-u svima nama.

STIPAN LOVRIĆ, DIPL. ING. DIREKTOR PP HE JUG

- Kada sam dobio informaciju o kakvim je predavanjima ovdje riječ zaključio sam da je, uz ekonomiste i pravnike, na seminar nužno uputiti i sve naše rukovoditelje pogona. Znači, manager-ske strukture, jer su to ljudi koji u svom poslu trebaju biti nositelji i kontrolori sustava u smislu poboljšanja djelovanja i kvalitetnog provođenja zadataka. Mi direktori smo tehničke struke, ali postajemo svjesni

da trebamo doista dobro poznavati i poslove ekonomije i drugih struka, od procjene dobiti i rizika do ophođenja s ljudima. Osobno sam u prigodi prvi put učiti što je to interna revizija i ovim predavanjima sigurno sam svlađao osnovne pojmove o tomu, a također o zanimljivim pitanjima zloupotrebe informacijskog sustava. Očito je da dolazi vrijeme u kojem će nam sva ta saznanja biti potrebna, jer ovo je svijet o čemu oni govore, ovako on funkcioniра. Sutra nas nitko neće pitati snalazimo li se u onome što dolazi i što se od nas traži. Ukupna ocjena je, znači, petica.

VLADIMIR SRZENTIĆ, DIPL. ING. RUKOVODITELJ HE KRALJEVAC, PP HE JUG

- Moji su dojmovi o predavanju vrlo povoljni. Dio toga samo odslušao prošle jeseni, ali sam sada puno toga proširio. Osobito mi je, kao osobi tehničke struke, zanimljivo bilo predavanje dr. sc. Lajoša Žagera o financijskim izvješćima i njihovu čitanju, bilancama, gubicima, dobiti, što je meni kao inženjeru više nego korisno, a sve to na vrlo lijep i sažet način. Sažeo je sve ono na što bi trebalo obratiti pozornost, posebice s razine managera. Dugo sam u HEP-u, ali do mirovine još treba puno i nužno je adaptirati se na nove uvjete poslovanja i napraviti u sebi prelomnicu. Jer, pokazalo se da nije uvjek najvažnije ono što smo mi tehničari mislili - gola struka - nego je često važnija upravo ona nadgradnja, što i jest svrha dobrog poslovanja. Upravo o tomu smo puno naučili.

OJDANA KRNIĆ, DIPL. OEC. RUKOVODITELJ RAČUNOVODSTVENO-FINANSIJSKIH POSLOVA SLUŽBE ZA IZGRADNJU I USLUGE DP ELEKTRODALMACIJA SPLIT

- Kao zamisao pohvaljujem i pozdravljam ovakva predavanja i to zbog više razloga. Najprije zato jer o reviziji i kontroli se malo zna, a i stoga jer je onima koji nešto znaju pomoglo upotpuniti sliku, a ostalima dati barem osnovne podatke. Posebno mi je drago što su nazočni ljudi tehničke struke, koji bi kao budući manageri i rukovoditelji trebali razumijevati ovo područje poslovanja. U tom smislu, ovo je jako korisno predavanje. Također pozdravljam zamisao da neki sektor ili služba unutar naše tvrtke predstavi na ovaj način svoje poslovanje, jer se osjeća potpuno odsustvo pisanih postupaka i informacija, iz čega opet proistjeće nepotrebne improvizacije, odnosno pogreške i nesnalalaženja, nedosljednosti u redovnom poslu. Smatram da je svrha i smisao interne revizije da detektira te slabe točke u poslovanju i pomogne otkloniti ih, pa je to razlog da ovaj edukacijski seminar smatram još korisnjim.

Veročka Garber

PROIZVODNJA ELEKTRIČNE ENERGIJE U VJETROELEKTRANAMA

ISPLATIVE INVESTICIJE

Suvremeno korištenje energije vjetra u svijetu započinje sedamdesetih godina, kao dio odgovora na naftnu krizu iz 1973. i 1979. godine. Započeta su brojna istraživanja uz potporu vlada. Daljnje aktivnosti vezane za korištenje energije vjetra lagano rastu dolaskom privatnog kapitala u ovaj sektor, a ovakav trend posjepšuju mnogobrojna saznanja o globalnom onečišćenju Zemlje.

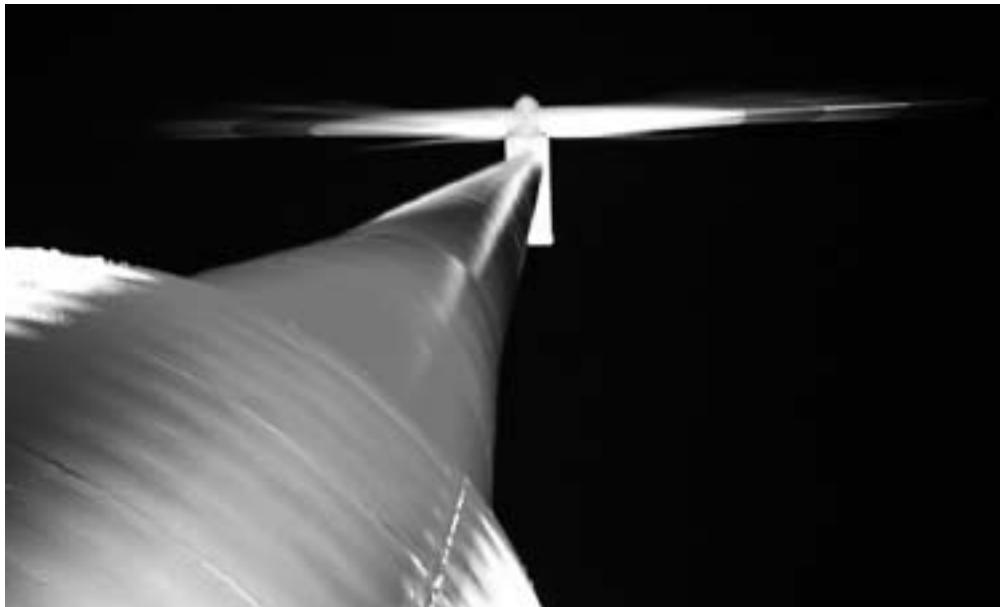
ZNAČAJNO KALIFORNIJSKO TRŽIŠTE

Vlade velikog broja zemalja su koristile različite pristupe u promociji energije vjetra. Prvo se značajno tržište pojавilo u Kaliforniji, koje u razdoblju između 1980. i 1986. godine pomaže razvoj vjetroindustrije.

Proizvođači iz Danske, UK, Njemačke, Japana i Nizozemske dijele kalifornijsko tržište s nekoliko američkih tvrtki. Tako je u Kaliforniji osamdesetih godina instalirano približno 15 000 vjetroturbina. To je tržište, kao glavni veliki potrošač, svojom potražnjom bitno utjecalo na veliki dio poslova u ovom sektoru. Skoro polovica instaliranog kalifornijskog kapaciteta potječe iz Europe (Danska). U tom se razdoblju snaga VTG povećala od 55 kW na 100 kWh, a dizajnirani su konceptualno različiti tipovi vjetrogeneratora. Industrija proizvodnje vjetrogeneratora je u ovom vremenskom razdoblju znatno unaprijedena, a razvoju kalifornijskog tržišta doprinijela je privatna inicijativa. Razdoblje između 1986. i 1990. godine bilo je iznimno nepovoljno i teško za vjetroindustriju zbog pada potražnje na kalifornijskom tržištu.

DANSKA USAVRŠAVANJEM POVECALA EFKASNOST VGT

U ovom području, Danska je među prvima počela razvijati vjetroturbine i, zahvaljujući upornom i ustajnom radu, postigla zavidne rezultate. Njena je proizvodna jedinica utemeljena na čvrstoj i pouzdanoj konstrukciji te rotoru s tri lopatice, a mogućnost regulacije snage zakretanjem lopatica rotora donijela je značajan uspjeh. Ta usavršena 250 kW jedinica povećala je efikasnost VTG i time doprinijela većoj ekspanziji na tržištu. Razvojem sustava regulacije snage VTG zakretanjem lopatica rotora uznaredovao je broj instaliranih vjetrojedinica. Ovim značajnim tehničko-tehnološkim napretkom stvoreni su preduvjeti za razvoj i proizvodnju i jedinica veće snage. Ovakve vjetrojedinice su omogućile prodror na nova tržišta.

POTICAJI ZA IZGRADNJU OBNOVLJIVIH IZVORA

Najznačajnija nova tržišta otvorena od 1990. godine su: Njemačka, Indija, UK, Nizozemska, Španjolska i Švedska. Napredak i povećani plasman VTG na svjetskom tržištu je rezultat povećane ekološke svijesti te potrebe za većim korištenjem obnovljivih izvora. Naime, Direktivom je Europska unija obvezala svoje članice da do 2010. godine povećaju udjele obnovljivih izvora u ukupnoj proizvodnji energije. U razdoblju od osam godina, ulaganje u povećanu proizvodnju je izraženo u potrebi izgradnje dodatnih izvora u iznosu 40, odnosno 60 GW. Od tog iznosa predviđa se izgradnja 5 GW offshore vjetroelektrana. Ovaj zahtjev je popraćen povoljnim kreditiranjem koje stimulira takvu izgradnju, a na tržištu kapitala ovakva ulaganja su posebno stimulirana. Ako se zna da 1MW izgradnje ovih objekata otvara u različitim djelatnostima približno 15 do 19 radnih mjesaca, jasna je njegova dodatna kvaliteta. Veliku potporu ovom programu dale su vlade svih zemalja te nacionalne elektroprivrede jamčеći pritom otkup cijelokupne proizvedene energije iz vjetra. Uz zajamčeni otkup i fiksnu cijenu električne energije, stimulirana su ulaganja.

Od 1990. do 1996. godine, snage proizvodnih jedinica su stalno rasle i dostigle vrijednost od 500 kW. Ovakav trend rasta snage je nastavljen i dalje. Danas se dovršavaju jedinice snage 2,5 MW.

Ukupna godišnja potražnja za instaliranim kapacitetima je u stalnom porastu. Tako je devedesetih godina ukupna potražnja za VT na svjetskom tržištu bila 200 MW/godinu, da bi 2000. godine dostigla 2500 MW/godinu.

Evo nekoliko primjera.

NJEMAČKA: OBVEZA OPERATORA JE OTKUP IZ VJETROELEKTRANA I DRUGIH OBNOVLJIVIH IZVORA

Zakonom iz ožujka 2000. godine (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien), definirane su tarife za obnovljive izvore. Za prvi pet godina (ili dulje, ovisno o bonitetu lokacije) i za kopnene vjetroelektrane, otkupna cijena je 9,1 cEuro/kWh, a potom 6,2 cEuro/kWh. Obveza operatora mreže je da prioritetsno otkupljuje električnu energiju iz vjetroelektrana i drugih obnovljivih izvora. Napominje se da se ovakvim tretmanom samo ispravlja neravnopravan

tržišni položaj obnovljivih izvora, u odnosu na klasične izvore energije.

U tijeku je ostvarivanje plana izgradnje više velikih *offshore* projekata (iznad morske površine), čija ukupna snaga iznosi 10 GW. U okviru ovog projekta, moglo bi se zaposliti 29 000 radnika (danas je u različitim djelatnostima vezanim za vjetroenergetiku zaposleno 30 000 radnika).

ŠPANJOLSKA: USKORO ISPLATIVIJE INVESTICIJE U VJETROELEKTRANE

Novom energetskom politikom od 1997. godine te Kraljevskim dekretem o obnovljivim izvorima (1998. godine) značajno se potiče izgradnja obnovljivih izvora. Tržište električne energije u Španjolskoj je djelomično liberalizirano (uskoro će biti u cijelosti). U takvom okruženju, obnovljivi izvori će imati prioritet u pogledu plasmana energije. U proteklom razdoblju, ova zemlja je ostvarila iznimno rast u instaliranju velikog broja vjetroelektrana. Ograničavajući čimbenik je prijenosni kapacitet elektroenergetske mreže. Rekonstrukcijom mreže i rješavanjem dijela navedenih problema, investicije u vjetroelektrane postat će isplativije.

DANSKA: 13 POSTO DANAS, A USKORO ČAK 50 POSTO POTREBA - IZ VJETROELEKTRANA

Danska je započela razvijati program vjetroelektrana još 1975. godine i od tada bilježi najveće pomake u ovom području. Dosadašnji sustav fiksnih naknada za vlasnike vjetroelektrana namjerava zamijeniti tržištem električne energije obnovljivih izvora. To tržište bi bilo podijeljeno na dva segmenta. U prvom će vjetroenergiji biti osigurana doljnja granica 4,4 cEuro/kWh, a drugi bi bio tržište "zelenim" potrvdama. Danska danas zadovoljava 13 posto potreba za električnom energijom iz vjetroelektrana, a planira čak 50 posto. U prolazu između Kopenhagena i Malmea gradi se *offshore* vjetroparka sastavljena od 20 vjetroelektrana snage 2MW(Bonus).

ITALIJA: NA 100 MW KONVENCIONALNIH ELEKTRANA, 6 MW VJETROELEKTRANA

Od 1992. godine u Italiji je na snazi sustav fiksnih otkupnih cijena. Otkupna cijena za energiju proizvedenu u vjetroelektranama je 10 cEura/kWh prvih osam godina eksplotacije. Preostali životni vijek postrojenja (od ukupnih 20 godina) otkupna cijena je 5 cEuro/kWh. U pripremi je nova organizacija tržišta električne energije proizvedene u obnovljivim izvorima. Predlaže se da svi proizvođači i uvoznici električne energije (više od 100 GWh) budu obvezni na svakih 100 MW konvencionalnih elektrana izgraditi 6 MW vjetroelektrana. Planira se, također, trgovina "zelenim" potrvdama, a njih će izdavati mrežni operator.

GRČKA: NAJBOLJI VJETROPOTENCIJAL, ALI LOSA ELEKTROENERGETSKA INFRASTRUKTURA

Grčka ima najbolji vjetropotencijal na Mediteranu, ali njezino iskorištenje je ograničeno elektroenergetskom infrastrukturom. Za kopnene vjetroelektrane nadoknada je 6,1 cEuro/kWh. Vjetroelektrane locirane na izoliranim otocima dobivaju veću naknadu.

Zanimljivi su primjeri uspješnosti osam najpoznatijih tvrtki - proizvođača vjetroelektrana, no o tomu drugom priča.

Niko Mandić

ZAKIDANJE UMIROVLENIKA TRAJE VEĆ GODINAMA

DODATAK MORA UČI U MIROVINSKU OSNOVICU

ZAKIDANJE mirovina započeto 1993. godine, a traje i danas, nastalo neusklađivanjem rasta mirovina s rastom plaća, rezultiralo je padom mirovina sa 70 posto prosjeka plaća u 1993. godini na približno 36 posto u 1998. godini. Danas je taj odnos, zajedno s dodatkom, približno 46 posto. Nastao je veliki dug koji dosiže više desetaka milijardi kuna. Poznato je da je tužbom Matice umirovljenika Hrvatske i Hrvatske stranke umirovljenika, Ustavni sud Republike Hrvatske 14. svibnja 1998. godine tužbu uvažio i naložio Mirovinskom fondu uskladiti mirovine s plaćama od 1993. do 1998. godine. Vlast je sve do danas izbjegavala provesti usklađenje. Vlast HDZ-a nastojala je umirovljenike umiriti dodatkom na mirovine sa 100 kuna + 6 posto iznosa koju je umirovljenik primio za lipanj 1998. godine. Taj je dodatak uz mirovinu isplaćivan mjesечно u jednakom iznosu. Kako je tak dodatak nastao?

DODATKOM NA MIROVINE NE VRAĆA SE DUG

Od 1990. pa do 1998. godine, iz mirovinskog su se fonda isplaćivale mirovine prema posebnim zakonima, a trebala su se isplaćivati iz Državnog proračuna, jer nisu proizšle iz redovnog radnog odnosa u gospodarstvu, pa se nisu niti za njih uplaćivali doprinosi Fondu. Bilo je riječi o približno 180.000 korisnika tih mirovina (saborski zastupnici, vojska, policija, politički zatvoreni, sudionici Drugog svjetskog rata i drugi). Može se reći da je radi toga nastao dug države prema Mirovinskom fondu, a preko njega za taj su iznos bile isplaćivane manje mirovine u tom razdoblju. Stoga ne stoji tvrdnja Vlade da se tim dodatkom na mirovine vraća dug umirovljenicima, odnosno taj dodatak nema veze s usklađenjem mirovina prema odluci Ustavnog suda, pa time niti s dugovanjem koje iz te odluke proizlazi. Zakonom su 1998. godine iz Državnog proračuna u fond Mirovinskog osiguranja prenesena sredstva u iznosu od 7.524.856.731 kuna, kao povrat tako nastalog dugovanja Države prema Fondu. Ta su sredstva prema logici stvari, trebala biti vraćena onima od kojih su uzeta, znači umirovljenicima i to individualno i prema odgovarajućoj visini mirovine svakog umirovljenika ponaosob, jer je mirovina u biti dohodak mi-

nolog rada i uvijek je individualna. Fond mirovinskog osiguranja je prema svojim kriterijima, mimo te logike, donio Pravilnik o podjeli tih sredstava tako da se svakom umirovljeniku uz mirovinu doznačuje stalni dodatak u iznosu 100 kuna + 6 posto iznosa mirovine iz lipnja 1998. godine. Budući da su sredstva o kojima je riječ ograničena, taj se dodatak *gasi* 2002. godine do kada Zakon vrijedi. Koja su prava tim Pravilnikom povrijeđena?

1. - Dodatak na mirovinu nije individualan, već je uprosječen.

2. - Nije u skladu s mirovinskim zakonom uz mirovinu isplaćivati dodatak. Sva isplata bi morala biti sadržana u mirovinskoj osnovici.

3. - Dodatak nije ušao u mirovinsku osnovicu, a da jest - postao bi trajno sastavni dio mirovine.

4. - S obzirom da je Zakon vremenski ograničen, dodatak se *gasi* i danom prestanka primjene Zakona. Da su sredstva iz Državnog proračuna danom povratka Fondu podijeljena onima od kojih su uzeta, ušla bi im u osnovicu i danas ne bi bilo problema.

5. - Dodatak ne predstavlja vraćanje duga umirovljenicima kakav proizlazi iz odluke Ustavnog suda. Umirovljeničke udruge: Matica umirovljenika Hrvatske, Sindikat umirovljenika i "Hrvatski umirovljenik" podnijeli su 27. listopada 1998. godine Ustavnom судu Republike Hrvatske prijedlog za ocjenu ustavnosti i zakonitosti spomenutog Pravilnika, ali Ustavni sud prijedlog nije prihvatio.

6. - Time što dodatak nije ušao u osnovice, umirovljenici su dodatno oštećivani kod svakog periodičnog usklađivanja mirovine.

7. - Umirovljeničke udruge zahtijevaju od nadležnih organa da prije gašenja Zakona taj dodatak uđe u mirovinsku osnovicu, jer je neprihvatljivo da se ukidanjem dodatka za taj iznos umanje postojeće mirovine. Treba reći da u prosječnoj mjesечноj mirovini taj dodatak iznosi približno 14 posto (mirovina 1.400 kn/mj. + 14 posto = 1.596 kn mješечно). Vidi dijagram.

Ako je neka (početna) mirovina iznosila 1.500 kn, usklađenjem je rasla:

BEZ DODATKA U OSNOVICI (1.500 kn)		S DODATKOM U OSNOVICI /1.500 + (100 + 6%) = 1.690 kn
1. 1. 1999. g.	1.500,00 + 3,9% = 1.558 kn	1.690 + 3,9% = 1.755 kn
1. 7. 1999. g.	1.558,50 + 3,85% = 1.618 kn	1.756 + 3,85% = 1.823 kn
1. 1. 2000. g.	1.618,50 + 2,55 = 1.660 kn	1.823 + 2,55% = 1.870 kn
1. 7. 2000. g.	1.659,80 + 3,50% = 1.718 kn	1.870 + 3,50% = 1.935 kn
1. 1. 2001. g.	1.717,90 + 2,60% = 1.762 kn	1.935 + 2,60% = 1.986 kn
1. 7. 2001. g.	1.762,60 + 2,60% = 1.808 kn	1.986 + 2,60% = 2.037 kn
1. 1. 2002. g.	1.808,42 + 0,80% = 1.823 kn	2.037 + 0,80% = 2.054 kn

Zbirno za svako razdoblje od šest mjeseci to iznosi:

- 6 mj. x 1.558 kn = 9.358 kn	6 mj. x 1.755 kn = 10.530 kn
- 6 mj. x 1.618 kn = 9.708 kn	6 mj. x 1.823 kn = 10.938 kn
- 6 mj. x 1.660 kn = 9.960 kn	6 mj. x 1.870 kn = 11.220 kn
- 6 mj. x 1.718 kn = 10.308 kn	6 mj. x 1.935 kn = 11.610 kn
- 6 mj. x 1.762 kn = 10.572 kn	6 mj. x 1.986 kn = 11.916 kn
- 6 mj. x 1.808 kn = 10.848 kn	6 mj. x 2.037 kn = 12.222 kn
- 6 mj. x 1.823 kn = 10.938 kn	6 mj. x 2.054 kn = 12.324 kn
Ukupno 71.682 kn	80.760 kn

IZNOS MIROVINE										
MIROVINA kn/mj.	800	1000	1200	1400	1600	1800	2000	2400	3000	4000
DODATAK 100 kn+6%	148	160	172	184	196	208	220	244	280	320
% IZNOS DODATKA	18,5	16,0	14,3	13,2	12,2	11,5	11,0	10,2	9,3	8,0

KOLIKO SU ZAKINUTE MIROVINE

Kako se dodatkom, ako nije u osnovici, umanjuje iznos periodičnog usklađivanja mirovina, pokazuje sljedeći račun:

Prva isplata dodatka na mirovinu počela je s kolovozom 1998. godine. U tom razdoblju do danas obavljena su sljedeća usklađenja mirovina:

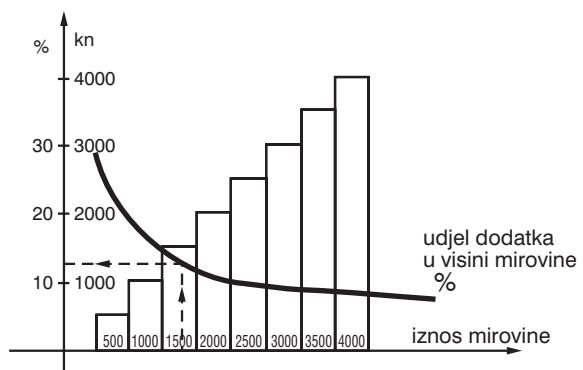
1. siječnja 1999.	za	3,9 %
1. srpnja 1999.	za	3,85 %
1. siječnja 2000.	za	2,55 %
1. srpnja 2000.	za	3,50 %
1. siječnja 2001.	za	2,60 %
1. srpnja 2001.	za	2,60 %
1. siječnja 2002.	za	0,80 %

Na primjeru početne mirovine pokazat ćemo koliko su zakinute mirovine time što u osnovici nije uključen dodatak 100 kn + 6 posto kod periodičnog usklađivanja mirovina.

U navedenom razdoblju ukupna mirovinska primanja, nakon usklađenja, iznosa su 71.682 kune bez dodatka u osnovici, a 80.760 kn s dodatkom u osnovici. Treba reći da je ta razlika kompenzirana dodatkom na mirovinu, koji bi u iznesenom primjeru iznosio 42 mj. x 190 kn, ili ukupno 7.980 kn.

Jednako je tako činjenica da je iznos koji predstavlja dodatak bio od početka u osnovici, njega bi zahvatili periodični indeksi usklađenja mirovina, pa bi time u stvari one bile za toliko veće. Proizlazi zaključak da su radi toga umirovljenici dodatno oštećeni, što se može negativno odraziti kod konačne odluke o sudbini dodatka na mirovine. Pri tome treba voditi računa o činjenici da je iznos dodatka različit u protivnom, pa bi - ako se ukine - puno teže pogodio umirovljenike s malim mirovinama. To zorno pokazuje dijagram i tablica "Iznos mirovine".

Petar Kuzele

Dijagram postotka udjela dodatka na mirovinu u visini mirovine

UČINKOVITIJE KORIŠTENJE ELEKTRIČNE I TOPLINSKE ENERGIJE U ŠKOLAMA I SVEUČILIŠTIMA

OŠ "J.J. STROSSMAYER" I ELEKTROTEHNIČKA ŠKOLA "KONČAR" - PILOT PROJEKTI

KAO što je poznato, Sektor za razvoj HEP-a u suradnji sa Svjetskom bankom od 1999. godine razvija Program poticanja i primjene mjera energetske učinkovitosti kod krajnjih potrošača električne i toplinske energije. Dosad je napravljena analiza tržišta projekata energetske učinkovitosti u Republici Hrvatskoj, identificiran je niz potencijalnih projekata energetske učinkovitosti te je pripremljen katalog mogućih suradnika u njihovoj realizaciji. Na temelju dosadašnjih analiza tržišta, uočeno je da značajan potencijal za uštede električne i toplinske energije postoji u školama i u sveučilištima, pri čemu se misli na energetske pokazatelje zgrada, rasvjetcnog i toplinskog sustava te na ostalu opremu i postrojenja.

U DOSADAŠNJIM ANALIZAMA TRŽIŠTA ZA PROJEKTE ENERGETSKE UČINKOVITOSTI UOČENO JE DA ZNAČAJNI POTENCIJAL ZA UŠTEDE ELEKTRIČNE I TOPLINSKE ENERGIJE POSTOJI U ŠKOLAMA I SVEUČILIŠTIMA, PRI ČEMU SE MISLI NA ENERGETSKE POKAZATELJE ZGRADA, RASVJETNI I TOPLINSKI SUSTAV, TE NA OSTALU OPREMU I POSTROJENJA

Upravo o toj temi, o učinkovitijem korištenju električne i toplinske energije u školama i sveučilištima, održana je 16. svibnja 2002. godine rasprava u okviru okruglog stola u sjedištu HEP-a u Zagrebu. Organizirali su ga Sektor za razvoj HEP-a, HEP ESCO i časopis EGE, a njegovi sudionici su, između ostalih, bili predstavnici zagrebačkih osnovnih i srednjih škola, visokoškolskih, obrazovnih i znanstvenih ustanova, Grada Zagreba te Ministarstva prosvjete i športa.

VLASNIK - KLJUČNA OSOBA

Mr.sc. Gordana Lučić upoznala je nazočne s pripremom projekata energetske učinkovitosti u školama i u sveučilištima. Kako je rekla, u preliminarnoj studiji sagledavaju se moguće uštede, a ona je napravljena za Osnovnu školu "Josip Juraj Strossmayer" te za Elektrotehničku školu "Končar" u Zagrebu. U toj fazi, napomenula je, obavlja se razgovor s vlasnikom te se, u slučaju njegove zainteresiranosti, izrađuje iscrpna investicijska dokumentacija, te se procjenjuje ušteda koja se konstantno mijeri. Primjena mjera energetske učinkovitosti u školama i sveučilištima odnosi se na stanje zgrade te

uključuje fasadu, prozore, rasvjetu, toplinski sustav, crpke, ventilaciju, klimatizaciju itd, rekla je mr.sc. Gordana Lučić.

Način financiranja projekata obrazložila je Jasmina Fanjek iz HEP ESCO-a. Oni se, podsjetila je, ostvaruju pod pokroviteljstvom Svjetske banke i GEF donacije (GEF, osnovan pri Ujedinjenim narodima daje donacijska sredstva isključivo za smanjenje emisije stakleničkih plinova). Ušteda i racionalno korištenje energije, stvaranje tržišta za projekte energetske učinkovitosti, razvoj malog poduzetništva, mobiliziranje domaćih finansijskih institucija u financiranju tih projekata, sustavno pokretanje projekata različitih veličine - to je ono što se

očekuje od ESCO projekata, naglasila je Jasmina Fanjek. Projekti će, napomenula je, biti isključivo profitabilni, odnosno, birat će se prema komercijalnim kriterijima.

- Kod škola su svi traženi kriteriji zadovoljeni, a taj projekt će se financirati iz različitih izvora: sredstvima GEF-a, Svjetske banke, HEP-a te kreditima domaćih finansijskih institucija, napomenula je Jasmina Fanjek.

O zaštiti okoliša i učinkovitijem korištenju električne i toplinske energije govorio je mr.sc. Zoran Stanić, koordinator poslova upravljanja okolišem u Sektoru za razvoj HEP-a. Kako je naglasio, ESCO je pokrenut s primarnim ciljem - smanjenjem stakleničkih plinova. Također je upoznao nazočne s HEP-ovim aktivnostima u području zaštite okoliša i sa sustavnom politikom koju HEP provodi na tom području. Energetska učinkovitost, kako je rekao mr.sc. Zoran Stanić, posredno i neposredno utječe na zaštitu okoliša, a s obzirom da nema puno mjeru za smanjenje stakleničkih plinova, ona je - naglasio je - jedna od najvažnijih.

ZAŠTO ESCO U HEP-u?

Mr.sc. Gordana Lučić, direktor HEP ESCO-a, obrazložila je razloge zbog kojih se aktivnosti na projektima energetske učinkovitosti odvijaju upravo u Hrvatskoj elektroprivredi. HEP je, rekla je, dosad bila jedina tvrtka u Hrvatskoj koja se bavila proizvodnjom, prijenosom i distribucijom električne i toplinske energije, pa je zbog te svoje "javne uloge" nositelj tih projekata. Nadalje, kako je HEP-u, koji je u fazi restrukturiranja u tržišno orijentiranu tvrtku, vrlo bitno unaprjeđenje odnosa s potrošačima, projekti energetske učinkovitosti važni su i na tom području. Osim toga, u HEP-u je i poželjna koncentracija stručnjaka koji te projekte mogu prepremiti i realizirati, a jedan od razloga je i dobar kreditni rejting HEP-a. Tako je, podsjetila je, u travnju ove godine osnovan ESCO d.o.o., u stopostotnom vlasništvu HEP-a, čija je osnovna funkcija razvijanje, realizacija i financiranje projekata energetske učinkovitosti.

Damir Srdelić iz Toplinarstva d.o.o. je govorio o mogućnosti primjene mjera energetske učinkovitosti u školi "Končar". Kao veliki problem naveo je neriješeno pitanje vlasništva škola, koje je važno kod odlučivanja o provođenju tih mjeri.

"Prilog iz prakse", bio je naziv izlaganja Dubravke Bačun, savjetnice za okoliš iz tvrtke Ericsson Nikola Tesla. Ona se osvrnula na nedovoljnu informiranost radnika o pitanjima energetske potrošnje, što začuđuje, rekla je, s obzirom da je riječ o visokoobrazvanim ljudima tehničkih struka. Stoga se založila, te je takvu poruku i uputila nazočnim predstavnicima obrazovnih ustanova, da se više pozornosti ukaže edukaciji mladih.

ŠKOLA "KONČAR" - ENERGETSKI RASIPNIK

U raspravu se nakon izlaganja na ovom okruglog stolu uključio Marijan Mrak iz Končara - Energetika i usluge, napomenuvši kako je grijanje jedna od velikih tema, te podsjetivši da je prvi vrelovod krenuo iz Munjare u Zagorskoj ulici prema Končaru pedesetih godina prošlog

Dubravka Bačun, Branko Ilijaš i mr. sc. Gordana Lučić - sudionici okruglog stola

Ravnatelj Elektrotehničke škole "Končar" Ivo Klarić zahvaljujem HEP-u što smo izabrani kao pilot projekt i nadam se da će se on realizirati

MEĐUNARODNO ZNANSTVENOSTRUCNO SAVJETOVANJE O SIGURNOSTI U OKOLIŠU I GRADITELJSTVU

O SIGURNOSTI SE SVE VIŠE RASPRAVLJA

SIGURNOST U OKOLIŠU I GRADITELJSTVU TREBA ČUVATI OD LJUDSKOG DESTRUKTIVNOG PONAŠANJA, PA JE U TU SVRHU NUŽNA KOREKCIJA I EDUKACIJA, JER UGOŽAVANJE ŽIVOTA OBESMIŠLJAVA SVRHOVITOST ŽIVOTA I SVRHOVITOST ZNANJA O ZDRAVLJU ŽIVOG SVIJETA, ZNANJA O ZDRAVLJU LJUDI KAO ELEMENTARNE ČOVJEKOVE SLOBODE, ZDRAVLJA KAO VRIJEDNOSTI I ZDRAVLJA KAO FUNKCIJE ŽIVOTA

SREDINOM svibnja o.g. u šibenskom hotelskom naselju Solaris održano je međunarodno znanstvenostručno savjetovanje "Sigurnost u okolišu i graditeljstvu".

Prema uvodnim riječima predsjedatelja Savjetovanja, doc. Ljubomira Miščevića, sa zagrebačkog Arhitektonskog fakulteta, cilj ovog okupljanja je razmjena stručnih i znanstvenih iskustava u područjima ekološke sigurnosti, ekoloških i terorističkih akcidenta, protupožarnih materijala i opreme u graditeljstvu, vatrudojave, sustava za gašenje požara, protupožarne opreme i preventive, zakonodavstva i normizacije te poticajne mjere osiguravateljskih društava glede zaštite od požara, protuprovalje i videonadzora u cilju zaštite imovine, okoliša i ljudskih života. Također je naglasio da su pokrovitelji ovom skupu Ministarstvo zaštite okoliša i prostornog uređenja i Ministarstvo znanosti i tehnologije, kao i fakulteti, a organizatori, uz brojne tvrtke, i Visoka škola za sigurnost na radu te Hrvatska vatrogasnica zajednica.

Rad Savjetovanja bio je podijeljen u pet tematskih cjelina: *zaštita okoliša, upravljanje u kriznim okolnostima, zaštita od požara u okolišu, zaštita od potresa i požara u graditeljstvu te sustavi osiguranja*.

NAROD JE SUBJEKT KULTURE I IMA PRAVO BITI SUBJEKT CIVILIZACIJE U INTERESU OPSTANKA I RAZVITKA

U okviru prve teme predstavljen je vrlo zanimljiv i opsežan rad dr. sc. Slavka Kulija s Ekonomskog instituta u Zagrebu. U predavanju pod nazivom "Kako zaštiti okoliš i staništa života od ljudske destrukcije" S. Kulić je ustvrdio da problematika sigurnosti u okolišu i staništima života Hrvatske spada u zakašnje razmišljanje te da uređivanje prirodnog i proizvodnog prostora zahtijeva bioetički pristup, odnosno transparentnost ljudskog razboritog i odgovornog ponašanja spram biosfere i atmosfere. Također, ozbiljno je upozorio da sigurnost u okolišu i graditeljstvu treba čuvati od ljudskog destruktivnog ponašanja, pa je u tu svrhу nužna korekcija i edukacija, jer "ugrožavanje života obesmišljava svrhovitost života i svrhovitost znanja o zdravlju živog svijeta, znanja o zdravlju ljudi kao elementarne čovjeckove slobode, zdravlja kao vrijednosti i zdravlja kao funkcije života." Govoreći o biocidnim tehnologijama, koje zanemaruju dugoročne interese čovjeka i proizlaze iz defektnih ljudskih izuma, dr. sc. Slavko je naglasio potrebu razumijevanja i suradnje čovjeka s drugim biološkim organizmima u prirodi u smislu potpore evoluciji. Ustvrdio je da je hrvatski prostor vrlo kvalitetan za razvoj svih

Doc. Ljubomir Miščević: *zadovoljan sam jer se održao kontinuitet i nastavilo razgovarati o sigurnosti o kojoj se danas sve više raspravlja - u Hrvatskoj i u svijetu, ne samo zbog terorizma, nego i svih drugih obiljika ugrožavanja sigurnosti i to otvoreno i kritički*

Dr. sc. Slavko Kulić s Ekonomskog instituta u Zagrebu je ustvrdio da problematika sigurnosti u okolišu i staništima života Hrvatske spada u zakašnje razmišljanje te da uređivanje prirodnog i proizvodnog prostora zahtijeva bioetički pristup, odnosno transparentnost ljudskog razboritog i odgovornog ponašanja spram biosfere i atmosfere

Željko Korša, koordinator poslova zaštite na radu i zaštite od požara HEP-a održao je predavanje o propisima o zaštiti od požara za elektroenergetiske objekte

Ante Sekso, iz Instituta za elektroprivrednu i energetiku, predstavio je niz svjetskih pristupa velikih elektroprivrednih tvrtki prema požarima u okolišu, s posebnim osvrtom na međudjelovanje okoliša i vodova visokog napona

stoljeća. Godine 1989. završen je, rekao je, program automatizacije toplinskih stanica u Končaru, međutim, škola "Končar" je izšla iz tog sustava, potpala je pod Ministarstvo i priključila se na sustav Toplane, te nije ušla u njihove programe za unaprjeđenje sustava grijanja. Prije početka svih radova, prema njegovom mišljenju, trebalo bi u toj školi urediti sustav grijanja i mjerjenja, nakon čega će se imati pravi podaci o utrošku toplinske energije.

Ravnatelj Elektrotehničke škole "Končar" Ivo Klarić naveo je kako oni trenutačno nemaju nikakve mogućnosti utjecaja na potrošnju toplinske energije, odnosno mogućnost reguliranja grijanja i njegove prilagodbe školskom režimu rada, osim - kako je rekao - "otvaranja prozora". Tako je i moguće da, primjerice, tijekom vikenda u učionicama temperatura bude od 27 do 30 stupnjeva Celzijusovih!

- *Riječ je o golemoj potrošnji, što se vidi i prema našim računima dok nam, s druge strane, nedostaju sredstva za osnovne potrebe kao što su školske krede*, rekao je Ivo Klarić. Ovom prigodom zahvalio je HEP-u što je njihova škola izabrana za pilot projekt, izrazivši nadu da će se on i realizirati te zatražio od nazočnih da se angažiraju i u Ministarstvu i u Poglavarstvu, jer je - rekao je - za realizaciju projekta bitna njihova potpora.

Istvan Gaal, načelnik Odjela za gospodarstvo Grada Zagreba, složio se s mišljenjem da je u školama problematično pitanje vlasništva. Osvrćući se na izbor škole "Končar" u provođenju projekta energetske učinkovitosti, rekao je kako je ona tipičan primjer rasipanja energije, te da pruža sliku "prehistorijskog stanja" u gospodarenju energijom. Siguran sam da će ovaj projekt donijeti dobar rezultat, naglasio je Istvan Gaal.

Cilj projekta je u postojeće objekte implementirati odgovarajuću opremu koja će, s jedne strane, smanjiti potrošnju i toplinske i električne energije te, s druge strane, popraviti kvalitetu rada u školama, rekla je Jasmina Fanjek, naglasivši:

- *ESCO nudi financiranje i realizaciju projekata, a najvažniji je kriterij spremnost vlasnika da uđe u projekt. Način njegove realizacije ovisi o razdoblju povrata investicije. Ako se, primjerice, investicija vraća nakon pet godina, to znači da će škola imati jednak račun za potrošenu energiju kao i do sada, a nakon pet godina dolaze sve beneficije. Rizik za vraćanje kredita snosi ESCO kompanija, te jamči uštede. Grad kao vlasnik ne snosi nikakve posljedice, a bitna je spremnost Ministarstva da uđe u projekt.*

Zdravko Pandžić iz Ministarstva prosvjete i športa Republike Hrvatske izdvojio je potrebu ciljane izgradnje školskih objekata te kao primjer naveo niz novih škola kod kojih su realizirani projekti uštede energije. Također se osvrnuo na, kako ga je nazvao, "katastrofalno" stanje u školi "Končar". Složio se s ocjenom da je educiranost o pitanjima zaštite okoliša i energetske učinkovitosti nedovoljna, pa tako i samih ravnatelja škola.

- *Škola "Končar" je prioritet koji bi trebalo poduprijeti na svim razinama*, zaključio je Zdravko Pandžić.

Mr. sc. Gordana Lučić je na kraju izvjestila nazočne da je sljedeći korak pismo namjere Gradu, ravnatelju škole i Ministarstvu, nakon čega slijedi izrada cijelokupne investicijske dokumentacije.

Tatjana Jalušić

oblika života, klimatološki, vegetacijski i pedološki i da ga se ne smije pretvarati u abiotičku zonu, onečišćavati i kontaminirati ni iznutra ni izvana. Prema Izvješću o stanju okoliša iz 1998. godine, u našoj zemlji je akumulirano blizu 29 milijuna tona starog otpada, koji ne uključuje otpad u šumama, poljima, riječama, jezerima i moru. Podaci o udjelu opasnog otpada nisu poznati. Što se novog otpada tiče, njega je blizu 9 milijuna tona godišnje i pretežito je tehnološki (76 posto). Udjel opasnog otpada je 0,2 milijuna tona godišnje. Ukupne otpadne tvari odložene su na 550 odlagališta, a samo opasni otpad na njih 80. Osvrćući se na pravne propise iz područja zaštite okoliša te nove norme zbrinjavanja i prerađivanja otpada, naglasio je potrebu za edukacijom sudionika zagadenja, ali i potrebu za stvaranjem koncepta opstanka i razvitka života. Jer, kako je rekao, narod je subjekt kulture i ima pravo da bude subjekt civilizacije, u interesu opstanka i razvitka.

HEP TREBA IZRADITI STRATEGIJU UPRAVLJANJA POŽAROM

Druga tematska cjelina ovog Savjetovanja posvećena je upravljanju u kriznim okolnostima, posebice sustavima zaštite i spašavanja, akcidentima s opasnim tvarima na moru i telekomunikacijskoj potpori u kriznim slučajevima. Posebnu smo pozornost obratili trećoj temi koja je govorila o zaštiti požara u okolišu. Iz izlaganja grupe stručnjaka Šumarskog fakulteta saznali smo da je samo u razdoblju od 1996. do 2000. godine u Republici Hrvatskoj bilo ukupno 1977 šumskih požara, od kojih se na području krša bilo 1587, a na kontinentalnom dijelu 390, znači prosječno 395 požara godišnje. Ukupno je izgorenio 128.050 ha površine (120.673 ha na kršu). Šteta u šumskim požarima, samo za razdoblje od deset mjeseci 2000. godine, procijenjena je na 2.623.770.000 kuna. Kako je naglasio mr. sc. Petar Jurjević iz Hrvatskih šuma, učinak mjera koje oni provode bio bi znatno veći kada bi i ostali subjekti, koji su vlasnici ili korisnici otvorenog prostora (poljoprivredne površine, dalekovodi, željeznicke ceste, odlagališta otpada i drugo), provodili mjere zaštite od požara iz svoje nadležnosti.

Stoga nam se posebno zanimljivim učinilo izlaganje kojim je Ante Sekso, iz Instituta za elektroprivredu i energetiku, predstavio niz svjetskih pristupa velikih elektroprivrednih tvrtki prema požarama u okolišu, s posebnim osvrtom na međudjelovanje okoliša i vodova visokog napona. Govoreći o elektroenergetskom sustavu kao najslожenijem tehnološkom sustavu kojeg je čovjek napravio, A. Sekso se posebno osvrnuo na djelovanje tog sustava na okolinu (električna i magnetska polja, struje, naponi i drugi) u kojoj je izgrađen, ali i na zbivanja u prirodi (vremenske okolnosti, atmosferska pražnjenja, potresi, požari) koja izravno utječu na vodove koji su u tom okolišu izgrađeni.

U razgovoru s A. Seksom, saznali smo da je Institut prije nekoliko godina izradio studiju o ovoj problematiki, pa su u svoje laboratorije unijeli pravi, živi bor. Posudu u kojoj se nalazio uzemljili su i iz tzv. udarnog generatora proveli vodiće pod naponom, prateći trenutke zapaljenja. Pokazalo se da razmak mora biti 10 - 35 cm da bi bor planuo. *Zaključili smo - kaže nam A. Sekso - da ako se projeci održavanju u urednom stanju, onda oni daleko nadmašuju ovaj razmak.* A, kako znamo, HEP to radi vrlo uredno i opasnost da požar planje na ovakav način je doista zanemariva. Ovim sam tek-stom otišao dalje i htio upozoriti na nužnost da naš HEP na razini distribucije i prijenosa, prema uzoru na razvijene svjetske elektroprivrede, napravi strategiju upravljanja požarom. Jer, kao što vodići mogu izazvati požar, tako i požar može izazvati prekide i ispadne dalekovoda, što je puno češći slučaj. Uz to, projeci nas - na žalost - ne štite od udara groma, ali kvalitetno izveden vod štiti okolnu vegetaciju od zapaljenja munjom (vidu se na slikama). Osvrnuo sam se na neka australska, južnoafrička i američka iskustva upravljanja vatrom, identificirao podrijetlo i uzroke požara te ključne elemente za uspješnu protupožarnu strategiju. Osnovno je da dalekovod mora biti kvalitetno izведен u pogledu zaštite od atmosferskih prenapona, primjerice, ugradnjom zemnih užeta, dobro uzemljenim stupovima te dopunskim mjerama, kao što su odvodnici prenapona, jer tada on postaje "grmljavinski otporan vod". Svjetske elektroprivrede čak održavaju tečajeve o čišćenju tla i zaštiti od požara vlasnicima zemljišta preko kojih njihovi vodovi prolaze. Stoga mi je osnovna želja da nakon ovog Savjetovanja i Hrvatska elektroprivreda pridje izradi dokumentacije koja bi detektirala i klasificirala sve postupke prema vatri - zaključio je A. Sekso.

Izravan udar munje u vod na drvenim stupovima i bez zemnog užeta s mogućim zapaljenjem okolne vegetacije

Izravan i višestruki udar munje u zemno uže dobro štičenog voda (MOV odvodnici i drugo), a bez posljedica za okoliš

POTAKNUTI TROM ČINOVNIČKI DRŽAVNI APARAT

Četvrta tematska cjelina obradila je područje zaštite od potresa i požara u graditeljstvu te brojna pitanja primjene odgovarajućih propisa i zakona koja se na ovu cjelinu naslanjavaju. Tako je Željko Korša, koordinator poslova zaštite na radu i zaštite od požara HEP-a održao predavanje o propisima o zaštiti od požara za elektroenergetske objekte.

- Riječ je tomu da mi u HEP-u - objasnio je Ž. Korša - u radu sa stabilnim sustavima za dojavu i gašenje požara postupamo prema propisima iz 1957. godine, kojima se traži da svaki malo veći uredaj od 4 MVA (generator, transformator) postavi stabilan sustav za dojavu. Kasniji su propisi tu granicu pomicali, ali se jednakom tako ustvrdilo da ti stabilni sustavi nemaju više nikakvu ulogu, jer uvijek proradi neka druga zaštita prije nego je došlo do zapaljenja. Te druge zaštite su danas sve bolje. Međutim, posljednji propisi o tim sustavima iz 1990. godine ne traže ugradnju stabilnih sustava ako je taj naš uređaj dovoljno udaljen od ostalih objekata. Ali, nama MUP ne dopušta da ih otklonimo. S druge strane, mi u HEP-u nismo za postupanje na svoju ruku. Tako imamo okolnost da zbog krutosti u pristupu mi ne možemo ukloniti sustave čije održavanje jako puno košta i to samo zato jer tako piše u nekom starom propisu. A, mi takvih sustava imamo na stotine. Stoga ovim izlaganjem želim potaknuti taj tromeči činovnički državni aparat da počne stručno i kvalitetno razmatrati ovakva

pitanja. Za naše daljnje poteze očekujem i potporu stručnjaka, sudionika ovog Savjetovanja.

A, mi ćemo napis zaključiti izjavom doc. Lj. Miščevića i njegovim osvrtom na uspješnost rada ovog skupa.

- Točno je da ocjenjujem ovo Savjetovanje uspješnim i to zbog barem dva razloga. Prvo, zato jer se održao kontinuitet i nastavilo razgovarati o temi o kojoj se na otvoreni i kritički način prvi put u Hrvatskoj govorilo prošle godine i drugo, zato jer su ove razgovore vodili isključivo stručnjaci i znanstvenici, uz sudjelovanje domaćih i inozemnih sponzorskih tvrtki. Također sam zadovoljan jer je osnovna tematska opredjeljenost bila sigurnost, o kojoj se danas u svakoj djelatnosti sve više raspravlja - u Hrvatskoj i u svijetu, ne samo zbog terorizma, nego i zbog svih drugih obilika ugrožavanja sigurnosti. Treba naglasiti da je odziv od blizu 150 sudionika različitih struka još jedan razlog za zadovoljstvo, a posebice zanimanje koje su mediji pokazali za ovo Savjetovanje. I na kraju, naglašavam da su svi radovi, njih 39, zajedno sa zaključcima, objavljeni u našem zborniku, uz pripadni CD i trajnu web stranicu (www.zitel.hr/sog). Tako je ostvaren trajan trag i omogućena komunikacija svim istraživačima iz Hrvatske i svijeta, odnosno svakomu tko pokaže zanimanje za tematiku ovog Savjetovanja i želju za budućom suradnjom - zaključio je doc. Lj. Miščević.

Nama je preostalo da s jednakom zainteresijom i zanimanjem očekujemo njihovo (i naše) iduće okupljanje.

Veročka Garber

POGON KRIŽEVCI

SIGURNA OPSKRBA, ZADOVOLJAN POTROŠAČ

DEVEDESET godina od početka rada križevačke "Munjare" bio je dobar povod da se zaputimo u Križevce i obiđemo tamošnji Pogon, koji je u sastavu Distribucijskog područja Elektro Bjelovar.

Križevci, prigorski grad, iznenaduje svojom ljudskošću, šarmom uredenog mjesta urbanog stila, nadasve brojnim crkvama na koje nailazimo na svakom koraku. A njegovu prekrasnu okolicu i prirodu otkrivamo putujući prema Kalniku, nadmorske visine 640 metara, ka najsjevernijem dijelu ovog Pogona, gdje su na radnom zadatku križevački elektraši. Ovaj potkalnički kraj je, doznajemo od našeg domaćina, upravitelja Pogona Križevci Ivana Šafraņa, jedan od ekološki najčišćih područja u Hrvatskoj.

REKONSTRUIRANA MREŽA

Putem, u Šopronu, susrećemo elektrašku ekipu - Mladen Levak je u "košari" te radi na priključku jednog gospodarskog objekta na mrežu. Na Kalniku, idiličnu tišinu prelijepog izletišta narušavaju tek marljivi križevački elektraši. Stari grad Kalnik pritom nam je idealna pozadina za snimku zamjene stupova. Susrećemo i Stjepana Filipašića i Stjepana Višeka, koji su iskopavajući stup pronašli i gnezdo sjenice, koje će - dakako - brižljivo očuvati.

SIGURNOST OPSKRBE JE NA VRLO VISOKOJ RAZINI, POGONSKA SPREMNOST JE DOBRA, NEMA POREMEĆAJA U ISPORUCI ELEKTRIČNE ENERGIJE, A SVE TO STVARA ZADOVOLJNOG POTROŠAČA

Mladen Levak radi na priključenju gospodarskog objekta

Stjepan Filipašić i Stjepan Višek rade na iskopu stupa, a nadzire ih Jurica Rakamarić

Rukovoditelj Odjela za održavanje, Zvonimir Brunović, potvrđuje kako se održavanje postrojenja u Pogonu Križevci odvija prema onome što je planirano. Na sreću, kaže, u proteklom razdoblju nije bilo veće nepogode koja je na ovom području elektrašima znala zadati velike glavobolje, a postrojenjima štete. Kao jednu od poteškoća u svom radu izdvaja nemogućnost pravodobne nabave materijala - često su im ograničavajući čimbenik odredbe novog Zakona o javnoj nabavi. Za redovite zamjene tako su prisiljeni, kaže, snalaziti se na različite načine, posudjavati od drugih distribucija... I on se tuži na staru mehanizaciju, na kamione koji su već 12 godina u pogonu te se često kvare, a nabavu radnih stotjeva svrstava u prioritet. Problema imaju i s održavanjem 35 KV trafostanica, koje su slovenske proizvodnje, pa je otežano njihovo servisiranje i nabava rezervnih dijelova.

Ipak, da ne bi sve ostalo na priči o teškoćama, saznaјemo, viši od 40 godina. Nedostaje nam jedan međunarštaj, ocjenjuje. A poznato je, podsjeća nas, da ovaj Pogon ne angažira vanjske izvođače, već sve obavljaju sami.

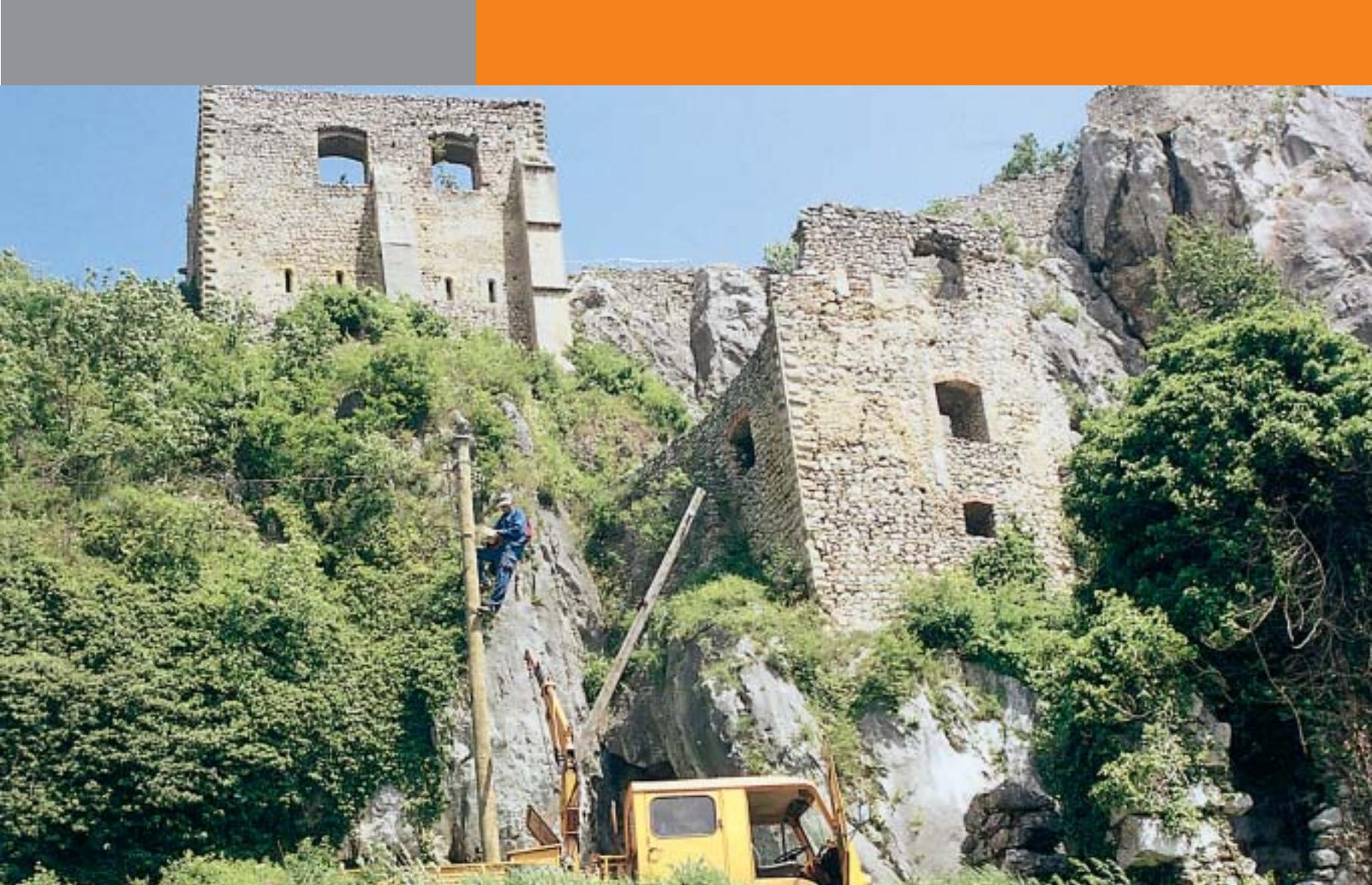
- Radim ovdje dvadeset i pet godina i ne sjećam se da smo u tom razdoblju imali vanjske izvođače. Sve radimo sami što je, koliko mi je poznato, u HEP-u rijetko.

TS ŽABNO - GORUĆI PROBLEM

Ipak, trn u oku u pogledu sigurne opskrbe potrošača električnom energijom na križevačkom području je TS 35/10 KV Žabno. Ova limena montažna trafostanica, jedna od rijetkih takvih preostalih u Hrvatskoj, izgrađena je 1972. godine, a radni joj je vijek istekao još prije deset godina.

- Određenim zahvatima smo joj uspjeli vijek produljiti, međutim, pitanje je koliko će izdržati i što bi se dogodilo u slučaju veće havarije. Njezino vršno opterećenje je približno 4 MW, napaja približno četiri tisuće potrošača, pa u pitanje dolazi njihova sigurna opskrba. Uz to, u njezinom sklopu je i jedan dotrajao 35 KV vod iz 1956. godine. Stoga je njezina zamjena nužno potrebna, što na žalost unatrag nekoliko proteklih godina nismo uspjeli riješiti, izdjava Ivan Šafraňan jedan od gorućih problema križevačkog Pogona, izražavajući nadu da će taj "kapitalni objekt" što skorije biti u realizaciji.

Pokazuje nam i objekt na koji su ovdje "vrlo ponosni". To je TS Križevci 35/10 KV, revitalizirana prije nekoliko godina čiji se okoliš brižljivo dotjeruje, a prigodom našeg posjeti o tomu je skrbio Ivan Kuretić.

Zamjena stupova na Kalniku, u podnožju Starog grada

NAPLATA - ZADOVOLJAVAĆUĆA

U sjedištu Pogona u Križevcima, na čelu Odjela finansija i računovodstva je Zoran Milobara. Ovaj Odjel je, kao što mu to i samo ime govori, zadužen za uobičajene računovodstvene te djelomice za finansijske poslove, odnosno kompenzacije. Tu spadaju i blagajnički poslovi, odnosno naplata. Zoran je u HEP-u 14 godina, a u njegovom *resoru*, kako smo mogli primijetiti, pretežito je žensko društvo: Marija Labuhar, likvidator, u HEP-u je 22 godine; 23 godine staža broji Ankica Matosović, koja se bavi poslovima "saldo-koti dobavljača i osnovna sredstva"; za "glavnu knjigu" zadužena je Jasminka Sever Ljatifi koja se bliži dvadesetoj godini provodenoj u HEP-u; "likvidator 2, matični knjigovođa i sitni inventar" - na tom je radnom mjestu Vesna Vučković, po stažu ovdje najmlađa, sa šest *hep-godina*. Sve su ove vrijedne križevačke računovotkinje, kažu nam, zadovoljne. Nemaju nikakvih prigovora i tu im je, jednostavno, super. Ne zaboravljaju spomenuti ni svoju kolegicu, Slavicu Kopsu, po stažu ovdje najstariju, koju nismo zatekli jer je bila na godišnjem odmoru.

Naplata je zadovoljavajuća, kaže nam Stjepan Radiček, rukovoditelj Odjela za prodaju i odnose s potrošačima. "Dobar prosjek" im kvare dva, tri ovdašnja drvoprađivačka poduzeća, a najbolji platan su potrošači iz kategorije kućanstvo.

- DP Elektra Bjelovar je šesta po redu prema naplati u HEP-u, a i mi smo tu negdje, kaže. Uvijek su u naplati problematičniji zimski mjeseci, no kako se s ljetšim danima bude i gospodarske aktivnosti i njih je manje. U prosjeku kasni jedna faktura.

Tri do četiri ekipe rade na isključenjima neredovitih plata, no ovdje nemaju velikih dužnika, premda u Križevcima ne *cvjetaju ruže* - nezaposlenost je velika, puno je mladih "emigriralo", ostavljajući za sobom staračka domaćinstva (ona nakon isključivanja više niti ne traže ponovno uključenje u mrežu!). S velikim dužnicima se puno pregovara: sporazum, obročno plaćanje... sve se

nastoji ponuditi prije krajnjeg rješenja - iskopčanja. Kao pozitivan primjer izdvajaju poduzeće "Arena" koje je do prije dvije godine bilo pred stečajem, a sada je među prva tri potrošača prema potrošenoj električnoj energiji.

Rad s potrošačima olakšava im i nova *šalter-sala*, a do njenog uređenja radilo se više nego u neprimjerenijim uvjetima. Sada su zadovoljniji i oni, a i potrošači. Sedamnaest ljudi (još su četiri iz Pogona ustupljena za poslove naplate) vodi brigu o 19000 potrošača - a većinom su to, više od polovice, kućanstva. Ukupno je u Pogonu zaposleno približno 90 radnika. Pogon se rasprostire na 830 četvornih metara u dvjema županijama: Zagrebačkoj i manjem dijelu Varaždinske.

Na sreću, ponavljaju, u posljednje vrijeme nije bilo kvarova, pa ni potrošači ne bi smjeli biti nezadovoljni. Sigurnost opskrbe je na vrlo visokoj razini, pogonska spremnost je dobra, nema poremećaja u isporuci električne energije - sve to stvara zadovoljnog potrošača. Jako dobri odnosi su ostvareni i s lokalnom upravom, posebno u području javne rasvjete. Njome je pokrivena velika većina područja, te se za njezinu izgradnju i održavanje brine upravo Pogon Križevci.

Tatjana Jalušić

Odjel za računovodstvo: Zoran Milobara, Marija Labuhar, Jasminka Sever Ljatifi, Ankica Matosović i Vesna Vučković

Ivan Šafran, upravitelj Pogona Križevci: puno smo uložili u rekonstrukciju, pa je i sigurnost opskrbe zadovoljavajuća

Jurica Rakamarić, rukovoditelj Tehničkog odjela: u Pogonu Križevci sve radimo sami

Zvonimir Brnović, rukovoditelj Odjela za održavanje: ograničava nas Zakon o javnoj nabavi

Stjepan Radiček, rukovoditelj Odjela za prodaju i odnose s potrošačima: naplata je zadovoljavajuća

UZ DAN GRADA SPLITA

"CVITAJ MI, CVITAJ, SPLITE!"

KAKVE te ruke drže da tako dugo stojiš, pita u pjesmi Splitu posvećenoj Slavko Mihalić. Drugi mu pjesnik, Petar Hektorović, odgovara: O Splitu čestiti, ku si sriču imil, da s vazda gnizdo ti razumnim ljudem bil. U tebi knjižnici mnozi se rodiše, veli razumnici, koji slavni biše.

I, što ostaje nama, običnim smrtnicima, za reći o ovom gradu, gradu često poricanom, ponekad i odricanom, lako napuštanom, a nikad zaboravljanom, najčešće hvaljenom i najljepše opjevanom. Kada bi do kraja života pisali odu njegove jedinstvenosti, još uvijek bi ostajao neizreciv. Jer Split je kao život. Žilav u vremenu i raskošan u ljepoti. Baš kao brnistra prema kojoj je dobio ime. A, tko može izreći Vrijeme i Ljepotu. I, što drugo možemo nego poželjeti mu ono što su 7. svibnja ove godine, na Dan grada i njegova zaštitnike Svetoga Dujma, poželjeli organizatori smotre "Cvijet gradu prijatelju", prije svega Udruga - Split zdravi grad te jedna mala cvjetna tvrtka Kapar d.o.o., koja je cijeli ovaj program i osmisnila. I dakako, gradsko Poglavarstvo. A, poruka je glasila: Cvitaj mi, cvitaj, Split! Ova je smotra održana kao cvjetna regata. Splitskom su lukom plovile procvjetele brodice, a brojne su sadnice simbolički poklanjane Gradu. Među darovateljima našli su se Hrvatski sabor i cijeli niz velikih splitskih tvrtki.

Dr.sc. Slobodan Beroš, gradonačelnik Splita tom prigodom je poručio: Veliko hvala svima koji su do sada i koji će ubuduće svojim kapljicama cvijeća povećavati slap splitskih ljepota. Sadnice HEP-a nišmo vidjeli. Ispravit će to dogodine. Čast nam je spasio voditelj cjelokupne smotre i vlasnik tvrtke "Kapar", naš umirovljenik, dipl.inž. Ratko Kovačević. U takvim je rukama i odgovor na pjesnikov upit. One nas uče kako Split treba voljeti.

Veročka Garber

JEDAN OBIČAN RADNI DAN ODJELA ZA NADZEMNE MREŽE ELEKTRODALMACIJE SPLIT

BOGDANOVIĆIMA BOLJE NAPONSKE OKOLNOSTI

KROZ šiprag i kamenjar splitskog zaleđa najčešće se provlačim u pratinji radnika Odjela za nadzemne mreže Elektro-dalmacijinog Pogona Split. I svaki put se to zbivalo u središtu ljetnog kotla, na zgarištima naših dalekovoda i mreža, koje su oni pokušavali što brže i što kvalitetnije vratiti u život. Zato smo danas dogovorili jedan običan posjet u običnom radnom danu. A kad su došli po mene u punom sastavu: Ivan Borzić, rukovoditelj Odjela i njegovi *prijijudi* Tomislav Pelivan i Nikola Kostović, upitala sam: "Di gori?" Rekli su da, *fala Bogu ne gori nigdje*, i zaputisimo se dobro raspoloženi prema Bogdanovićima, pedeset kilometara udaljenom zagorskom naselju. Uspinjući se cestom prema Labinu Dalmatinskom, iz osunčanog, zaparnog krajobraza posutog rascvjetanim žutilom brnistro ulijećemo u kišni oblak. Na odredištu ponovno nas dočekuje vedrina i vrućina ubrzo postaje nesnosna. Sredina je jutra i momci su u najvećem poslu. Brigadir Joso Bojčić, elektromonteri Zoran Palac, Jure Mucić, Ivica Brakuš, Denis Podrug i pomoćni radnik Ivan Ivković podižu stupove, razvlaču vodič, rastežu ih i natežu po stupovima, dovlače do trafostanice zvane Bogdanovići 3.

Prije nego što se krenulo u ovaj posao, Odjel je obavio pregledi svih niskonaponskih mreža svog velikog pogonskog područja. Selektivna provjera fizičkog stanja i tehničkih mrežnih gubitaka odredila je prioritete za rekonstrukcije. Jedno od takvih mrežnih žarišta bilo je i ovo - bogdanovičko. Naišme, do danas je ovo, nekoliko kilometara dugo naselje, zbog loše i dotrajale mreže trpjelo velike padove napona, pa su naši radnici često mogli čuti prigovore: "ne može nam okretat stroj za rublje, ne može raditi peć..."

Od danas tako više biti neće. Naši su izmijenili petnaest drvenih stupova i umjesto golih vodiča postavili 2,5 kilometra niskonaponskog SKS-a povećanog presjeka. Za nekoliko dana radovi će biti dovršeni, ovaj će novi kabelski presjek zadovoljiti sve potrošačke potrebe. A, da će biti zadovoljni govorite nam i znatiželjni promatrači radnih događaja, čemu nije mogao odoljeti ni devedesetogodišnji dida Blaž.

Nakon odlične marenje u *vlastitom aranžmanu*, zaključili smo da bi ovaj iznimno ugodan običan radni dan trebalo završiti na neobičan način, pa smo se zaslazili trešnjama kakve godinama nisam okusila. Sočne, tvrde, a zdrave. Takve rastu u kaštelanskom voćnjaku jednog našeg dragog kolege, čije ime namjerno izostavljamo. Pa, je li dan mogao biti jednostavnije lijep? Bez vatre, a opet topao.

Veročka Garber

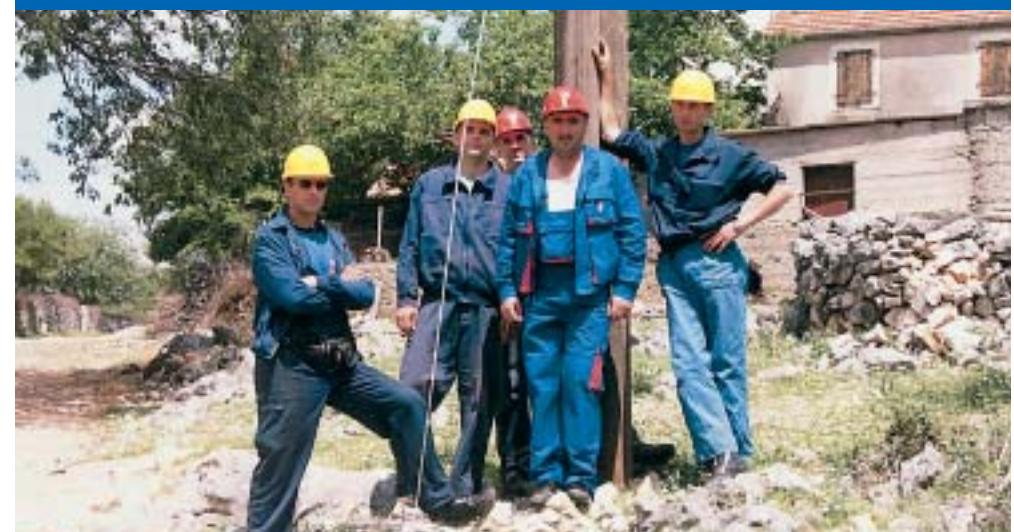

Kabel treba dovući do trafostanice

Zoran, Jure i Ivica pomažu da se vodič učvrsti

Svi na okupu pokraj A stupa

U OBNOVI OD DUBROVNIKA DO VUKOVARA

ZAGREBAČKI elektraši tijekom proteklih deset godina, a osobito u Domovinskom ratu, dali su iznimno veliki doprinos u obnovi elektroenergetskih postrojenja Hrvatske, od Dubrovnika do Vukovara. Ovaj put prisjetit ćemo se gdje su sve pomagali nijihovi mrežaši, zaposlenici Odjela zračne mreže grada Pogona Zagreb, s obzirom da je niskonaponska zračna mreža upravo najviše i stradala. Neponredan povod tomu jest odlazak u Gornje Bogićevce, gdje smo zajedno s rukovoditeljem ovog Odjela Ivo Đuranovićem i dugogodišnjim poslovodom Pero Šemešom, prisustvovali 20. svibnja obilježavanju Dana općine. Bila je to prigoda za prisjećanje njihovih prvih dolazaka u ovo u ratu potpuno uništeno mjesto, koje je nalikovalo zoni sumraka. Danas je mjesto nepoznatljivo, preporođeno. A temelj tomu udarili su naši elektraši, koji su 1995. godine - odmah nakon Bljeska - bili prvi na licu mesta, osiguravajući povratak životu.

No, vratimo se kronologiji prisutnosti zagrebačkih mrežaša tamo gdje je i kada je to bilo najpotrebnije. Ivo Đuranović, rukovoditelj Odjela zračne mreže grada Pogona Zagreb i Pero Šemeš, poslovod, prisjetili su se ratnih i poratnih godina i svih mesta gdje su njihove ekipe sudjelovale u obnovi.

Rad u ratnim uvjetima mrežaši su započeli još 1991. godine usred Zagreba, kada su obnavljali uništene mreže nadomak zagrebačkih vojarni. Potom su u jesen 1991. godine obnavljali mrežu u Pokupskom prespajajući njegove potrošače s (okupirane) Gline na Pogon Velika Gorica. Tijekom 1992. godine ekipe mrežaša pomagale su upravo na području općine Bogićevci u obnovi sela Gorice. Potkraj te godine, njihove ekipe odlaze u Konavle, gdje su 16 mjeseci obnavljali mrežu od Stona do Debelog Brijega. Slijede radovi u Brestu, pa Ribniku i Davoru te Sunji i Gornjem Zvečaju tijekom 1994. godine. Odmah nakon Bljeska dolaze u Gornje Bogićevce, gdje su za šest mjeseci obnovili uništena elektroenergetska postrojenja. Putevi i potrebe za njihovom pomoći odvode ih nakon Oluje u Kozibrod, Strugu i Dvor na Uni. Njihove ekipe obnavljale su i Češko selo i Mošćenicu 1995. godine, a te i sljedeće godine u obnovi su mreže u samoj Petrinji. Svoju pomoći pružili su i u obnovi Mekušja, a 1996. i 1997. rade u Kuljanima i Hrvatskoj Kostajnici. Nakon toga, tijekom 1998. i 1999. godine rade u Vukovaru, kao i u Maloj Gorici, a prošle su godine radili na obnovi mreža na potezu od Gline do Pokupskog. Sa svojim ekipama mrežaši 1999. godine pomagali i kolegama iz Elektroslavonije u sanaciji postljedica nevremena u Požegi, a sudjelovali su i na Pagu od 1999. do 2001. godine u realizaciji Programa razvoja otoka.

Elektraši su skoro uvjek prvi dolazili u razrušena naselja, a često - kako kažu - *tamo nisu niti ptice pjevale*. Unatoč brojnim opasnostima, kako zadovoljno naglašavaju naši sugovornici, nitko od njih nije stradao na radnom zadatku, ali su se neki zarazili žuticom i TBC-om, uslijed neprimjerenih uvjeta života na oslobođenim područjima. U obnovi je sudjelovalo ukupno blizu 80 mrežaša zajedno sa svojom mehanizacijom i vozacima iz Transporta i mehanizacije, a najprisutniji u obnovi je bio najstariji poslovod Pero Šemeš sa svojom ekipom.

Sudjelovanje u obnovi i nesebična pomoći *udarila* je i temelje dobrim kolegjalnim, pa čak i prijateljskim vezama s elektrašima iz distribucijskih područja Križ, Sisak, Slavonski Brod, Vukovar, Sisak, Karlovac, Gospić, Zadar i Dubrovnik, kao i s lokalnim upravama. Stoga su i ove godine mrežaši pozvani, kao i obično, i na obilježavanja Dana općine Gornji Bogićevci. U okviru proslave, otvorena je prva Nacionalna knjižnica i čitaonica s prvih, pretežito doniranih 2000 knjiga. Bila je to prigoda da predsjednik Općinskog vijeća Ante Dragica Jurajevčić

Orešić izrazi zadovoljstvo i nadu u daljnju potporu u nabavci knjižne građe i nužnih kompjutera. Nakon otvorenja izložbe Željka Subića, slikara iz Nove Gradiške, u Područnoj osnovnoj školi održan je prigodan kulturno umjetnički program. Veselje se nastavilo uz pečenog vola i tamburaše, a mi smo nakratko razgovarali s Antom Orešićem, koji se prisjetio povratka u Gornje Bogićevce, nakon višegodišnjeg progonstva u Rešetarima. Njihova je općina prva pripremila plan obnove, još u siječnju 1995. godine, a proces obnove intenzivno je trajao dvije godine, najprije obnova kuća, a potom i infrastrukture. U tomu su imali potporu javnih poduzeća, među njima i Hrvatske elektroprivrede, pa su zagrebački mrežaši odmah nakon Bljeska prionuli obnovi tamošnje potpuno uništene niskonaponske mreže.

Gornji Bogićevci, mala općina sa šest naselja i ukupno 2.500 stanovnika (od toga u samom mjestu samo ih je 900) ima novu školu, crkvu, novu vodovodnu mrežu, općinsku zgradu te zonu male privrede s dva dovršena objekta (još dva planiraju do kraja godine). Raduje nas činjenica da mnogi u nama gledaju primjer obnove, a mi ovdje vjerujemo da imamo šanse i za gospodarski razvoj, rekao je na kraju zadovoljno A. Orešić.

Odlazimo iz Bogićevaca, zadovoljni njegovim preporodom i stoga što su u njemu sudjelovale i naše vrijedne ekipe.

Na kraju, o sudjelovanju ekipa Odjela zračne mreže grada u obnovi razgovaramo i s Mladenom Ježićem, direktorom DP Elektra Zagreb. Saznajemo da su u obnovi koristili novelirani model organizacije DP Elektra Zagreb u sustavu praćenja i organizacije poslova - univerzalne ekipe na terenu. U obnovi stečena pozitivna iskustva poslužit će reorganizaciji Pogona Zagreb i ostalih pogona zagrebačke Elektre. Ta iskustva su pokazala da se primjenom univerzalnih ekipa skraćuje vrijeme izgradnje i održavanja s manjim brojem ljudi te da se postižu uštete vremena i novca od 10 do 40 posto. Preduvjet toga su, prema njegovim riječima, vrhunска kvaliteta materijala, opreme i alata, a ograničenja čine birokratizirani postupci nabave (čega su bili oslobođeni tijekom radova na obnovi), nepoznata hijerarhijska odgovornost, uz smanjenje ovlaštenja i povećanu odgovornost direktora distribucijskih područja. Odjel zračne mreže priprema se za rad s univerzalnim ekipama i to je prvi korak ka reorganizaciji Pogona Zagreb. Takve ekipe Odjela radit će na četiri lokacije u gradu, a Pogon Velika Gorica već radi prema novom modelu. Pritom je, rekao nam je na kraju M. Ježić, najvažnije da zaštita na radu bude optimalna.

Eto, još jedanput se potvrdilo pravilo - dobro je činiti dobro, jer su se mrežaši tijekom obnove diljem Hrvatske ospozobili i za rad prema novom, boljem, modelu.

Pogled na obnovljene Gornje Bogićevce, gdje nakon rata nije bilo niti jedne neoštećene kuće, a mreža je bila potpuno uništena

Kod križa, ispred novoizgrađene crkve Duha svetog, položen je vijenac u počast poginulim braniteljima

Izgrađena je i nova općinska zgrada

Tu su nova trafostanica i nova Područna osnovna škola, a na ražnju se peče vol za proslavu Dana općine

Ivo Đuranović, rukovoditelj Odjela zračne mreže grada (na slici lijevo) i Pero Šemeš, dugogodišnji poslovod u ovom Odjelu (na slici desno) u društvu Ante Orešića, predsjednika Općinskog vijeća Gornji Bogićevci, gdje su mrežaši uvijek dobrodošli

**ODSEK ZA ODRŽAVANJE
TRAFOSTANICA ELEKTRE KRIŽ:
ZAMJENA RELEJNE ZAŠTITE U
TS 35/10 kV ČAZMA**

TREĆA U NIZU ZAMJENA

PREPOSTAVIO sam da će u malom moslavačkom gradiću Čazmi biti puno ljudi na ulicama jer je utorak - sajamski dan. Ljudi su nahrupili u centar kao da je kakav blagdan. Ali, elektrašima to ne smeta. Oni gledaju svoja posla.

Malo niže u Moslavačkoj ulici nalazi se najveći elektroenergetski objekt ovog područja - TS 35/10 kV Čazma. Povijest kaže da je ova trafostanica započela radom još 19. travnja 1969. godine, a trideset godina kasnije - 1999., doživjela je jednu od posljednjih velikih rekonstrukcija. Od Ivanić Grada na zapadu, preko Križa, Kutine, Lipika ili Daruvara, pa sve do Sirača na istočnom dijelu, ona je samo jedna od ovakvih 18 trafostanica na elektrodistribucijskom području Elektre Križ. Ključevi ulaznih vrata kako ove, tako i svih drugih najvažnijih elektroenergetskih građevina, najčešće se nalaze u Tehničkoj službi Elektre Križ i to u rukama radnika Odsjeka za održavanje trafostanica 35/10 kV. Rukovoditelj Odsjeka je Mladen Kušec, a osim njega tu je još sedmoro radnika.

Od rukovoditelja M. Kušeca saznajemo sve što nas zanima o ovom važnom postrojenju Elektre Križ, o trafostanici u Čazmi, ali i općenito o svim poslovima spomenutog Odsjeka. Sigurni smo da ćemo puno saznati, znajući kako je M. Kušec ponosan što je šef ovakvoj ekipe.

Glavna zadaća Odsjeka za održavanje TS 35/10 kV, kao što to i ime govori, je održavanje 35/10 kV trafostanica. Preciznije, to je briga i saniranje kompletne primarne i sekundarne opreme što obuhvaća revizije prekidača, revizije energetskih tran-

TS 35/10 kV Čazma jedna je od 18 trafostanica DP Elektra Križ, a svoje prve dane bilježi 1969. godine kada je i službeno otvorena

Nekompletna ekipa iz Odsjeka za održavanje TS 35/10 kV pronašla je na trenutak vremena i stala ispred oka kameri: Darko Kovačić i Davorin Pacadi, Ivica Sladojević te Ivan Jurec i Jasmin Hodžić Mehic

NAKON TRAFOSTANICA U DARUVARU I LIPIKU, ČAZMA JE TREĆA LOKACIJA NA KOJOJ JE OBAVLJENA REKONSTRUKCIJA RELEJNE ZAŠTITE, KOJU ĆE NAKON DUGOGODIŠNJE RADA I NEMOGUĆNOSTI NABAVE REZERVNIH DIJELOVA - ZAMIJENITI NOVA NUMERIČKA ZAŠTITA

sformatora, ispitivanje i baždarenje relejne zaštite, ispitivanje i održavanje aku - baterija, mjerjenja uzemljenja, hitne intervencije zbog svih vrsta kvarova te sve ono što je izravno povezano s objektima ove vrste. Ne smijemo zaboraviti niti mjerna kola kojima se obavljaju usluge mjerjenja, ispitivanja i lociranja kvarova na elektroenergetskim kabelima na čitavom području Elektre Križ. Recimo samo da se pojedini poslovi protegnu na više od dva mjeseca, pa je odmah jasnije zašto dnevni rad u ovom Odsjeku ponekad traje dulje od 12 sati i zašto se nositelji posla svojim kućama vraćaju kasno u noć.

Kada se govori o organizaciji i rasporedu radnih zadataka na terenu, glavnu riječ ima Ivica Sladojević, poslovoda, s ukupno 31 godinom radnog staža. Od toga je u Elektro Križ 24 godine, a sigurno ga se sjećaju i u Elektro Zagreb gdje je ranije radio. Kako ne bi zapostavili niti druge elektraše, treba reći da veliki značaj u cijelom poslu imaju elektromehaničari Davorin Pacadi, Darko Kovačić, Ivan Jurec, Jasmin Hodžić Mehic, Branko Hržina te elektrotehničar Alen Sladojević, koji radi na pripremi materijala i alata za dnevne potrebe svojih najbližih kolega i često ostaje u Križu.

TAKVOG ŠEFA TREBA TRAŽITI

- U TS 35/10 kV Čazma stigli smo kako bi zamijenili staru relejnu zaštitu koja zbog nepouzdanosti u radu više ne zadovoljava potrebe nesmetane isporuke električne energije. To je uvjetovano dugogodišnjim radom pojedinih ugradbenih dijelova, ali i nemogućnošću nabave rezervnih dijelova. Sada će

Poslovoda Ivica Sladojević pokazuje da je još potrebno spojiti releje 7D4 i 8D4, a Davorin Pacadi je sve dobro shvatio. Zaštitnu kacigu na glavu, alat u ruke, pa na posao

Ovako sve izgleda sa stražnje strane

ovde doći nova numerička zaštita i mislim da je to potpuno razumljivo, objašnjava M. Kušec.

Saznajemo i da se elektromehaničari žale na premali broj ljudi s obzirom na veličinu i vrstu radnih zadataka, no posla je ponkad toliko puno da se na to jednostavno zaboravlja. Nadalje, čuje se primjedba zbog poslova i prekovremenih sati prigodom intrevencija, zbog čega se zaradi puno slobodnih sati koje kasnije, zbog pomanjkanja ljudi, nije moguće iskoristiti - kada bi htjeli. Ipak, na kraju i sami priznaju da se pronađe kompromisno rješenje. Uz uzajamno vrednovanje i poštovanje, sigurni su da će im njihov rukovoditelj oprostiti na ovaku razmišljanju, jer smatraju da je Mladen duša od čovjeka i šef kakvog treba tražiti.

BRZO U STARI RITAM

Zbog rekonstrukcije zaštite, koja je predviđena investicijskim programom usavršavanja i modernizacija trafostanica, što ovi si o dospijeću potrebnih finansijskih sredstava za te namjene, radnici Odsjeka za održavanje TS 35/10 kV svjesni su da će možda malo kasniti s redovitim planskim održavanjem ostalih objekata. Poslovoda Ivica Sladojević optimistično tvrdi: *ako u sljedećem razdoblju neće biti prevelikih kvarova i puno intervencija po trafostanicama, siguran sam da neće biti nekog prevelikog kašnjenja i da ćemo se brzo vratiti u stari ritam.*

Nakon trafostanica u Daruvaru i Lipiku, Čazma je treća lokacija na kojoj je obavljena rekonstrukcija relejne zaštite. Elektraši iz ovog Odsjeka ovih se dana nakratko vraćaju redovitim poslovima, a krajem ljeta uputit će se prema trafostanicama u Ivanić Gradu i Šumećanim kako bi i tam obavili takve poslove. U Odsjeku već za sljedeću godinu planiraju rekonstruirati kompletan TS 35/10 kV Kutina.

Zaželimo im da se sve ostvari prema planu!

Alen Petrač

KAPITALNI REMONT GENERATORA PTE OSIJEK

REMONT USPJEŠAN, AGREGAT U POTPUNOM POGONU

UZ REDOVITE godišnje revizije, stanje toplinski najoptrećenijih plinskih turbina utvrđuje se prigodom redovitih inspekcija. One se provode prema preporeuci proizvođača na tri razine: ovisno o satima rada, broju startova i starosti turbinu. Temeljem stanja plinsko-turbinskih agregata utvrđenog u inspekcijskim komora izgaranja, koje su provedene 1998. i 2000. godine i prema planu remonta proizvodnih jedinica Sektora za termoelektrane, ovog proljeća obavljena je revizija, odnosno remont plinsko-turbinskog agregata br. 1 u PTE Osijek na lokaciji Zeleno polje.

Isporuka dijelova za plinsku turbinu i nadzor nad revizijom obavljeni su temeljem Ugovora za sanaciju plinskih turbina EL-TO Zagreb i TE-TO Osijek, između HEP-a i General-Electrica, a ostali radovi prema ugovorima s domaćim izvodačima. U reviziji su uz radnike TE-TO Osijek te supervizora GENERAL ELECTRIC sudjelovali i TURBOTEH Karlovac, ĐD Montaža-Izolak, MG Servis, Energocontrol, Batel i Elektroprijenos Osijek. Generalni remont PTA 1 uspješno je proveden od 2. travnja do 19. svibnja ove godine, nakon čega je ovaj agregat odmah ostao u punom pogonu.

BROJNI ZAHVATI U REMONTU

Revizija strojarskog dijela postrojenja obuhvatila je rade na razini glavne inspekcije, što podrazumijeva reviziju turbine, glavnog reduktora, pomoćnog pogona s pomoćnim reduktorom te centriranje linije turbina-reduktor-generator. Revizija turbine obuhvatila je niz značajnih zahvata od kojih su najvažniji: rastavljanje vanjskih dijelova cjevovoda i komora, skidanje gornjeg dijela kućišta i kompresorskih kućišta sa statorskim lopaticama, vađenje prvog i drugog statorskog kola turbine, izgradnja gornjeg dijela ulaznog kućišta kompresora, otvaranje ležaja turbinsko-kompresorskog rotora, izgradnja rotora sa zamjenom lopatica prvog turbinskog kola te čišćenje i preslagivanje lopatica drugo kola. Tu je bilo i čišćenje lopatica statora kompresora, ispitivanje lopatica rotora te na kraju čišćenje i pregled svih demontiranih dijelova i priprema za njihovu ponovnu ugradnju.

U okviru tog posla ugrađen je novi prvi stator i prvi rotor turbine, pokrovni segmenti, plamene cijevi, poprečne cijevi za paljenje, plinsko-uljne dizne, svjećice te sav brtveni materijal. Uz sve to, ugrađen je novi drugi turbinski ležaj, novi labirinti te nove čaure zakretnih lopatica kompresora.

Idući posao bio je revizija glavnog reduktora. Tom prigodom obavljeno je njegovo potpuno rastavljanje s pregledom zubi zupčanika te stanje svih ležajeva, pri čemu je bilo potrebno stari ležaj reduktora zamijeniti novim. Pregleđana je, potom, sinkrona spojka između turbine i reduktora te obavljeno njihovo centriranje. Uslijedila je revizija pomoćnih pogona, priprema dijelova za drugi agregat, koji će također uskoro u remont te revizija zaklopke iznad PTA 1.

Posljednji kapitalni remont u PTE Osijek obavljen je još 1993. godine, pa je ponovna revizija, najprije prvog, a uskoro i drugog agregata, bila doista nužna. Sve je započelo rastavljanjem *kuplunga* rotora generatora od rotora reduktora, otvaranjem statora i izvlačenjem rotora generatora iz prvog statora. Bio je to impresivan posao kojeg su obavili stručnjaci navedenih tvrtki. Nakon mje-

renja, ispitivanja i kontrole demontiranih dijelova, utvrđena je potreba većih poslovnih zahvata od kojih navodimo najvažnije: izmjena ležajnih šalica, čišćenje rotora i statora, učvršćenje dijelova glave statorskog namotaja, promjena izolacije ispod BS ležaja te poliranje kliznih koluta i rukavaca ležaja. Uvlačenjem rotora i podešavanjem svih relevantnih zračnosti na zračnim i uljnim brtvama, generator je pripremljen za probni pogon koji je obavljen u vrijeme vikenda, 18., odnosno 19. svibnja. Izmjerene vrijednosti napona osovine i vibracije pokazale su potpunu uspješnost izvedenih radova.

Remontni radovi na sustavu uzbude turbogeneratora PTA 1 obuhvatili su mjerjenja, ispitivanja i kontrolu: upravljanja sklopke za demagnetizaciju, rada udešivača napona Sm3, rada regulatora struje, uređaja za mjerjenje brzine vrtnje generatora te pritezanje spojnih mjesteta energetskih i mjernih krugova. Tijekom probnog pogona provje-

PTE Osijek

POSLJEDNJI KAPITALNI REMONT U PTE OSIJEK OBAVLJEN JE JOŠ 1993. GODINE, PA JE PONOVNA REVIZIJA - NAJPRIJE PRVOG, A USKORO I DRUGOG AGREGATA - DOISTA BILA NUŽNA

rene su i snimljene karakteristike uzbudjivanja i razbuđivanja generatora, što je neobično važno za njegovo stavljanje u pogon kad god je to potrebno.

Revizija generatorske zaštite obavljena je redovito jedanput godišnje, a obvezno i prigodom većih radova. Ispitivanje se sastoji iz provjere ispravnosti rada svakog releja pojedinačno, a također i njegovog djelovanja na izvrsne članove kao i signalizaciju. Zahvaljujući velikom entuzijazmu i stručnosti *zaštitara* iz Elektroprijenosu Osijek, još uvijek se uspijevaju popraviti sve učestaliji kvarovi na relejima zaštite.

Remont akumulatorskih baterija obuhvatio je mjerjenje kapaciteta, mjerjenje i evidentiranje napona po čelijama, mjerjenje i evidentiranje gustoće elektrolita te čišćenje čelija i cjelokupnog prostora u kojem su one smještene. Tu nije bilo osobitih poteškoća, a rezultati mjerjenja pokazali su da su baterije još uvijek u odličnom stanju.

REVIZIJA 10,5 kV POSTROJENJA - MEĐU NAJOPSEŽNIJIM POSLOVIMA

Jedan od najopsežnijih poslova prigodom ovog remonta bila je revizija 10,5 kV postrojenja. Obavljeni su nužni radovi na sabirnicama, izolatorima, odvodnicima prenapona i kondenzatora te izmjena ulja, dotezanje pomoćnih kontaktata prekidača, stezaljki, mehanizma za ukapčanje i iskapčanje 10,5 kV prekidača, funkcionalnost rastavljača, kontrola kontaktnih spojeva, propusnost transformatora kućne potrošnje, odvodnih kabela, pritezanje stezaljki u ormarima uklopne kućice, remont motora ventilatora, čišćenje sabirnica i potpornih izolatora, ormara pobude i strujnih transformatora.

Kraj ovoga remonta obuhvatio je reviziju istosmjernog postrojenja 125 V i 0,4 kV postrojenja te mjerno-regulacijsku opremu PTA 1. U sklopu glavne inspekcije plinsko-turbinskog agregata br. 1 obavljeni su još radovi na opremi za mjerjenje, regulaciju i upravljanje. Tu je bilo i umjeravanje opreme kao što su mjerni pretvornici tlaka, temperature, nadzor vibracija i plamena, vođenje sustava

Prema planu remonta elektroenergetskog dijela postrojenja PTA 1 obavljeni su ovi radovi:

- Kapitalni remont generatora
- Remont uzbude generatora
- Revizija generatorske zaštite
- Remont akumulatorskih baterija
- Revizija 10,5 kV postrojenja
- Remont istosmjernog postrojenja 125 V i 0,4 kV postrojenja

toplog i hladnog zraka te ostalih mehaničkih instrumenata. U suradnji sa proizvođačem turbine, obavljena je kontrola parametara i oticanje smetnji vezanih uz vizualizaciju i upravljanje pomoću softver-paketa Viewstor 220.

Nakon svih uspješno obavljenih poslova remonta agregata br. 1, uskoro možemo očekivati ponavljanje svih poslova i na drugom agregatu. Zbog ukazane potrebe, PTE Osijek je trenutačno u punom pogonu.

Ž. Kusalić i D. Grubišić

Rotor je pregledan, otklonjeni su nedostaci i spremani je za ugradnju u turbinu

RIJEDAK KVAR NA PODMORSKOM KABELU

"GLJIVA" ZGNJEČILA KABEL

Kabel se izvlači na brod "Supin"

Splitski i pulski monteri pripremaju kabel za izradu spojnice

SURADNJOM UPRAVE OTOČJA, SA STRUČNJACIMA IZ SPLITA, UZ DOBRO IZABRANI BROD "SUPIN" I POMOĆ RONIOCA TE BRZOM NABAVOM MATERIJALA I UIGRANOM EKIPOM "ELEKTROISTRE" S DOBROM ORGANIZACIJOM POSLA - BRZO I TEMELJITO JE OTKLONJEN KVAR NA PODMORSKOM KABELU

Na redu je izrada spojnice

JEDAN od betonskih nosača (u obliku okrenute gljive, težak dvije tone) starog vodovoda zgnječio je podmorski kabel 10(20) KV na trasi TS 10/0,4 KV Fažana V i TS Brijuni - Kupalište. Pretpostavlja se da je neka ribarica s mrežama zakvačila i prevrnula spomenuti stup pa je on legao na kabel. To je bio uzrok izbacivanja zemne spojne zaštite (jednopolognog kvara). Signalnom dojavom u CDU-u Pula kvar je odmah uočen. Kabel je isključen, automatika je prebačena na rezervno napajanje.

Nastali kvar je otklonjen u najkraćem roku. Odmah su pozvani stručnjaci iz Službe za izgradnju i usluge iz Splita, koji imaju najviše iskustva u popravku i polaganju (zanat su ispekli polaganjem podmorskog kabela za cijelu otočnu vezu).

Tijekom jednog dana obavljene su pripreme, a drugog dana do kasno navečer, po ružnom vjetrovitom vremenu i uburkanom moru, bile su gotove dvije spojnice tipa EPKJ 24B/1HL-1HL i položeno je 88 metara novog kabela tipa NN PHO 363X1X10/16. U suradnji s Otočjem Brijuni, unajmljen je brod "Supin" gdje je obavljen popravak, a pomoću broda kabel je položen u more.

U otklanjanju kvara pomagali su i ronoci iz Pule koji su točno odredili dubinu na kojem je nastao kvar i udaljenost od kopna. A nastao je na dubini od 12 do 15 metara, na udaljenosti 300 metara od otoka Brijuni. Nakon popravka, zbog očuvanja okoliša izvađen je iz mora oštećeni kabel.

OTOČJE BRIJUNI - DVOSTRUKA REZERVA

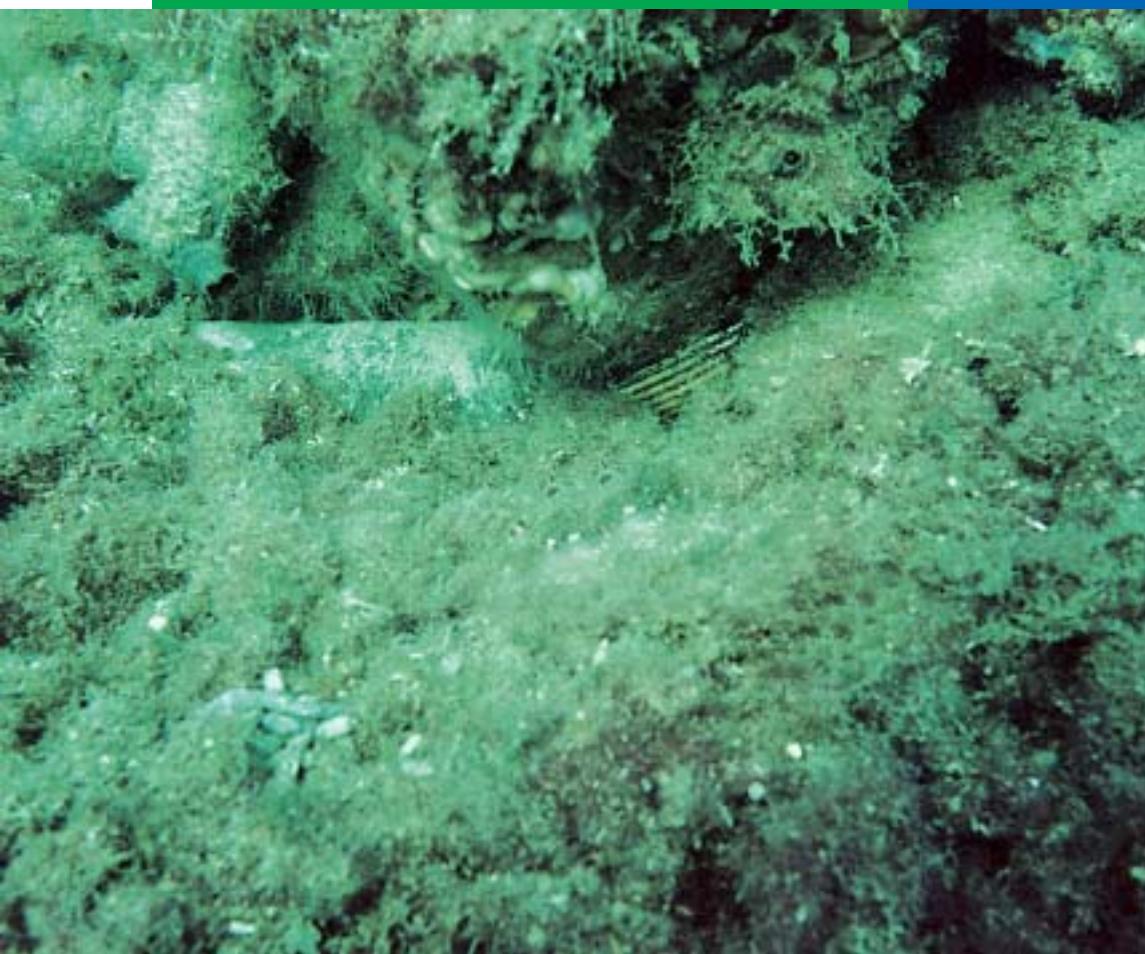
Kabel na kojem je nastalo mehaničko oštećenje, položen je 1980. godine, u duljini od 2,483 metara. Do trenutka oštećenja, na njemu nikad nije zabilježen bilo kakav kvar. Položila ga je elektroistrija ekipa za izgradnju u suradnji s ondašnjom upravom Otočja Brijuni. Pet godina poslije položen je još jedan kabel (tipa NPHO 3X1X70 četvornih metara). Postoji još jedan kabel, položen 1960. godine, ali se ne koristi. Istina, u slučaju potrebe, mogao bi se uključiti. Drugim riječima, za Otočje Brijuni je osigurana

Mato Mijić, inženjer iz Službe za izgradnju Split - spajanje plašta

Spojnica se grije...

Na slici se vidi mjesto oštećenja i probaja kabela

Ovo je betonski element oblika okrenute gljive, težak dve tone, koji je uzrok kvaru

Evo dijela oštećene žile

... kabel je spremjan za polaganje u more

dvostruka rezerva od 35 četvornih milimetara. Upravo stoga je netočna informacija da je na Otočju bilo prekida u napajanju električnom energijom.

Za dobro i brzo obavljen posao zaslužna je ekipa za održavanje i TS i srednjenačke kabelske mreže Pogona Pula u sastavu: Mario Rovis, poslovodja, Franko Blažina, brigadir i Korada Kalebić, monter te Sandi Ušić i Darko Macan, tehničari za pripremu u Odjelu održavanja "pod stručnom palicom" Srećka Tomašića, rukovoditelja Odjela održavanja TS i SNS kabelske mreže. I Mjerna grupa iz elektroistrine Tehničke službe odradila je veliki posao otkrivši i locirajući kvar, jedan od rijetkih na podmorskom kabelu. Učinkovito obavljenom poslu doprinio je i Josip Bošnjak, predstavnik Tyco Raichem za Hrvatsku iz tvrtke EL-EN-TEL, koja je u kratkom roku nabavila potreban spojni materijal i pribor.

Ruža Žmak

Ronioci su svoj posao dovršili kasno u noći

PRIJENOSNO PODRUČJE ZAGREB: DV 110 kV ZABOK - JERTOVEC

NOVA IZOLACIJA I REMONT

POČETKOM svibnja u pratnji Ratka Ivkovića, mlađog diplomiranog inženjera za dalekovode iz Odjela održavanja PrP Zagreb, obišli smo trase dvaju njihovih pedesetogodišnjih zagorskih dalekovoda - onog između Zaboka i Jertovca (duljine 29,8 kilometara) te onog između Podsuseda i Zaboka (duljine 26 kilometara). Razlog tomu jest dovršetak četvorotjednih radova na DV 110 kV Zabok - Jertovac, gdje su zagrebački prenosaši, njih 19, zamijenili sve porculanske izolatore staklenima (izolatori sediver), radi povećanja pouzdanosti pogona. To su učinili na svih 97 stupova (74 betonska i 23 čelično-rešetkasta) i postavili su trake za uzemljenje na betonske stupove. U istom su razdoblju, od 15. travnja do 10. svibnja, obavili i remont spomenutog dalekovoda, tijekom koga su procijenili kritičnu sjeću raslinja, iscrpno su pregledali stupove, vodiče i zaštitna užeta, izmjenili ovjesnu opremu, uklonili nedostatke, te neposlijektu skupili i odvezli staru opremu.

Kod stupa broj 40 nalazimo vrijednu četveročlanu ekipu grupovođe Milivoja Poznanovića. Visoko na stupu je grupovođa i KV monter Željko Hilc, koji postavljaju traku uzemljenja, dok ispod stupa PKV Božidar Muškovac i KV Goran Krizmanić drže uže kojim dodaju kolegama na stupu potreban alat. Doznajemo da su s izolatorima završili još prošli tjedan, a sada *finiširaju* trake za uzemljenje. Jedini im je poteškoću tijekom ovih radova stvarala uporna kiša, pa su kroz blatinjav teren morali sve nositi rukama. Krećemo dalje, gdje snimano zavješenje izolacije na zateznom stupu broj 53 s prepletom (zamjena redoslijeda faza) DZp/DZp/DZp (tri lanca), koja se postavlja na duljim dalekovodima.

Prekrasnim zagorskim krajobrazom nastavljamo *potragu za prenosašima*. Drugu ekipu pronalazimo na stupu broj 42. Tamo su brigadir i odgovorni rukovoditelj radova za cijeli dalekovod Darinko Kvesić, monteri Željko Tot, Kristijan Nikić i Ante Blažević te PKV Dragutin Ciglar upravo bili pri kraju montaže trake za uzemljenje. Ovaj, za njih više-manje rutinski, posao privode kraju bez posebnih teškoća, premda, kažu, kao i uvijek *iskrsne* nešto neplanirano. Vrijeme im nije bilo naklonjeno u početku radova, ali je barem u *u finišu* kišu zamjenilo ugodno proljetno sunce. Na kraju nam rekoše *Hvaliti se ne možemo, a tužiti se nećemo*. Nakon ovih radova, saznajemo, kreću prema Podsusedu gdje će i na DV Podsused - Zabok porculanske izolatore zamijeniti staklenima na 63 preostala stupa (na 20 zajedničkih stupova to su učinili u okviru radova na DV Jertovac - Zabok), a na betonske stupove postavit će i trake za uzemljenje. Recimo na kraju, da su takvi *zahvati* nedavno učinjeni i na DV 110 Mraclin - Ivanić Grad.

Dragica Jurajevčić

Željko Tot, Kristijan Nikić i Ante Blažević montirali su traku za uzemljenje i sada je učvršćuju niz stup broj 42

NA PEDESETOGODIŠNJEM ZAGORSKOM 110 KV DALEKOVOĐU - IZMEĐU ZABOKA I JERTOVCA BILJEŽIMO DOVRŠETAK ČETVOROTJEDNIH RADOVA, GDJE SU ZAGREBAČKI PRENOSAŠI ZAMIJENILI SVE PORCULANSKE IZOLATORE STAKLENIMA (IZOLATORI SEDIVER) - SLJEDEĆI NA REDU JE JOŠ JEDAN PEDESETOGODIŠNjak - 110 KV DV PODSUSED - ZABOK

Ove stare porculanske izolatore na 110 kV DV Podsused - Zabok uskoro će prenosaši zamjeniti novim staklenim izolatorima

Novi stakleni izolatori sediver na stupu broj 24 DV Zabok - Jertovec

Na stupu broj 40 uhvatili smo okom kamere Milića Poznanovića, grupovodu i Željka Hilca, koji učvršćuju traku za uzemljenje

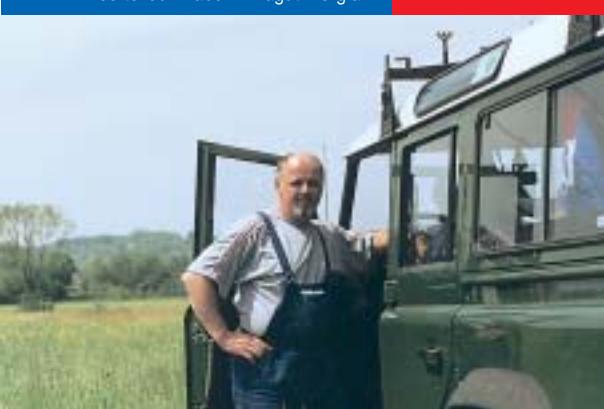
Zavješenje izolacije na stupu broj 53 sa prepletom (zamjena redoslijeda faza)

Darinko Kvesić, odgovorni rukovoditelj radova na cijelom DV Jertovec - Zabok i Dragutin Ciglar

U dnu stupa dežurali su Božidar Muškovac i Goran Krizmanić, dodajući užetom kolegama potreban alat

Vozač Zlatko Bučar pokraj svog terenca

Ratko Ivković, iz Odjela za održavanje PrP-a Zagreb, bio je naš domaćin i glavni izvor informacija

SANACIJA DV 220 kV MRACLIN-ĐAKOV

PRIVREMENI DALEKOVOD JOŠ UVJEK TRAJE, ALI NEĆE DUGO

Prigodom sanacije, ekipa za dalekovode PrP Osijek na dionici dalekovoda 220 kV službenog naziva 1505/3, pojačala je noge portalnih stupova i zamjenila konzole, jer ovaj dio dalekovoda, premda privremeno od 1993. godine, mora *raditi* do dovršetka obnove TS Ernestinovo i pripadnih dalekovoda

NA dionici dalekovoda 220 kV koja nosi službeni naziv 1505/3, a pokriva područje dionice od sela Jurjevca do TS 220/110 kV Đakovo, već dulje vrijeme dalekovodne ekipe PrP Osijek obavljaju sanaciju drvenih stupova i konzola te pregled i popravak ovjesne opreme, kako bi ovaj dalekovod bio u funkciji još neko vrijeme.

Dalekovodnu ekipo osječkoga Prijenosa zatekli smo u poljoprivrednom području koje, s obzirom na povoljne vremenske uvjete, s lakoćom obavljaju postavljeni zadatak. Kako smo čuli od Zdenka Bošnjaka, ovom je prigodom na nekoliko dionica dalekovoda ugrađeno 24 pojačanja nogu portalnih stupova, a izmijenjeno je i 20 konzola koje su bile u još lošijem stanju. Što će od tih poslova trebati još učiniti, ovisi o dalnjem pregledu dalekovoda i potrebe nužne sanacije, budući da se ovom vodu bliži kraj njegova energetskog korištenja.

Dalekovod 220 kV Đakovo-Cirkovci-Mraclin na slavonskoj dionici izgrađen je 1993. godine na drvenim portalnim stupovima, kao privremeno rješenje. Ali, on još i danas stoji u svom prvobitno izgrađenom obliku. Nakon Domovinskog rata, bio je to dalekovod kojim je napajana električnom energijom cijela Slavonija.

Stanje u Slavoniji sada je puno bolje od vremena povezivanja sa Republikom Mađarskom, Bosnom i Hercegovinom, pa i Srbijom, no bez ovog značajnog slavonskog "drvenjaka" još uvijek se ne može. Tek dovršetkom obnove TS 400 kV Ernestinovo i, dakako, svih devastiranih dalekovoda - što je u punome zamahu - Slavonija i elektromonteri PrP Osijek konačno će odahnuti. Dovršetkom kapitalne obnove ovih elektroenergetskih objekata, privremeni dalekovod 220 kV 1505/3 će se *ugasiti*. Bit će to dan kada će i Slavonci konačno odahnuti. A, prema projektnoj dokumentaciji i namjerama izvođača radova i poslovodstva Direkcije za prijenos, kapitalna obnova trafostanice Ernestinovo i pripadajućih dalekovoda trebala bi biti okončana potkraj sljedeće godine. U tom razdoblju, elektromonteri osječkog prijenosa još će nekoliko puta na sanaciju ponekoga dijela ovoga dalekovoda.

Julije Huremović

OBNOVA TS 400/110 kV ERNESTINOVO

GRAĐEVINSKI RADOVI U ZAMAHU

Stručnjaci i rukovodeći ljudi HEP-a predvođeni mr.sc. Ivicom Toljanom, članom Uprave HEP-a i direktorom Direkcije za prijenos u obilasku TS Ernestinovo - pregled temelja

Zgrada srednjeg i niskog napona skoro je raščišćena

KADA je 13. ožujka ove godine položen temeljni kamen za obnovu trafostanice 400/110 kV u Ernestinovu, u smjelim izjavama najvišeg rukovodstva HEP-a bilo je obećanje da će ovaj u Domovinskom ratu teško stradali objekt biti obnovljen prije isteka iduće 2003. godine. Znajući da je izgradnja ove trafostanice trajala skoro tri godine (puštena je u pogon 1977.), te da njezina obnova danas predstavlja još krupniji zadatak graditeljima, rok od godine i pol za njezinu obnovu činio se mnogima teško ostvarivim. No, samo mjesec i pol dana nakon početka građevinskih radova, skeptika je znatno manje. Radovi su u punom zamahu, a predstavnici osječke "Gradnje" obećavaju njihov još veći intenzitet nakon prijema izvedbenih projekata.

POJAČATI RADOVE NA GRADILIŠTU

Uništenje TS 400/110 kV Ernestinovo u vrijeme Domovinskog rata značilo je trenutni gubitak glavne opskrbne točke električnom energijom istočnog dijela Hrvatske. Stoga je Hrvatska elektroprivreda odlučila obnoviti ovaj objekt i pripadajuće priključne dalekovode. Izgradnjom i puštanjem u pogon obnovljene Trafostanice, kako je rečeno, krajem iduće godine napokon će prestati opskrba Slavonije sa samo jednim dalekovodom, što je trajalo punih deset godina.

Glavni projekt obnove Trafostanice 400/110 kV Ernestinovo izradio je "Elektroprojekt" d.d. Zagreb, zadržavajući sve konstrukcije devastirane Trafostanice koje je moguće obnoviti. Posao obnove započeo je znatno ranije, još protekle godine, raščišćavanjem cijelog terena (približno 10 hektara), obnovljena je ograda s ulaznim vratima te ugrađena infrastruktura potrebna za otvaranje gradilišta.

ZBOG NEDOVOLJNOG INTENZITETA GRAĐEVINSKIH RADOVA, PREMA MIŠLJENJU STRUČNJAKA HEP-a, ORGANIZIRAN JE SASTANAK HEP-a, "ELEKTROPROJEKTA", "KONČAR - KONZORCIJA" I "GRADNJE", NA KOJEMU JE DOGOVORENO DA SE OVI POSLOVI ZNATNO POJAČAJU

Izvođenje radova obnove ugovoreno je 13. ožujka 2002. godine s "Končar-Konzorcijem" koji je ovaj posao dobio na međunarodnom javnom nadmetanju. Njihov podizvodač građevinskih radova, "Gradnja" Osijek, na gradilište je izšao

18. travnja. Trenutačno obavljaju sljedeće radove: rušenje *monier* stijenki u zgradama srednjeg i niskog napona, skidanje slojeva uništene izolacije ravnih krovova na svim zgradama, rušenje oštećenih i deformiranih kabelskih kanala, ispitivanje temelja

Uzimanje uzo- raka be- tona iz temelja portalna aparata

Vadenje nepotrebnih temelja postolja aparata

Obnova kabelskih kanala u TS Ernestinovo

Obnova zgrade budućeg 35 kV postrojenja

Skidanje stare izolacije s krova glavne zgrade

Radnici "Gradnje" u zgradi pomoćnog pogona: na zidovima uskoro neće biti provokativnih grafita

postolja aparata i konstrukcija zgrada, rušenje temelja postolja aparata koji statički ne zadovoljavaju ili ne odgovaraju tlocrtnoj dispoziciji postolja aparata, s čim nas je upoznao Ivan Kurevija, nadzorni inženjer građevinskih radova.

Kako smo čuli od poslovođe gradilišta Ivana Crljenića, poslovi koje osječka "Gradnja" mora obaviti u što kraćem roku doista su zahtjevni. Prije početka poslova montaže, osim radnika, na gradilištu se nalazi i odgovarajuća mehanizacija kojom će se ukloniti približno 350 betonskih temelja aparata, približno 400 takvih trebat će obnoviti na odgovarajući način, a izradit će se čak približno 800 novih temelja u oba polja.

Premda postoji mišljenje da bi građevinski radovi trebali brže napredovati, to će biti moguće tek ovih dana kada stignu izvedbeni projekti. Zbog nedovoljnog intenziteta rada, prema mišljenju stručnjaka HEP-a, organiziran je i radni sastanak, kojem su prisustvovali predstavnici "Končar-Konzorcija", osječke "Gradnje", projektanate i HEP-a, gdje je dogovorenod da se poslovi znatno *pojačaju* još prije kraja svibanja, jer su izvedbeni projekti i elaborat za nove radove dovršeni. To posebno vrijedi za nove temelje, kojih je najviše, kako je rekao direktor "Gradnje" Berislav Šmit.

- Svi poslovi koji se trenutno odvijaju nisu kritični i bit će na vrijeme okončani. Na ovom poslu smo svi na istoj strani i "Gradnja" neće biti ta koja će zakasniti sa svojim dijelom. Znamo da je ovaj objekt od posebnog značaja i tu ne smije biti zastoja, naglasio je B. Šmit.

Prema riječima predstavnika "Končar-Konzorcija" Mirka Župana, na gradilištu Trafostanice uspostavljen je odgovarajući sustav, a nakon dolaska izvedbene dokumentacije otvorit će se i mnogi drugi poslovi, nakon čega će gradilište poprimiti potpuno drukčiji izgled.

OBNOVA DALEKOVODA BEZ TEŠKOĆA

Što se pak tiče obnove dalekovoda, tu nema nikakvih teškoća. Zagrebačka tvrtka "Dalekovod" d.d. trenutačno obavlja obnovu i rekonstrukciju DV 400 kV Ernestinovo - Mladost, na čijoj trasi radi približno 60 radnika s odgovarajućom mehanizacijom. Prema novom izvedbenom projektu, ovaj dalekovod imat će 129 čelično-rešetkastih stupova, a njihove brojčane oznake počinju na Trafostanici Ernestinovo - ne u obrnutom smjeru kako je to nekad bilo. Obilazeći njegovu trasu, radnike "Dalekovoda" zatekli smo u *punom poslu* čak na četiri lokacije. Upravo te četiri lokacije odraz su cijelokupnog radnog ciklusa obnove dalekovoda.

Najprije smo, na stupu broj 6, zatekli ekipu *dalekovodaša* koja radi na čišćenju raslinja i demontaži uništenog stupa. Na drugoj lokaciji, gdje je stari stup već demontiran, radilo se na otpetu temelja, te na razbijanju, rezanju i bušenju pojasnika radi montaže novoga. Sljedeću ekipu zatekli smo kako kod demontiranog stupa na zemlji obavlja cijelokupnu montažu novog i pripremu za njegovo podizanje. Za nas najdojmljiviji posao odvijao se na stupu broj 37. Prisustvovali smo podizanju novog stupa na pripremljeno postolje i uspjeli snimiti cijeli ciklus toga posla koji je trajao jedva nešto više od sat vremena. Tu smo se uvjerili koliko su radnici "Dalekovoda" izvježbani i stručni u svom poslu i odnosu prema poslu. Prema riječima njihovog poslovođe, sav posao obaviti će, sigurno, u zadanom roku. Videći ih kako rade, doista vjerujemo u to.

Radi što lakšeg, bržeg i jednostavnijeg rada, *dalekovodaši* su otvorili dva skladišta na koja kontinuirano dopremaju svu nužnu opremu i materijal za normalno odvijanje poslova. Jedno je u Vinkovcima, a drugo u samoj Trafostanici Ernestinovo. Za glavnog inženjera "Dalekovod" je imenovan Michaela Brandvajnera. Glavni inženjer gradilišta za građevinske radove je Andelko Ištuk, a njegov zamjenik je Živko Čačić. Za glavnog inženjera elektromontažnih radova imenovan je Tomislav Jelić, a njegov pomoćnik je Dalibor Družijanić.

Demontaža starog uništenog stupa na trasi DV 400 kV Ernestinovo-Mladost

Dinko Zorić - voditelj projekta obnove dalekovoda 400, 200 i 110 kV, TS 400/110 kV Ernestinovo i glavni nadzorni inženjer

Franjo Škrtić - nadzorni inženjer za primarnu opremu

Srećko Smrečki - nadzorni inženjer za sekundarnu opremu

Radnici "Dalekovoda" na montaži novog stupa DV Ernestinovo-Mladost

Izvježbanost i stručnost *dalekovodaša*: dizanje novog stupa

Dubravka Radić - nadzorni inženjer za građevinske radove na dalekovodima

Darko Varga - nadzorni inženjer za elektromontažne radove na dalekovodima

NADZORNI TIM

Kako bi se obnova TS 400/110 kV odvijala očekivanim tijekom, imenovani su rukovođeci ljudi koji će od početka do kraja obnove nadzirati sve poslove. Tako je, temeljem članka 25. i 26. Statuta HEP-a, mr. sc. Ivica Toljan, direktor Direkcije za prijenos, donio odluku o imenovanju DINKA ZORIĆA, rukovoditelja Odjela izgradnje Osijek, Sektora za tehničku potporu u Direkciji za prijenos, za voditelja projekta obnove dalekovoda 400, 220 i 110 kV i TS 400/110 kV Ernestinovo. Dinko Zorić će obavljati i funkciju glavnoga nadzornog inženjera. Osim njega, u Stručni tim za nadzor izgradnje ovih objekata imenovani su: IVAN KUREVIJA - za nadzornog inženjera građevinskih radova, FRANJO ŠKRTIĆ - za nadzornog inženjera za primarnu opremu, SREĆKO SMREČKI - za nadzornog inženjera za sekundarnu opremu.

Nadzor nad obnovom građevina dalekovoda iz Programa Ernestinovo (u što spadaju: DV 400 kV Ernestinovo - Mladost, DV 400 kV Ernestinovo - Ugljevik, DV 400 kV Ernestinovo - Žerjavinec, DV 220 kV Đakovo - Gradačac, DV 110 kV Ernestinovo - Đakovo 1, DV 110 kV Ernestinovo - Osijek 1/2, DV 110 kV Ernestinovo - Valpovo, DV 110 kV Ernestinovo - Vinkovci, DV 2 x 110 kV Ernestinovo - Našice), osim glavnog inženjera Dinka Zorića obavljat će DUBRAVKA RADIĆ - nadzorni inženjer građevinskih radova i DARKO VARGA - nadzorni inženjer za elektromontažne radove.

Osim njih, u Tim za obnovu trafostanice i pripadajućih dalekovoda imenovani su i suradnici za tehničku potporu: ZORAN KORDIĆ - za procesni sustav, STJEPAN MAKOVIĆ - za upravljanje i nadzor, JOSIP BENOVIĆ - za zaštitu i ŽELJKO MODRIĆ - za mjerjenja.

Zadatak imenovanih ljudi je da uz svoj redovan posao pružaju tehničku potporu na obnovi TS Ernestinovo iz djelokruga svojih specijalističkih područja te za svoj posao odgovaraju voditelju programa Ernestinovo.

Obilazeći gradilište u Ernestinovu i obnovu dalekovoda više puta, u ovom trenutku trase 400 kV, može se reći da poslovi obnove dobro napreduju. No, moguće je i bolje, što očekujemo do našeg sljedećeg javljanja s ovih gradilišta.

Julije Huremović

OSPOSOBLJENA ZA VEĆU, KVALITETNU I SIGURNU TRANSFORMACIJU

Mlada stabla maslina oplemenjuju zgradu TS 110/35/10 kV Makarska

S južne strane sivo nebo i more, sa sjeverne jednako sivo Biokovo... i transformator 40 MVA, koji je prije godinu dana stigao iz Županje

O TS 110/35/10 kV Makarska pisalo se prošlog ljeta dva puta tijekom radova i nakon puštanja u pogon novog transformatora snage 40 MVA. Ali, dok se nju, TS, predstavljalo iz ovoga i onoga kuta, On je ostajao po strani. Dakako, riječ je o njenu *andelu čuvaru*, nenametljivu, ali vrlo susretljivu ZDRAVKU MARTINOVICI. Zato sam ovog puta potegla *put pod noge* da ga pitam kako je njemu u tom suživotu čovjeka i postrojenja, koje se od svog prvog radnog dana priklonilo daljinskom vođenju. A taj prvi radni dogodio se 1989. godine, kada je i Zdravko tu doselio nakon trogodišnje skrbi za TS Kraljevac.

Malo veća i prostranija od drugih, TS Makarska smještena je na predjelu Požare, tri kilometra od Makarske.

- *Ovaj predjel domaći svit je prije zva' Vitrenik, jer je ovo iznimno vjetrovit teren. Olujni udari bure doveli su, prije deset i devet godina, do havarije na postrojenju i tada je područje koje pokriva mo ostalo bez napajanja deset dana.*

"USKO GRLO" POTROŠNJE

Kada je puštena u pogon, njeni kapaciteti zadovoljavali su potrebe Makarskog primorja. Međutim, u poratnim godinama došlo je do pojačane izgradnje i gospodarskog razvoja, prvenstveno turističke aktivnosti, upravo na ovoj Rivijeri, pa je stopa potrošnje posljednjih pet godina rasla za 6,7 posto godišnje, dok je hrvatski prosjek približno dva posto godišnje. Tako je upravo ova visokonaponska trafostanica, razapeta između 110 kV DV Kraljevac-Opuzen, s jedne strane i 35 kV DV prema Baškoj Vodi i Makarskoj, s druge strane, postala *usko grlo* razvoju Podbiokovskog priobalja. Kako turizam, *slamka spasa* našeg gospodarstva, ne bi *patio* zbog energetskih ograničenja, rješenje je bilo zamjena postojećeg transformatora snage 20 MVA dvostrukim jačim, onim od 40 MVA premještenim iz TS Županje. Jači transformator pušten je u pogon krajem lipnja prošle godine, čime je za dulje vremensko razdoblje osigurana kvalitetna i sigurna transformacija snage.

"BACIM OKO" I NA NISKONAPONSKA POLJA

Zdravko je stacioniran ovdje kao intervencijski uklopljač, ali prema potrebi pomaže kolegama u drugim trafostanicama. Tijekom 1999. godine bio je na ispomoći u TS Komolac, a 2000. i 2001. u TS Opuzen. Sličnu radnu *sudbinu* ima i pomoći radnik Nikola Turić, koji je također često na terenu, s ekipom onih koji se briju za uredni i oplemenjeni okoliš prijenosnih objekata.

Dobro suraduje i s kolegama iz distribucijskog pogona u Makarskoj i pomaže im tako da *baci oko* i na njihovo 35 kV i 10 kV polja koja su tu locirana.

GRADONAČELNIK MI JE PRVI SUSJED

Kao i drugdje, tako je i ovdje naš objekt smješten na kraju grada. S jedne strane niče nešto poput industrijske zone, s druge strane borova šuma, a sve pod *pokroviteljstvom* statistog Biokova.

- *Naš prvi susjed ovdje je nitko drugi nego gradonačelnik*, hvali se uz smješak Zdravko, misleći pri tomu na oveću halu punionice bezalkoholnih pića Novak, smještenu u neposrednoj blizini i u vlasništvu prvog čovjeka Makarske.

REZERVAT BOROVINE KAO DEPONIJ ZA OLUPINE

Međutim, ne *muči* njega *cocita, fanta* i drugi izvori osvježenja, koji izlaze iz punionice, koliko nemar i nekulturna njegovih sugrađana koji tu, kraj njega, u posljednjem rezervatu još očuvane borovine na ovom području, bez imalo gržnje savjesti odlažu svakojaki glomazni otpad i to baš na mjestu gdje stoji tabla s natpisom koji to, zamislite, izričito zabranjuje.

- *Morate još jedanput doći pa da napravimo jednu eko-reportazu, nakon što prošetamo ovim puteljcima i uvjerite se u opravdanost mog ogorčenja*, predlaže Zdravko, a ja - dakako - objeručke prihvatom.

OLUJNA BURA ŠTETI I POSTROJENJU I BILJKAMA

Nakon što je otkupio svoju *kućicu* svoju *slobodnicu*, Zdravko je podigao polukat i tako, s dva stanicića, rješio i stambeni problem svoja dva već odrasla sina tehničara, koji su još uvijek na *očevoj grbači*, što je uobičajeno za današnju hrvatsku obitelj, u kojoj se *kvaliteta* roditelja ocjenjuje prema tomu koliko dugo mogu hraniti svoju već odavno punoljetnu djecu.

Plaćica bi mogla biti bolja, glasno misli Zdravko. Mogla bi, ali nije! Znači, treba je *potkrijepiti* dodatnim doprinosima koji su, u pravilu, naturalni. Slično svojim kolegama i Zdravko je pravi *svaštar*. Uz one nezaobilazne kokice, kojima je sam napravio i inkubator da im olakša *porodajne muke*, tu je i poneka tuka ili tukac, nisam zagledala ozbiljnije. U krugu trafostanice jačaju mlade masline koje su tek prije dvije godine pustile prve uljne kapi.

- *Dobjem dvadeset litara ulja, koliko nam treba za obiteljske potrebe. Ove godine su u odličnom cvatu!*

Uz masline, tu su i stabla marelica, bresaka, orija i kivija. Sve je oplemenjeno koliko su uvjeti dopuštali, prvenstveno olujni vjetar koji šteti i čeličnom postrojenju, a kamoli neće nježnim listovima i cvjetovima voćaka.

"MINJAMO KOMARCE ZA MOLICE!"

U vrtu nema čega nema. Na parcelama sa strane kuće identificiram salatu, kukumare, pome, kupus... S pročelja se, pak, nudi

Inventarni uklopljač Zdravko Martinović na radnom mjestu

više sadržaja za oči nego za želudac. Tu su bokori raznobojnih ruža, ljiljani i bogati busen lavande. A kad je modričasti cvijet lavande blizu, moljci će nastojati ostati što dalje. I, doista, Zdravko priznaje da s njima nema problema, ali zato komarci... To je već dulja i dosadnija priča, baš kao i njeni *junaci*. Rekli su mu da se oni skupljaju na stablima vrlo dekorativnog mediteranskog oleandera, a takav primjerak mu se ugnijezdio upravo tu, uz kuću. *Morat će ga posić*, ne bez tuge kaže Zdravko. Ovdje nisam naišla ne krumpir, našu namirnicu broj 1 i lozu, koja nam daje piće broj 1, ali rečeno mi je da se *ne moram sikrat*, jer i jedno i drugo se uzgaja na selu, u Kraljevcu, odakle je Zdravko rodom.

I doista, sada kada sam se uvjerila što očima, što ušima, da se nemam za šta *sikrat* kad je moj domaćin u pitanju, ostavljam ga tu gdje sam ga i našla *mirne duše*. Ostavljam ga..., recimo, do *mirovine*, a on će - kako mi kaže, *moliti* Boga, (a dobro bi bilo i HEP), da tako i bude!

Marica Žanetić Malenica

REMONT U HE DUBROVNIK

DOK AGREGATI MIRUJU, POSADA RADI

Jedan agregat je rastavljen, a drugi je "od straha" mukom zamukao i čeka svoj red

I DOK SE U STROJARNICI I RASKLOPIŠTU SVE PREGLEDAVA I POPRAVLJA, PODMAZUJE, "PITURAJE" I NJEGUJE PREMA PLANU RADOVA, DOTLE SE POSTUPNO ALI NEPREKIDNO PRIKUPLJA I DOKUMENTACIJA POTREBNA ZA IZRADU IDEJNOG PROJEKTA REVITALIZACIJE, KOJA IH OČEKUJE ZA NEKOLIKO GODINA, ILI - KAKO MUDRO KAŽE DIREKTOR VINKO BAŠIĆ - "KADA ZA NJU DOĐE VRIJEME"

MUK je zavladao u strojarnici platske hidroelektrane, ne baš potpuni, ali dovoljan za zaključak da agregati, istina, ne rade ali da se ipak nešto radi - ovaj put na agregatima. Sve to upućuje na činjenicu da je u tijeku redoviti godišnji remont. Premda se rastavljuju i pregledavaju naizmjenično, niti jedan ne radi jer se istodobno obavljaju injektiranja u dijelu dovodnog tunela kojim upravlja posada HE Trebišnjice. U dijelu tunela, dugom osam kilometara, koji je u nadležnosti HE Dubrovnik, ove godine nema radova. Postupnim saniranjem dijelova trase tijekom nekoliko proteklih godina, pretežito su sanirane pukotine, čime je značajno smanjen gubitak vode.

Ovi građevinski radovi u susjedstvu bit će također završeni u vremenu remonta postrojenja Elektrane, koji traje od 20. svibnja do 10. lipnja.

KADA ZA NJU DOĐE VRIJEME - SVE ĆE BITI SPREMNO

I dok se u strojarnici i rasklopištu sve pregledava i popravlja, podmazuje, pituraje i njeguje prema planu radova, dotle se postupno ali neprekidno prikuplja i dokumentacija potrebna za izradu idejnog projekta revitalizacije, koja ih očekuje za nekoliko godina, ili - kako mudro kaže direktor Vinko Bašić, kada za nju dođe vrijeme. Za sada se utvrđuje stvarno stanje pojedinih dijelova, prvenstveno strojarskih. Snimke stanja 37 godina stare opreme bit će kvalitetna podloga za poslove koje će potom uslijediti. Dakako, pri tomu će se razrađivati dvije moguće opcije s kojima u budućnosti računa ovaj proizvodni objekt: jedna će uključivati ugradnju trećeg agregata, druga će se temeljiti na revitalizaciji pri kojoj bi se promje-

IZMJENE, UGRADNJE, REKONSTRUKCIJE, PREGLEDI, ISPITIVANJA...

U više od četrdeset važnijih zahvata, koji se obavljaju na opremi tijekom dvadeset dana, posebno treba izdvojiti sljedeće: izmjene osovinskih brtivila (semeringa) na pogonu ručne vodostanske leptirice agregata 2, pregled i podešavanje kuplunga, te izmjene osovinskih brtivila na pogonu automatske vodostanske leptirice agregata 2, remont desnog vodnog servomotora na predturbinskem zatvaraču aggregata 2, izmjene brtvi (manžeta) na desnom rukavcu predturbinskog zatvarača aggregata 2 i na oba rukavca predturbinskog zatvarača aggregata 1, rastavljanje (do ugljenih brtivila), pregled i čišćenje dijelova te ponovno sastavljanje ležaja turbine aggregata 2, rastavljanje, čišćenje i ponovno sastavljanje hidrauličkih sklopova i hladnjaka ulja turbineske regulacije aggregata 1 i 2, ispitivanje dijelova turbineske i hidromehaničke opreme glavnih aggregata 1 i 2 (privodne lopatice turbine, dijelovi predturbinskog zatvarača, dijelovi ležaja turbine 1 i drugo), tlačne probe CO₂ instalacije aggregata 1 i 2 (CO₂ gašenje generatora i transformatora), ugradnja inicijalnog podmazivanja nosećeg ležaja generatora 1, rekonstrukcija rashladnog sustava nosećeg i gornjeg vodećeg ležaja generatora 1, ugradnja sustava za praćenje zračnog raspora generatora 1 i 2, ispitivanje električnih zaštitnih aggregata 1 i 2, godišnja njega rasklopne opreme 220 KV aggregata 2 i rasklopne opreme 110 KV te otklanjanje uzroka zagrijavanja spojeva na toj opremi, izmjena strujnih mjernih transformatora 110 KV na izvodima generatora 1, servis sklopke 110 KV aggregata 1 i ispitivanje na živo i puštanje u pogon glavnih aggregata 1 i 2.

Prema riječima Mate Miškovića, rukovoditelja platske hidroelektrane, premda se obavljaju mnogobrojni i raznovrsni zahvati na primarnoj opremi, to ipak nije kapitalni remont i sve se odvija prema pomno razrađenom planu radova. Posada Elektrane će većinu poslova iznijeti na svojim ledima, a u specijalističkim poslovima pomoći će im njihovi dugogodišnji poslovni partneri kao što su: Končar, Marting, Veski, MG servis i drugi.

nom rotora na postojeće difuzore, uz jednaki protok, dobila veća snaga i proizvodnja.

U OČEKIVANJU TREĆEG

Kada se već spominje taj treći agregat, a uporno ga spomnjemo već godinama, onda treba reći da je niz prethodnih priprema već uspješno dovršeno. Tako je izrađen idejni projekt, studija utjecaja na okoliš i tenderska dokumentacija. Međutim, hoće li i kada doći do realizacije ovisi o dogovoru s drugom stranom. A ti pregovori podignuti su odnedavno na višu državnu razinu između Hrvatske i BiH. Inače, taj treći agregat bi nam, sa svojih 45 do 50 MW snage i 100 GWh godišnje (uz jednaki dotok vode), odnosno 220 GWh (uz dodatni dotok), doista dobro došao. Pogotovo ukoliko bi ga pratile i izgradnja jedne visokonaponske trafostanice, koja bi omogućila veći i kvalitetniji prijenos energije prema ostalim dijelovima EES-a. Naš udjel u ovoj investiciji iznosio bi približno 30 milijuna USD.

NEPOVOLJNE HIDROLOŠKE OKOLNOSTI "SABOTIRAJU" PLANIRANU PROIZVODNJU

Do početka remontnih radova, HE Dubrovnik je proizvela 280 GWh električne energije. Agregat 1 je, s proizvedenih 158 GWh, ostvario tek oko 65 posto planirane veličine za ovo razdoblje. Stanje akumulacije, u kojoj je pohranjeno 440 GWh, također je manje od planiranog za 25 posto. Uzrok ovom podabačaju plana jest "viša sila". Naime, nepovoljni hidrološki uvjeti ovdje su se najneposrednije odrazili. Međutim, jesenske kiše su tek pred nama, pa direktor Vinko Bašić očekuje da će se u drugom dijelu godine, koji je već započeo, stanje akumulacije popraviti, a samim tim i proizvodnja približiti planiranoj veličini od 520 GWh za agregat 1.

KORAK PO KORAK DO AUTOMATIZIRANJA

Ni od male HE Zavrelje u Mlinima, koja nema značaja za sistem, ipak nisu dignute ruke, pa se svake godine revitalizira i modernizira dio po dio opreme. Kada taj postupak bude u potpunosti dovršen bit će spremna za rad uz daljinsko upravljanje i signalizaciju, što će biti smješteno u uklopnicu susedne, neusporedivo veće HE Dubrovnik. Tada će i njena sadašnja pteročlana posada biti pridružena onoj platskoj.

KADA NEMA VELIKIH, DOBRE SU I MALE INVESTICIJE

Kako se u idućih nekoliko godina ne očekuju veći zahvati na primarnoj opremi koja, uz stalni i pojačanu njegu posade, besprijekorno funkcioniра, još uvjek ne znači da smo u godini praznog hoda. U Pogonu HE Dubrovnik pozabavili su se drugim objektima i sadržajima koji su bili godinama zanemarivani zbog različitih konceptualnih rješenja koja su stizala iz Direkcije za proizvodnju. Tako se počelo s renoviranjem poslovne zgrade u Starčevićevoj ulici u Dubrovniku, na kojoj se ništa nije radio od njene izgradnje prije četrdeset godina. Radnici su dobili svoj kafić, vrlo ugodnog ambijenta, koji će imati i funkciju restorana, osobito stoga što je uz njega smještena prostrana i suvremeno opremljena prostorija za sastanke.

Novi restoran izgradić će se i u krugu Elektrane za potrebe posade. A kada do toga dođe, dragovoljno se prijavljujem za krsnu kumu.

ELEKTRANA U PLATU POSTAJE SVE ZANIMLJIVIJA....

Nekada omiljeno naše odmaralište u Platu, smješteno u neposrednoj blizini Elektrane, također očekuju bolja vremena. Nakon što je u ratu bilo oštećeno i godinama tako stajalo, sada se već vide prvi rezultati obnoviteljskih građevinskih radova. Direktor V. Bašić mi objašnjava kako je sve to zamišljeno, od unutrašnjeg koncepta zgrade do okoliša i moram priznati da mi je značajla naglo probuđena. Bilo bi lijepo zadovoljiti je tijekom nekoliko ljetnih dana, kada sve te vizije postanu stvarnost. I umjesto s bilježnicom, olovkom i aparatom bilo bi dobro u Plat pohrliti s, primjerice, kupaćim kostimom i losionom za sunčanje. Ako ništa drugo, ono bar lijepo zvući.

STRANCI ZAINTERESIRANI ZA PROJEKT OMBLE

Za realizaciju projekta HE Ombla sve je spremno, samo se čeka *udarac o gong*. Međutim, kada, na koji način i hoće li se uopće izgraditi naša prva podzemna krška elektrana, pitanja su na koja za sada nema konkretnog odgovora.

- *Javilo nam se nekoliko tvrtki iz zemalja zapadne Europe zaинтересiranih za ovaj projekt, ali prvenstveno u dijelu koji se odnosi na eksploataciju vode, a tek potom na proizvodnju električne energije, objašnjava direktor Bašić, i dodaje: *Ukoliko bi od naše države dobili koncesiju za eksploataciju vode, usput bi izgradili i elektranu. Oni prihvataju naše analize i studije, odnosno svu do sada napravljenu dokumentaciju kao kvalitetnu podlogu za početak rada.**

POTICAJNE MJERE POTAKLE SEDAM ZAPOSLENIKA

Početkom godine poticajne mjere je prihvatilo i s Pogonom se oprostilo sedam radnika, pa ih je sada na platnom popisu 79. Ni jedno radno mjesto nije se popunjavalo izvana, već su poslovi pokriveni internom preraspodjelom. Također su se neki sporedni, poglavito uslužni, poslovi prepustili vanjskim izvršiteljima.

DESET GODINA NOVOG ŽIVOTA

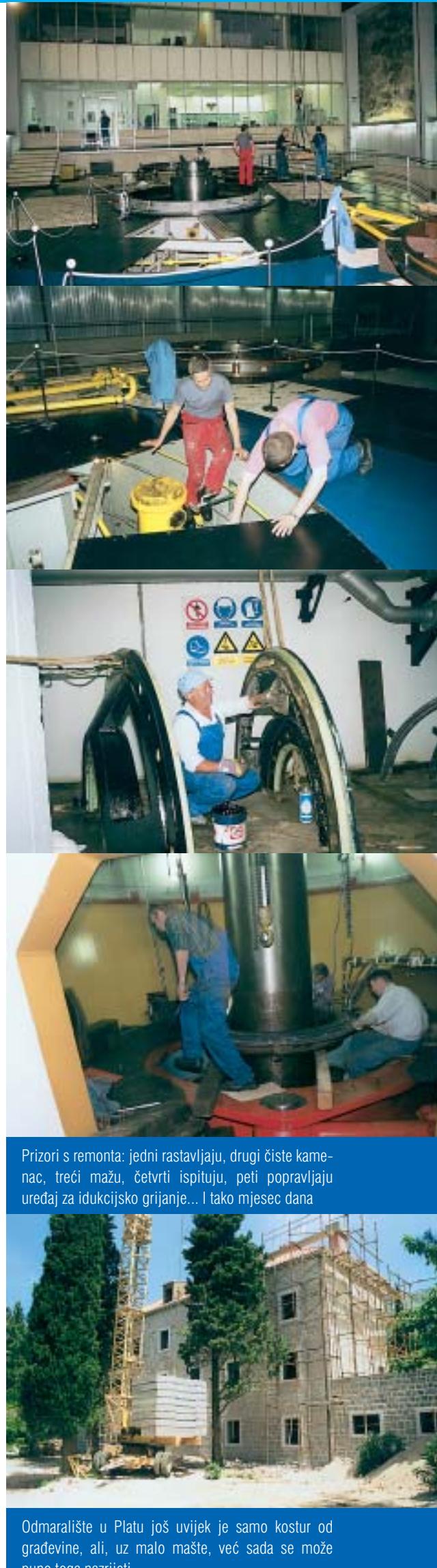
U svibnju ove godine radnici platske elektrane prisjetili su se i jednog neslagnov jubileja. Naime, prije deset godina, točnije 6. svibnja 1992. godine, njih dvadeset bilo je na brodu koji je doživio pomorsku nesreću u gruškoj luci, kada je smrtno stradao njihov kolega Nikola Bulum. Vraćajući se s posla iz Elektrane, u koju su morali odlaziti prema zapovjedjeli izvršnih gradskih vlasti, motornim čamcem koji je prevozio stotinjak putnika, doživjeli su sudar s velikim trajektom, koji je, kako kažu svjedoci, najašio na njih i potopio ih u dvije, tri minute. Uz pok. Nikolu Buluma, kojem njege kolege svake godine tog dana okite cvijećem posljednje počivalište, od njih devetnaest preživjelih nekolikina su već umirovljena (Ivo Begović, Jovo Borojević, Ivan Ljubimir, Vido Stanković, Milan Vodopić i Pasko Vuković), Ivo Miletić više ne radi u Elektrani, a ostali su još tu i sjećaju se svih potankosti tog dogadaja. To su: Đuro Bijelić, Stjepan Dvorski, Niko i Spaso Jeljenić, Andro i Stjepo Matić, Nikola Nazalin, Niko Miladin, Teo Sekundo, Nikola Račić, Rado Radić i Pero Tolja. Medu njima najteže su stradali Stjepan Dvorski i Teo Sekundo.

- *Putovali smo tom brodicom skoro svaki dan iz Grada u Elektranu i kako su često pucali po nama iz predjela Mokošice zadržavali smo se, tijekom vožnje, najviše u potpalubju, gdje sam i ja tog dana bio. Kada je došlo do udara, more je u trenu nahruplici u brod i uskoro je sve bilo pod vodom. Nisam uspio izaći, izgubio sam svijest i onako beživotno plutao po moru neko vrijeme. Probudio sam se tek drugi dan u bolnici ne znajući što se zapravo zbivalo sa mnom. Život mi je doslovce visio o koncu ali, srećom, uspio sam se oporaviti. Osjećam posljedice pri disanju, ali s tim se može živjeti. Nas nekolicina je, temeljem zdravstvene dokumentacije, uspjela dobiti i određenu odštetu od osiguravateljskog društva, kaže Stjepan, koji kao da još uvjek ne vjeruje da je uspio uskrsnuti iz mrtvih.*

Teo je, za razliku od Stjepana, bio na palubi ali mu je, u trenutku udara i potapljanja, desna nogu zapela za nešto na palubi. Ne mogavši je u toj pometnji osloboediti, potonuo je zajedno s brodom. Spletom sretnih okolnosti uspio je isplivati i, sa slomljenom desnom nogom i preživljenom kliničkom smrću, doživjeti tog dana svoje ponovno rođenje.

- *Cijeli moj život u kadrovima mi se odvijao pred očima i mislio sam da je kraj. To je jedno specifično iskustvo koje je vrlo teško opisati, prisjeća se Teo, s tjeskobom i nekom sjetom u očima koja će, vjerojatno, tu ostati doživotno pohranjena.*

Marica Žanetić Malenica

POGON SLATINA DP ELEKTRA VIROVITICA

IZMEĐU OBNOVE I ODRŽAVANJA

S NEDOVOLJNIM BROJEM LJUDI, MANJKAJUĆOM MEHANIZACIJOM I POSLOM PREKO GLAVE BALANSIRAJU NA NAJBOLJI MOGUĆI NAČIN

Osim građevinskih radova, kompletno su zamijenjena primarna i sekundarna oprema 35 i 10 kV postrojenja, uključujući energetske transformatore. Damira Drokana, tehničkog rukovoditelja snimili smo u novom 10 kV postrojenju

POGON Slatina od 1. siječnja 1999. godine promjenio je matično distribucijsko područje - osječko za virovitičko. Ovim najnovijim *hepovim brakom*, čini se da su profitirale obje strane. DP Virovitica prihvatom Slatine u svoje krilo veličinom se podvostručilo, pa više nije najmanji DP u Hrvatskoj elektroprivredi, a Slatina je od Pogonskog ureda Pogona Našice DP Elektroslavonija Osijek, postala Pogon virovitičke Elektre. A sjedište DP-a, nekad udaljeno čak stotinu kilometara, sada joj je na samo 30 kilometara, koliko dijeli Slatinu od Virovitice. Toliku smo udaljenost i mi prošli posjetivši, nakon sjedišta DP-a, po prvi put ovaj njegov novi Pogon u Slatini. Ovaj gradić bogate sedmostoletne povijesti, prvi se put spominje još 1297. godine. Početkom prošlog stoljeća Slatina je bila trgoviste, dok je danas poznata ponavljaju po drvoj (GAJ) industriji, poljoprivredi (duhan) i dobro razvijenom obrtu. Za vrijeme Domovinskog rata, Slatina je udomila mnogobrojne prognane Vukovarce.

U lijepo uređenoj poslovnoj zgradi, koju elektraši dijele s Pogonskim uredom osječke Distribucije plina, dočekuju nas Željko Vrban, rukovoditelj Pogona Slatina i Damir Drokana, rukovoditelj Odjela za tehničke poslove, koji nam najprije oslikavaju osobnu kartu njihovog Pogona.

Pogon Slatina skrbi o 9787 potrošača kućanstva, 747 virmanskih potrošača obiju kategorija i 19 potrošača na 10 kV, rasprostranjenih na površini od 784 četvornih kilometara u gradu Slatini i pet općina: Voćin, Mikleuš, Nova Buvovica, Sopje i Čađavica. Tridesetpet radnika ovog Pogona održava tri TS 35/10 kV i 183 TS 10/04 kV, 303 kilometra zračnih i kabelskih DV 10(20) kV te 316 kilometara zračne i kabelske niskonaponske mreže u semideset selu i naselju.

Ovaj Pogon hrva se s brojnim poteškoćama - nedostatkom montera i ljudi u pripremi, manjkajućom mehanizacijom, starom i dotrajalom mrežom i velikim opsegom ratnih šteta. Ovdje im jedino, kažu, ne manjka posla. Do sada je puno učinjeno na sanaciji starih mreža na krovnim

nosačima, ali ih čeka još puno posla. Do prije pet godina sve su im niskonaponske mreže bile na krovnim nosačima, a od tada ih malo po malo rekonstruiraju i zamjenjuju betonskim stupovima sa SKS, dok u gradu provode kabiranje. I njihovi su potrošači sve zahtjevniji, pa slatinski elektraši balansiraju između (najnužnijeg) održavanja, sanacije starih mreža i obnove u ratu uništenih elektroenergetskih objekata. Takvih je najviše na području općine Voćin (sam Voćin je obnovljen još 1997. godine uz dragocjenu pomoć zagrebačkih elektraša), gdje danas ima još 18 praznih sela, kao i općine Mikleuš i prigradskih naselja grada Slatine. Zbog manjka ljudi, monteri Pogona Slatina su univerzalci, rade sve što i gdje treba, a kada ustreba pomažu im i kolege iz Pogona Virovitica.

Pogon Slatina, prema ovogodišnjem Planu investicija (investicije, sanacija naponskih okolnosti i sanacija i obnova), planira rekonstruirati šest kilometara (sa 196 ormarića) niskonaponske mreže u Slatini, 17,6 kilometara (s 551 betonskim stupom) zračne mreže na području Čađavice, Zvonimirovca, Brezika i Stublovačke, 14,2 kilometra (sa 140 betonskih stupova) zračnog 10(20) kV dalekovoda Slatina - Čađavica, izgradnju MTU postrojenja u Slatini i deminiranje dijela 35 kV voda Slatina - Voćin.

Potrošači kategorije kućanstva i virmanski potrošači sve svoje zahtjeve i plaćanje računa obavljaju ovdje, u lijepo uređenoj blagajničkoj dvorani, gdje s njima zajednički jezik pronalaze Mirjana Vunjak, referent za odnose s potrošačima, Ljerka Radulović, blagajnik i Ivica Grbac, tehničar za suglasnosti. Inače, Odsjek za prodaju, koji je prije pripojenja Virovitici bio referata, nije još potpuno popunjeno.

Prema svemu što smo čuli, Pogon Slatina dobro se snašao u novom DP-u, s čijim službama dobro surađuje, a i operativniji su od kada i organizacijski pripadaju svojoj, Virovitičkoj županiji. Još kada se potpuno ekipiraju...

Dragica Jurajevčić

Mirjana Vunjak, referent za odnose s potrošačima, Ljerka Radulović, blagajnik i Ivica Grbac, tehničar za suglasnosti nalaze zajednički jezik s potrošačima

Poslovnu zgradu slatinški elektraši dijele s PU osječke Distribucije plina

Željko Vrban, rukovoditelj Pogona Slatina: jedino nam posla ne manjka

TS 35/10(20) KV Slatina 1, izgrađenu 1952. godine, rekonstruirali su 2000. godine

Ugrađena sekundarna oprema najnovije je generacije terminala polja (na slici), proizvodnje ABB, koji ujedinjuju funkcije zaštite, upravljanja i mjeranja u jednom uređaju

U krugu trafostanice nalazi se i priručno skladište Pogona Slatina

Pogled na središte Slatine, gradić sedmostoljetne povijesti

STUDIJSKO PUTOVANJE STRUČNJAKA ENERGETSKOG INSTITUTA "HRVOJE POŽAR"

OD KRKE DO CETINE I NATRAG

U ORGANIZACIJI Energetskog instituta "Hrvoje Požar" i pod pokroviteljstvom HEP-a, trideset zaposlenika Instituta i nekolicina iz Sektora za vođenje i gospodarenje te Sektora za razvoj HEP-a, predvođeni predsjednikom Uprave Ivom Čovićem, obišlo je objekte PP HE Jug na slivovima Cetine i Krke. Ovo studijsko putovanje obavljeno je 18. i 19. svibnja i organizirano je s ciljem da se zaposlenici Instituta, posebice mlađi stručnjaci, osobno upoznaju s elektroprivrednim postrojenjima, u funkciji čije izgradnje, razvoja, revitalizacije, održavanja ili proizvodnje su njihove studije, elaborati, projekti i drugi stručni radovi. Prvo studijsko putovanje s jednakim ciljem organizirano je u studenom 2000. godine i tada je 22 zaposlenika posjetilo hidroelektrane PP HE Zapad.

Da je interes za ovakve posjete među mlađim stručnjacima Instituta u porastu, govori i podatak da je ovoga puta njih 34 odlučilo svoje dane tijednog odmora provesti družeći se s agregatima, akumulacijama i branama... Dakako, i čelnim ljudima PP HE Jug, koji su im bili domaćini i stručni vodiči na svakom objektu koji su posjetili. A prvo dana posjetili su HE Golubić i MHE Krčić na Krki i potom se uputili prema Cetinskom slivu, gdje su se sa zanimanjem upoznali s objektima: HE Peruća, HE Orlovac i HE Dale. Prateći tok Cetine, izdaleka su *odmjerili snage* s branom *Prančevići* te za kraj tog prvog i u potpunosti ispunjenog dana, ostavili pravu tehničku *poslasticu*, devedeset godina staru HE Kraljevac.

Drugog dana posjeta, ta nedjeljna ruta započela je susretom s našom najvećom hidroelektranom u Zakućcu, a potom su se posjetitelji ponovno uputili kanjonom Krke do proizvodnog objekta smještenog u NP Krka, HE Jaruša, stare 107 godina. Nakon najstarijeg objekta približili su se najmanjem, HE Roški slap, koja je u privatnom vlasništvu. Za kraj je ostavljena najveća hidroelektrana na Krki, Miljacka, smještena u blizini Oklaja.

Kako su naši hidroenergetski objekti smješteni u zanimljivom i slikovitom krajobrazu, ovo je za mlađe stručnjake bila i prigoda da obidu i nekoliko prirodnih bisera poput: Skradinskog slapa, Roškog slapa, izvora Cetine i vodopada Gubavice. O sveobuhvatnosti i bogatstvu sadržaja ovog studijskog putovanja svjedoči i podatak da su našli vremena i za obilazak ponekog kulturnog spomenika, poput crkve Sv. Spasa i Visovca.

IMPRESIONIRANI I PRIRODOM I OBJEKTIMA

Organizator ovog dvodnevnog uspješno obavljenog putovanja, uz pripomoći svojih kolega Luke Staničića i Slavka Alerića, bio je stariji istraživač Instituta Franjo Klečina, koji je sve etape puta trajno zabilježio okom kamere.

- Ovu su pretežito mlađi ljudi koji su nedavno magistrirali ili su pred magistraturom iz različitih znanstvenih područja. Oni do sada nisu bili u prigodi upoznati se s elektranama i njihovim objektima, kao ni s ljudima koji ih uspješno vode. Mi usko surađujemo s kolegama iz HEP-a, a ovo je jedan od načina da se bolje upoznamo i zблиžimo, što je utemeljenje za još bolju i kvalitetniju suradnju. To da nas je na ovom drugom putovanju bilo za trećinu više nego ranije govori o interesu naših mlađih stručnjaka za ovakav vid upoznavanja, kako s postrojenjima tako i s vašim radnicima. Impresije ljetopama pri-

U MHE Krčić valjalo je zaviriti u sve kutke postrojenja - i sve to snimiti

HE Peruća je bila prva na redu u Cetinskom slivu: većini mlađih stručnjaka Energetskog instituta "Hrvoje Požar" bio je to prvi susret s Elektranom i pozorno služaju izlaganje njena direktora Josipa Macana

Predma je u galeriji brane HE Peruća bilo hladno, valjalo je makar nakratko ući i - vidjeti

Malo predaha u upravljačkoj prostoriji HE Peruća

Cetinski sliv započinje (a gdje drugdje?) na izvoru Cetine: pogled s vrha

Crkva sv. Spasa, ili ono što je od nje ostalo

rode i skladnog života čovjeka i okoliša "napunile" su duše svih nas.

HE ORLOVAC JE RASADNIK NAŠIH KADROVA

Predsjednik Uprave HEP-a Ivo Čović bio je, s posebnim *guštom*, stručni vodič našim gostima u HE Orlovac, gdje je nekoliko godina bio i direktor. Vraćajući se, očito bez griznje savjesti na mjesto zločina, on je elektranu u Rudim nazvao *rasadnikom elektroprivrednih kadrova*. Spomenimo samo da su tu nekad radili, osim njega, i Josip Vitezica, sadašnji direktor Sektora za hidroelektane, te Vladimir Srzentić, sadašnji direktor HE Kraljevac.

Uz Ivu Čovića, kolegama iz Instituta domaćini su bili Stjepan Lovrić, direktor PP HE Jug te direktori pogona: Stjepan Tičinović (HE Zakučac), Vladimir Srzentić (HE Kraljevac), Kaja Krstulović (HE na Krki), Josip Macan (HE Peruća), Joško Kvasina (HE Orlovac) i Ivan Vrca (HE Dale).

REKLI SU...

Mr.sc. MLADEN ZELJKO, voditelj Odjela za proizvodnju i transformaciju energije:

- Posljednje tri do četiri godine zaposlili smo veći broj mlađih ljudi. Većina od njih nije do tada nikada bila u nekoj hidroelektrani. Dio njih se bavi planiranjem proizvodnje električne energije, a to svakako podrazumijeva i hidroelektrane. Kako bi se prevladao taj, možemo ga nazvati paradoks, da netko nešto piše ili računa u svezi s hidroelektranama, a nije ih nikad vidio, nametnula se ideja o organizaciji studijskog obilaska elektrana (u prvom redu hidroelektrana) u Hrvatskoj. Ideja je potekla od predsjednika Uprave HEP-a, Ivo Čovića. Stoga mu još jednom želimo zahvaliti, kako na ideji, tako i na velikoj potpori u organizaciji tih obilazaka.

Prvi put smo u obilazak objekata HEP-a krenuli 2000. godine, kada smo posjetili hidroelektrane PP HE Zapad, kao i TE Rijeka i TS Melina.

Nakon toga, kad su zbrojeni vrlo pozitivni dojmovi s tog putovanja, između Instituta i HEP-a je dogovorenno da se u sljedećem putovanju obidu elektrane Cetine i Krke. Do realizacije tog studijskog izleta se čekalo relativno dugo, ali na kraju se ipak ostvario. Razgledano je ukupno deset hidroelektrana u PP HE Jug. Tempo je bio prilično oštar, jer se u dva dana prešao veliki put. Dojmovi su više nego dobri. Svi oni koji su prvi put obišli hidroelektrane, dobili su osjećaj veličine pojedinih objekata, vidjeli razlike među njima, ovisno o snazi elektrane. Naime, imali smo prigodu vidjeti elektranu Roški slap kao i elektranu Zakučac, ukupne instalirane snage 486 MW. Jednako tako su se mogle vidjeti akumulacije, brane, dovodni tuneli, tlačni cjevovodi, rasklopista i sve ono što što čini jednu proizvodnu cjelinu, odnosno hidroelektranu.

Uvjeren sam da je dobitak od ovakva obilaska višestruk, kako za pojedince, tako i za Institut u cjelini, a u konačnici i za HEP. I to je dio obuke mlađih stručnjaka koja nam je tako potrebna. Nadam se da će nakon ovoga svi oni, koji su svojim poslom vezani za elektroenergetiku, a posebice za proizvodnju električne energije, drukčije promišljati o tim problemima. To će im sigurno biti i snažan poticaj za još veći trud, kako bi posao kojim se bave obavljali na kvalitetniji način i bili sposobni rješavati probleme s kojima će se susretati.

TOMISLAV GELO

- Ovo je moj prvi posjet nekoj od hidroelektrana. Svaka elektrana ima osobitosti, ali me je HE Zakučac najviše impresionirala. Jedno je vidjeti te elektrane na slici i pričati o njima, a potpuno se drukčiji pogled stekne kada se one osjeti i vide uživo. Ugodno me iznenadila činjenica da je HE Roški slap u privatnom vlasništvu, kao i to da imamo najstariju hidroelektranu u Europi, a drugu u svijetu.

Posjeti akumulacijama, branama i vodopadima izvan ili u okviru nacionalnih parkova bili su za mene vrlo impresivni. Jednostavno nisam ni znao da postoje takve prirodne ljepote u Hrvatskoj. Svatko bi to trebao obići, pogledati i doživjeti tu ljepotu.

Druženje među kolegama Instituta, kao i između onih Instituta i HEP-a je vrlo važno za uspješnu i kvalitetnu međusobnu suradnju. Na ovom putu smo se bolje upoznali, pa ćemo se i bolje razumjeti, što će se neposredno odraziti i na kvalitetu rada.

Ukupan dojam s ovog studijskog putanja je izvrstan. Posebno trebamo zahvaliti našem kolegi Franji Klečini, koji je sve to organizirao vrlo kvalitetno, kao i svim radnicima HEP-a u hidroelektrama koje smo posjetili i koji su nas vrlo ljubazno primili i upoznali s postrojenjima i njihovim radom.

Ne bih ništa prigovarao da su ovakva putovanja češća!

JADRANKA MARAS

- Vikend proveden u obilasku hidroelektrana sliva Cetine i Krke sigurno ćemo sví pamtit. Ne samo zbog neopisive ljepote krajolika kojima smo prošli i postrojenja koja su mnogi po prvi put vidjeli uživo, već ponajviše zbog nevjerojatnog entuzijazma ljudi koji njima upravljaju. Pohvala svima!

Tekst: Marica Žanetić Malenica
Snimke: Dalibor Mandir

Na redu je HE Orlovac

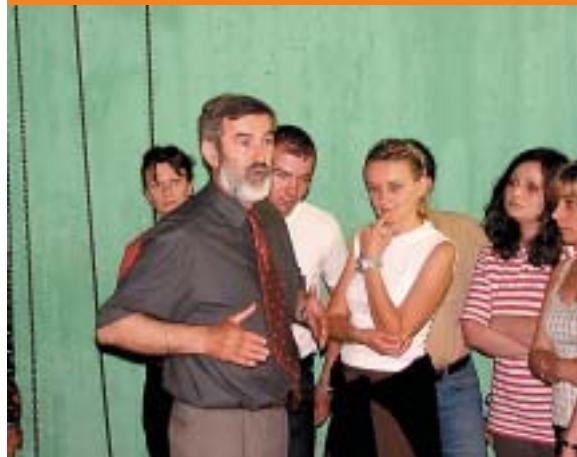
Sadržaja u HE Orlovac ne manjka, a niti znatitelje, osobito u prisutnosti negdašnjeg prvog čovjeka ove Hidroelektrane, a danas prvog čovjeka HEP-a

Ivo Čović u HE Orlovac, uz postrojenje gdje je kao mladi inženjer, a potom i direktor – kako kaže – mastio ruke

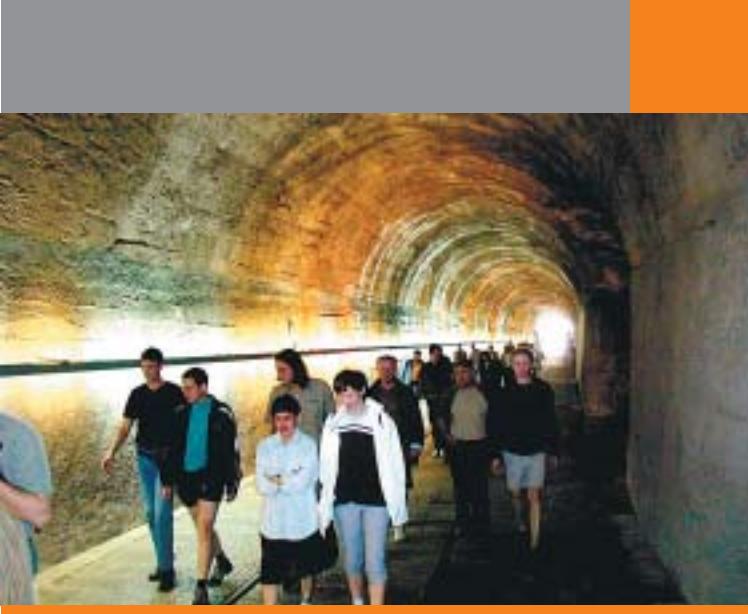
Jedna skupna fotografija za sjećanje, uz dalmatinsku ljestvicu - HE Đale

Ivan Vrca, direktor HE Đale: kako u ograničenu vremenu prenijeti što više informacija?

Još jedna dalmatinska ljestvica, stara dama HE Kraljevac

Drugog dana prva na redu bila je HE Zakučac: kroz tuner do strojarnice

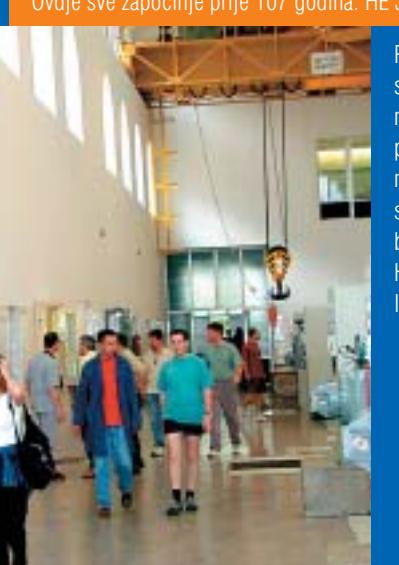
Fascinantna snaga turbine Zakučca osjeća se u oku i pod nogama

U strojarnici - uvjerili su se naši gosti - sve funkcioniira

HE Roški slap, danas rijetka privatna hidroelektrana u Hrvatskoj, uz koju još uvijek leže ostaci starog generatora

Po-slijed-nja u progra-mu po-sjeta bila je HE Mi-ljacka

Elektrana je rekonstruirana prije tri godine, ovdje je suvremena mjerno-regulacijska oprema

Ovako je izgledalo dva dana - u autobusu: može se svesti "izlazak - ulakak"

POGON CRIKVENICA

SUVREMENA TEHNOLOGIJA JAMČI KVALITETU I SMANJUJE BROJ KVAROVA

Stup, izolatori, monteri...

POGON Crikvenica danas ne pokriva veliko područje, odnosno obuhvaća prekrasnu jadransku obalu od Šmrike do granice između gradova Novi Vinodolski i Senj i dio pripadajućeg zaleđa. Ali, nije uvijek bilo tako. Crikveničani su - prisjeća se dugogodišnji upravitelj Pogona Eduard Rippl, koji je u Elektroprimorju proveo već pune 33 godine - nekad pokrivali cijeli otok Krk i Senj sve do Karlobaga i Krasnog u Lici. Oba ova područja elektrificirana su pod crikveničkom upravom, ali 1976. godine Krk se osamostalio kao poseban Pogon Elektroprimorja, a senjsko se područje kasnije priključilo Elektrolici. Zato je danas Pogon Crikvenica manji, ali suvremen, stabilan i kvalitetan Pogon koji je u cijelosti još 1999. godine prešao na 20 KV napon. Time je, uz ugradnju suvremene tehnologije u rasklopnim postrojenjima i mrežama, cijelom potrošačkom području dugoročno osigurana kvalitetna opskrba električnom energijom s malim brojem kvarova. To je osobito važno, jer Pogon Crikvenica opskrbuje električnom energijom tri jedinice lokalne samouprave, iznimno okrenute turizmu, gradove Crikvenicu i Novi Vinodolski te Općinu Vinodolsku.

Puno je lakše danas kada Crikveničani više ne moraju prkositi legendarnoj senjskoj buri, premda u graničnim područjima oko Povila i Klenovice, zimi zna *gostovati* ona

Zgrada Pogona Crikvenica

prava senjska, a nađe se i naslaga snijega i leda, tek toliko da se crikvenički monteri ne *uspavaju* u blagom zagrljaju crikveničke mediteranske klime. U pogonu je zaposleno ukupno 75 ljudi, što je u odnosu na važeću sistematizaciju radnih mjeseta popunjenoš od približno 77 posto. Nedostaje, dakako - montera, a dobro bi došao jedan ili dvojica mlađih diplomiranih inženjera.

- Davno se stalo s obnavljanjem i pomlađivanjem kadrova. Sada je već prosjek živote dobi naših radnika približno 40 godina. Kasnije bi nam se to moglo osvetiti jer je nemoguće, primjerice, kupiti gotovog montera. Toga nema. Njemu treba najmanje pet godina rada da se osposobi tako da može u potpunosti zadovoljiti, žali se E. Rippl.

Što se tiče naplate električne energije, u Pogonu Crikvenica su relativno zadovoljni jer je ona u prosjeku DP Elektroprimorje Rijeka. Građani su disciplinirani, najveća hotelska kuća Jadran s teškoćama i sa zakašnjenjem od dva do tri mjeseca ipak ispunjava svoje obveze, a konačno je postignut i dogovor s Gradom Crikvenicom oko isplate dijela duga za javnu rasvjetu. Već ranije sličan dogovor postignut je s predstvincima Novog Vinodolskog i Općine Vinodol. Najveći

ječemo dežurnog dispečera Darka Baričevića. Darko, rođeni Crikveničanin, otac dvoje djece, u Elektroprimorju je već 25 godina, a dežura već 20 godina. Kaže, dosadilo mu je, a s godinama postaje i naporno, ali kad se mora, mora se...

S terena stiže dežurni majstor Željko Baričević, sjeda i otpuhujući kaže:

- Pa to je nevjerljivo! Unutar mjesec dana već drugi put puž golač se uvlači na glavnoj niši i izaziva kratak spoj. Pre gore svi osigurači do trafostanice. Ovaj današnji je štetu platio glavom. Onog prošlog sam uklonio i dok sam promjenio osigurač, on se negdje zavukao i sakrio. Samo, nemojte to pisat, reći će ljudi - kakvi su to električari kad im i puž može pobjeći!

GDJE JE DOBRA ORGANIZACIJA TU NEMA NERVOZE

Ostavljamo Željka s njegovim mislima o brzim puževima štetočinama u dispečerskoj sobi, a Darko i ja krećemo najprije prema naselju Manestri. Tamo je šesteroclanu ekipu zračne mreže: Robert Stanić, Žarko Jerčinović, Ozren Malinarić, Alen Filipović, Mile Smojver i Vladimir Benić. Umje-

Upravitelj Pogona Crikvenica Eduard Rippl: *mi smo u Crikvenici prešli na 20 kV napon 1999. godine i sada imamo sigurnu opskrbu svih naših potrošača bilo ljeti ili zimi, bez obzira što je zbog razvijenog turizma razlika u vršnim opterećenjima približno 40 posto*

Ekipi zračne mreže u sastavu: Robert Stanić, Žarko Jerčinović, Ozren Malinarić, Alen Filipović, Mile Smojver i Vladimir Benić: ni jako sunce i tvrd teren ne mogu pokvariti dobro raspoloženje

Ekipa za održavanje dalekovoda: Viktor Rogić, Milorad Hajnić, Darko Mureta i Sanjin Benić, sudjelovala je i u njegovoj izgradnji prije tri godine. *Dijete je rođeno pa ga sada valja ljuditi*

Dežurni dispečer Darko Baričević:
dvadeset godina dežurstva
dosadi, ali što je tu je

Majstor dežurne službe Željko Baričević:
puževi golači počeli isključivati napon

CRIKVENIČANI SU NEKAD POKRIVALI CIJELI OTOK KRK I SENJ SVE DO KARLOBAGA I KRASNOG U LICI, POSLIJE SE KRK OSAMOSTALIO KAO POGON ELEKTROPRIMORJA, A SENJSKO PODRUČJE SE PRIKLJUČILO ELEKTROLICIMA, TAKO DA JE DANAS POGON CRIKVENICA MANJI, ALI SUVREMEN, STABILAN I KVALITETAN, KOJI JE JOŠ 1999. GODINE PREŠAO NA 20 KV NAPON

problemi bili su s objektima gdje su bili smješteni prognanići te s tvrtkama koje su otišle pod stečaj.

MAŠTOVITI KRADLJIVCI ELEKTRIČNE ENERGIJE

Ako bi netko iz svega ovoga o Pogonu Crikvenica zaključio kako tu nema nikakvih problema pa ni nekog velikog posla, ne bi bio u pravu. Puno je posla oko planskog i urednog održavanja postojećih postrojenja, puno je novih priključaka jer je na ovom području intezivna stambena izgradnja, grade se trafostanice za *treća lica* čiju izgradnju oni i financiraju...

- Rješavanje imovinsko-pravnih odnosa prigodom bilo kakve nove gradnje sve je sporije i komplikiranije. Dobivanje dozvole za gradnju nekog novog objekta dugotrajan je i mučan proces. Na dozvole se čeka i po nekoliko godina. Građani u zaštiti svoje imovine podnose tužbe, žalbe, traže zabrane, nerealne novčane naknade..., a nerijetko i fizički ugrožavaju i radnike HEP-a na terenu. Kao da električna energija nije u općem interesu svih nas, kaže E. Rippl.

Što se tiče krađa električne energije, dakako da ih ima, ali nisu toliko brojne kao u nekim drugim sredinama. U Crikvenici drže da bi ovaj problem trebalo rješavati kontinuiranim kontrolama i sankcijama prema prekršiteljima, a ne kampanjski. Smatraju da bi *lovce* na kradljivce trebalo posebno stimulirati jer kradljivci znaju biti iznimno maštoviti u *maskiranju* ilegalnih priključaka na mrežu.

Na kraju našeg razgovora, prije odlaska na teren i obilaska terenskih ekipa, upravitelj Pogona Crikvenica, požalio nam se i na održavanje javne rasvjete na području njegova Pogona. Gradske i općinske čelnici povjerili su te poslove nekim privatnim tvrtkama koje nisu niti stručno niti materijalno ospozobljene za taj posao, pa se održavanje javne rasvjete svelo na izmjenu žarulja.(?!)

ZLOČESTI BRZI PUŽEV ISKAPČAJU POTROŠAČE

Nakon ugodnog razgovora o Pogonu Crikvenica, vrijeme je krenuti na teren. Put vodi preko dispečerske sobe, gdje zat-

Ivica Tomić

POVIJESNA RAZGLEDNICA

ELEKTRIFIKACIJA CRIKVENIČKOG PODRUČJA

Prvi radnici crikveničke Elektrane iz 1929. godine: upravitelj Ivan Stipaničić te šegrti Alj. Gašparović, Vlado Gašparović, Zdravko Domijan i Slavo Domijan

PRVO električno svjetlo zasjalo je u Crikvenici 1. travnja 1927. godine. Elektrifikacija Crikvenice provodila se od rujna 1926. do travnja 1927. godine, a u naselju Selce od 1927. do kolovoza 1928. godine, za što je bila zadužena švicarska tvrtka BROWN BOWERI. Projektnu dokumentaciju izradio je Inženjerski biro u Zagrebu (ing. Certin). Projektant elektrifikacije bio je ing. Kurschner iz Zagreba, a Martin Belen je u tu investiciju uložio 3.500.000 dinara vlastitih sredstava. (Zanimljivo je spomenuti da je tada vrijednost dolara iznosila 50 din, a 1996. g. dolar vrijedi 5,95 kuna op. a.).

ELEKTRIFIKACIJA CRIKVENICE

Koncesijsko pravo na izvedenoj elektrifikaciji u vrijednosti od 3,5 milijuna dinara ugovoreno je s općinskom upravom Crikvenice na rok od 20 godina, nakon čega nekretnina prelazi u trajno i besplatno vlasništvo općine Crikvenica. Izgrađena je i dizelska elektrana ispod ceste u predjelu Podbadanj, približno dva kilometra od središta Crikvenice prema naseljima Tribalj - Grizane. Građevina i danas postoji te je u tom prostoru metalasko poduzeće H. B. COMERC. Zgrada je bila građena od kamena i betona, a prema gradu položen je podzemni, olovno-papirnat kabel, na koji se često i danas nailazi pri izvođenju zemljanih radova i još

pajani 3 KV naponom preko trafostanice 10/3 KV (2x300 kVA) u TS Podbadanj. Započela je i intenzivna elektrifikacija područja Grizane, Bribira, Šmrka - Jadranova, Ledenica, Klenovice te crpne stanice vodovoda Žrnovica.

INTENZIVNA IZGRADNJA 35 KV OBJEKATA OD 1957. DO 1967. GODINE

- 1959. i 1961. godine - provizorna TS 30/10 KV Crikvenica ulazi u pogon kao dovršeni objekt
- 1959. godine - DV 30 KV Vinodol - Crikvenica
- 1959. godine - DV 30 KV Crikvenica - Novi pod 10 KV naponom
- 1961. godine - DV 35 KV HE Senj - TS 35/10 KV Senj
- 1961. godine - TS 35/10 KV Senj

Izgradnjom ovih objekata 1961. godine preuzeta je i mjesna mreža Senja, dotad napajana iz lokalne elektrane.

- 1962. godine - TS 350/0,4 KV Jurjevo

Tijekom 1958. i 1959. godine sredstvima zajma za unaprjeđenje turizma financirana je zamjena kabelske mreže 3 KV. Napajanje područja obavlja se sada iz TS 30/10 KV Crikvenica, Plase, Senj i Jurjevo.

OD ZGRADE DIZELSKE ELEKTRANE, DVA KILOMETRA OD SREDIŠTA CRIKVENICE, BIO JE PREMA GRADU POLOŽEN PODZEMNI, OLOVNO-PAPIRNATI KABEL, NA KOJEG SE ČESTO I DANAS NAILAZI I KOJI JE JOŠ UVJEK U ODLIČNOM STANJU

uvijek je u odličnom stanju. U elektrani su bila montirana tri dizelska agregata: dizelski motor GRAZER W. F. snage 118 KW, s trofaznim generatrom BBC 120 KVA, napon 3 KV, 50 Hz i dva dizelska motora R. WOLF, snage 41 KW i dva trofazna generatora 40 KVA, napon 3 KV, 50 Hz.

Visokonaponska mreža, napon 3 KV, sekundarno 380/220 V, 1931. godine imala je šest trafostanica

Radi napajanja otoka Krka, 1958. godine položen je prvi podmorski kabel kopno - Krk, nazivnog napona 30 KV. U početku je korišten za prijenos 10 KV napona, a kasnije za 30 KV, odnosno 35 KV napon (28. listopada 1958. godine). Nakon što je položen podmorski kabel, započeli su radovi na izgradnji DV 35 KV Vinodol - TS 35/10 KV Malinska. Izgradnjom TS 35/10 KV Malinska 1961. godine, kabel je pod 30 KV naponom (TS 110/30 KV HE Vinodol - TS 35/10 KV Malinska). Iz TS 35/10 KV Malinska napajao se jugoistočni dio otoka, sve do izgradnje TS 35/10 KV Dunat. Elektrifikacija otoka trajala je od 1962. do 3. travnja 1969. godine, do kada su skoro sva mjesta elektrificirana. Polaganjem podmorskog kabla i prestankom rada dizel-elektrane, područje otoka Krka je u sastavu crikveničkog pogona.

Tijekom 1966. godine Pogon u Crikvenici ima jedan automobil marke buick, moticikl bianci te nekoliko bicikala i jedna dvoosovinska kolica - "karić".

ELEKTRIFIKACIJA PODVELEBITSKOG PODRUČJA OD 1976. DO 1977. GODINE

U tom vremenskom razdoblju započeta je intenzivna elektrifikacija podvelebitskog područja, područja Krivog Puta i krmrotskih naseljaiza Klenovice koja je dovršena 1982. godine. Elektrificirano je i posljednje naselje, Karaula u općini Senj. Tijekom 1974. godine iz sastava crikveničkog područja izdvojena su naselja Kraljevica, Bakarac, Križiće, Šmrka i druga, bez nekog ekonomskog i tehničkog opravданja. Kroz dvadesetogodišnje razdoblje stvorena je i nova organizacija Pogona kojeg čine Pogonske službe u Crikvenici i Krku, Financijska služba, Odjel prodaje, Odjel pripreme, razvoja i izgradnje te Vozni park. Prva niskonaponska mreža u elkalex izvedbi na području Elektroprivreda izvedena je u Jablancu, a zatim na području Senja. Tu je položen i prvi jednožilni 20 KV kabel.

ELEKTRIFIKACIJA OD 1977. DO 1990. GODINE

U tom razdoblju ostvareno je nekoliko značajnih događaja. Na poseban način obilježena je desetogodišnja suradnja sa zagrebačkim poduzećem "Dalekovod". Naime, obimni radovi na obnovi i elektrifikaciji prostranog područja zahtijevali su veći broj zapošlenika koje Pogon nije mogao osigurati te su svi radovi povjereni trećim osobama. Obavlja se intenzivna elektrifikacija krmrotskih sela. Izgrađen je DV 10(20) KV Alan - Krmrotska luka i Krm-

Radnici Elektrane snimljeni 1939. godine: Marijan Car, Rude Renka, Branko Golac, Zlatan Car, Jurica Blašković, Ivica Crnić, Josip Jurić, Ivan Stipaničić, Ivica Ugrin, Vlado Pavlić...

Dizelska elektrana izgrađena je ispod ceste u predjelu Podbadanj, približno dva kilometra od središta Crikvenice

3/0,4 KV, instalirane snage 225 kVA. Tada je proizvedeno 180 000 kWh električne energije. Elektrana je radila danonoćno u tri smjene. Zračna niskonaponska mreža Crikvenice, na drvenim elektrovodnim stupovima, 1928. godine bila je dugačka 16 kilometara, a u Selcu približno 3 km. Banovinsko elektropoduzeće za općinu Crikvenicu i Selce otkupilo je cjelokupno elektropostrojenje od vlasnika Martina Balena za 1 450 000 dinara, jer je koncesija bila na snazi do 1947. godine te je sva mreža od 1. veljače 1941. godine pod općom upravom.

Područni ured Crikvenica imao je 1949. godine 25 radnika. Te godine (7. srpnja 1949.) za upravitelja PU imenovan je Jevstatije Đorđević koji je tu funkciju obnašao sve do 1. srpnja 1984. godine, kada odlazi u mirovinu. Njega je potom zamijenio dipl. ing. Eduard Rippl, koji i danas obavlja tu funkciju. Pogonski prostor nalazio se u privatnoj zgradi u Ulici Vinodolska 25 (gdje je tijekom Drugog svjetskog rata bila bolnica). U tom vremenskom razdoblju izgrađeno je nekoliko značajnih elektroenergetskih objekata: TS 30/10 KV Plase (1952. godine), kao čvrsta trafostanica (ranije izgrađena provizorna TS bila je tada demontirana) i DV 30 KV Vinodol - Plase (1952. godine).

Izgradnjom HE Nikola Tesla i sustava 110/30 KV u Vinodolu, TS 30/10 KV Plase postaje glavna pojava točka područja Pogona Crikvenica s 10 KV naponom. Prije prijelaza na 10 KV napon obavljena je rekonstrukcija svih dalekovoda trafostanica koje su ranije bile napajane 6 KV naponom. Kabelski vodovi ostali su i dalje na-

Ovako je 1939. godine bilo u strojarnici Elektrane

sko polje - Drinak - Bile, s nekoliko trafostanica. Radove je finansirala Mjesna zajednica Krmpote - Klenovica. Crikvenički pogon, koji je 1977. godine djelovao na području triju općina, Crikvenice, Senja i Krka, zapošljavao je tada 151 djeplatnika. U siječnju 1977. godine započela je izgradnja pogonskog kompleksa, na današnjem prostoru koji je dovršen za deset mjeseci te je 1. studenog preseljeno skladište, vozni park i Pogon.

Druga faza izgradnje poslovnog prostora započeta je i dovršena 1989. godine. Zbog nedostatka finansijskih sredstava, druga faza izgradnje poslovnog prostora obavljena je kompenzacijom (*staro za novo*) s poduzećem Graditelj Matulji. Izgradnjom TS 110/35 KV Crikvenica uvedeno je i MTK postrojenje za upravljanje tarifnim sustavom i javnom rasvjjetom.

Mali pogon prerastao je u zasebnu energetsku cjelinu, te 1978. godine dolazi do izdvajanja iz sastava Crikvenice samostalnog Pogona Krk. Trideset godina nakon završetka Drugoga svjetskog rada podvelebitska selo od Jurjeva prema Karlobagu, oko 80 sela i zaselaka, po prvi puta dobila su električno svjetlo. Ovaj obiman i dugotrajan posao elektrifikacije raštrkanih sela po podvelebitskom kršu financirali su elektroprivreda, komune (općine), PU Crikvenica i sami mještani (1979. - 1980. godine). Senjsko područje sa sve većim brojem trafostanica (76 TS 10/0,4 KV, 90 km DV 20 KV i 20 km DV 35 KV) 1981. godine postaje sve teže održavati. Trojica elektromontera bila su nedovoljna za održavanje distribucijskih postrojenja na tako prostranom području pa je organizirana veća tehnička grupa sa sjedištem u Senju. Granice Pogona Crikvenica često su mijenjane. Odvajanjem otoka Krka 1978. godine smanjeno je pogonsko područje. Međutim, 1981. godine, dio ličkog područja, Krasno i Vratnik, s približno 250 potrošača, nekoliko TS 10/0,4 i jedna TS 35/10 KV dolaze u sastav crikveničkog Pogona.

Česti kvarovi na visokonaponskim vodovima uzrokovani posolicom i gorenjem stupova bili su poticaj za ugradnju poliester stupova. Dvadesetak poliester stupova dužine 10 m ugrađeno je na niskonaponskoj mreži Klarićevac. Treba reći da su poliester stupovi po prvi put primjenjeni u Elektroprivormu upravo na crikveničkom području. U 1984. godini Pogon Crikvenica obuhvaćao je područje dviju općina, Crikvenice i Senja. Razdaljina među krajnjim točkama je čak 100 km. Na tako prostranom području je svega 112 zaposlenih. Velike poteškoće u održavanju predstavlja DV 35 KV Senj - Rab kojim se otok Rab opskrbuje električnom energijom. Na dijelu voda položen je i kabel, ali loše kvalitete. Što predstavlja novi problem u održavanju. Vremenski uvjeti na tako velikom području su vrlo različiti, posebno na senjskom području, što znatno otežava normalno održavanje postrojenja. Tijekom 1972. godine počela je ugradnja 20 KV opreme, a 1974. godine Institut elektroprivrede Hrvatske izradio je Studiju o opravdanosti primjene 20 KV napona. Prošlo je punih 15 godina da bi se tek 27. svibnja 1987. godine i praktički primjenio 20 KV napon.

NOVO DOBA OD 1990. DO 1997. GODINE

Stvaranjem nove Hrvatske došlo je do bitnih promjena u HEP-u pa i kod nas. Organizacija Pogona koja je bila do sada na snazi, znatno je racionalizirana. Došlo je do centralizacije na razini DP-a, a tako i na razini HEP-a. Poboljšana je priprema i organizacija održavanja postrojenja te je tijekom proteklih sedam godina mnogo učinjeno.

Najznačajniji pothvat je izgradnja DV 20 KV između Karaule i distribucijskog područja koje je pripadalo Elektro Gospic, u dužini od 2,2 km. Preko tog dalekovoda u ratnim danima opskrbljivano je strujom mjesto Karlobag i okolica, a privremeno i područje Gospića. U najkritičnijim ratnim danima struja je za potrebe rasvjete dolazila čak i do Maslenice. Tijekom 1991. godine položen je 35 KV kabel HE Senj - TS 35/10 KV Senj. U suradnji s djeplatnicima riječkog Pogona, na području Like, nedaleko Gospića, izgrađen je DV 20 KV jer je postojeći bio srušen i pod nadzorom neprijatelja. Područje Vratnika i Krasnog tijekom 1991. godine bilo je bombardirano, čime su počinjene štete na dalekovodima i niskonaponskoj mreži koja je u kratkom roku popravljena. Tijekom 1995. godine započeta je šira akcija oko prijelaza na 20 KV napon. Rekonstruirane su TS 35/10 KV Novi i TS 35/10 KV Crikvenica, kao i pripadajuće gradske, mjesne i seoske trafostanice.

Tomislav Jugovac

Unutrašnjost crikveničke Elektrane

Vlado Gašparović, Slavo Manestar, Zdravko Domijan i Ivan Stipaničić - neđašnji radnici Elektrane

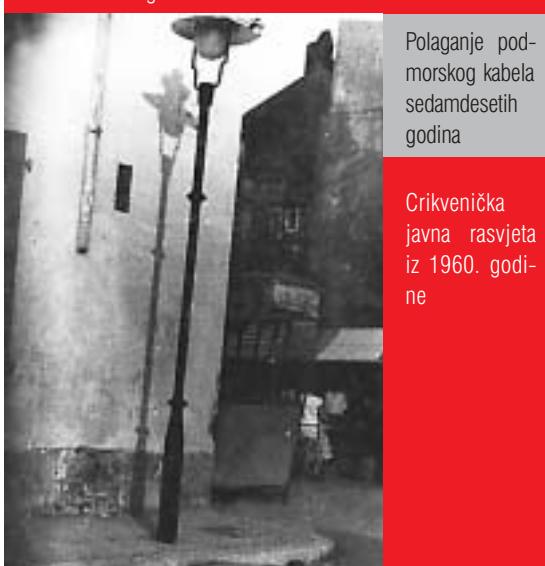
Uz postrojenje: Josip Jurić i Marijan Car

Radnici Elektrane 1940. godine: Marijan Lušin (šef računovodstva), Ivana Car-Stela (knjigovođa), Ivanka Ježić, Katica Car-Slade i ing. Frančeski

U vozni park crikveničkih elektraša pedesetih godina spadala su i jedna dvoosovinska kolica, tzv. "karić"

Polaganje podmorskog kabela sedamdesetih godina

Crikvenička javna rasvjeta iz 1960. godine

ENERGETIKA NA INTERNETU

RESOURCES FOR THE FUTURE

Što nije zapisano, to nestaje i biva zauvijek zaboravljeno - koliko smo puta čuli tu tvrdnju koja je odraz važnosti pisanih dokumenata u našoj civilizaciji. A najbolji način za borbu protiv zaborava su raznovrsne arhive i biblioteke, od kojih su mnoge spremno prihvatile virtualni prostor interneta, a neke niti ne postoje u bilo kojem drugom mediju.

Na ovim stranicama nećete naići na najopširniju ili najznačajniju arhivu s područja energetike i srodnih joj pitanja, ali će vaš posjet sigurno biti nagrađen zanimljivom informacijom ili tekstom. Pronaći ćete sažetke različitih projekata s područja očuvanja okoliša i obnovljive energije, arhiv publikacije Resource (1996-2002), svjedočanstva o pitanjima okoliša i prirodnih resursa, kratke izvještaje o pojedinim temama za netehničku publiku, sažetke knjiga s relevantnim temama, brojne napise, arhiv CRM magazina (1998-2002) i još puno dokumenata, od kojih su neki u PDF formatu. Valja spomenuti i zgodan glosarij koji će upotpuniti vaš stručni pojmovnik.

Uz rječnik engleskog pod rukom, možete se upustiti u šetnju i ovom *online* arhivom.

CALIFORNIA ENERGY COMMISSION

Američka savezna država Kalifornija se često percipira kao zemlja sunca i vrhunske informatičke tehnologije. No, energetičari će znati da i u energetskom smislu Kalifornija prednjači u Americi barem toliko koliko je Amerika ispred ostalih u svjetskim razmjerima. Tako je Kalifornija jedan od najvećih svjetskih poligona za ispitivanje i korištenje energije vjetra i Sunca, proizvođač 40 posto svjetske geotermalne energije, najrigradnija država na svijetu što se tiče propisa o zračnoj poluciji, prva država na svijetu koja je prisilila proizvođače automobila da obvezno ponude na prodaju određen postotak elektromobila, a i prva država u Americi i na svijetu u kojoj su se energetskim kolapsom pokazale sve negativnosti potpuno dereguliranog tržišnog energetskog sustava.

Središte svih energetskih zbiranja jest Kalifornijska energetska komisija, državna agencija osnovana 1974. godine, koja služi kao "mozak" svih energetskih aktivnosti. Na gornjoj adresi se nalaze stranice koje privlače milijune posjetitelja svaki mjesec. Opsežan sadržaj je podijeljen u nekoliko velikih cjelina: energetska efikasnost, statistički podaci, obnovljiva energija, elektrane i koncesije, istraživanje i razvoj, transport i alternativna vozila. Svaka se od tih cjelina razgranava u iznimno zanimljiv i raznovrstan korpus materijala, koji će malokojeg posjetitelja ostaviti ravnodušnim.

Ukoliko vas zanima energetska Kalifornija, ovo su stranice za vas.

SUNČANA KUHALA

Većina ljudi, kada se spomene energija, trenutačno ima asocijacije na velike dalekovode i trafostanice ili barem na brojila i uvijek previsok račun za električnu energiju. Manji dio je svjestan svih raznolikih oblika u kojima se energija pojavljuje i načina njena korištenja.

Kuhanje uz pomoć Sunčeve energije jest, u doba nama svugdjeprisutne električne energije, svakako neobična pojava. Neobična da, ali ne i nezanimljiva. Osim velikog broja ljudi Trećeg svijeta kojima ovo načelo ima važnost otkrivača kotača ili (prigodnije rečeno) vatre te praktičnih uradi-sam majstora, sunčeva kuhalna dobijaju sve više pobornika među ekološki osviještenom populacijom. Na ovim ćete stranicama biti upoznati s najrazličitijim vidovima te naizgled jednostavne tehnologije. Referentni tekstovi su prevedeni na nekoliko jezika - od kineskog do portugalskog (nažalost ne i na hrvatski). Doznat ćete vijesti sa svih strana svijeta, imati pristup mapama insolacije raznih područja, prelistati virtualna izdanja relevantnih publikacija, doznati tehničke informacije, upoznati se s načelima djelovanja i imati na raspolaganju planove za izradu, pa čak i doznati način na koji se pomoću sunčevih kuhalnih može dezinficirati i pasterizirati vodu.

Ovdje ćete naći iscrpan prikaz načina na koji se osnovno energetsko načelo sunčanog kuhalnika može ostvariti na puno različitim i zanimljivim načinima.

IGA - INTERNATIONAL GEOTHERMAL ASOCIATION

Alternativni načini proizvodnje energije, osim svojih dobrih strana, nažalost boluju i od nekih negativnosti. Fotaponske i vjetroelektrane, kao najčešći reprezentanti alternativnog načina proizvodnje energije, zorno pokazuju njihovu najveću manu - nemogućnost kontinuirane proizvodnje. Tim je zanimljivo upoznati se s alternativnim načinom proizvodnje, kod kojeg se energija daje u mrežu više od 95 posto vremena.

Riječ je o geotermalnim elektranama. S njima će vas iscrpno upoznati Medunarodno geotermalno udruženje - znanstvena, obrazovna i kulturna organizacija s više od 2000 članova u 65 zemalja. Premda je neprofitno i nepolitičko udruženje, o reputaciji dovoljno govori činjenica da je partnerska organizacija Ekonomskog i socijalnog vijeća UN-a i relevantnih tijela Europske unije za obnovljivu energiju.

Na ovim ćete stranicama naići na ozbiljan pristup temi geotermalne energetike s tekstovima primjerenim i za početnike i za stručnjake, popisom stručnih skupova, velikim popisom publikacija, arhivom fotografija sa svih strana svijeta, a uz još puno drugih stvari, a tu je i opsežan pregled trenutačnog stanja iskoristenja geotermalne energije. U tom pregledu je kratko, ali sadržajno, obrađena i Hrvatska.

Znači, za sve zanimljive aspekte geotermalne energije - ovo su stranice za preporuku.

Priprema:
Gordan Baković

CRTICA IZ SVAKODNEVNOG ELEKTRAŠKOG POSLA

I PSI GRIZU, ZAR NE?

Od dva ugriza, dva psa i dva elektraša, uspjeli smo snimiti samo povez na Draženovoj ruci pet dana nakon bliskih susreta

Može li se reći da je pas onakav kakvog ga napravi njegov vlasnik?

Dok će se ovogodišnji svibanjski dani pamtiti po učestalim promjenama vremenskih okolnosti i pokušaju sunca da zasja, mnogi će se prisjetiti najsvježijih elektraških trenutaka. Stoga ću ukratko prepričati jedan od posljednjih događaja, koji opravdava ovu misao i te govori kako se čovjek i u nesreći može od srca nasmijati.

U nekim elektroprivrednim dijelovima, danas je postalo normalno da zbog malo većeg opsega posla i pomanjkanja radne snage, puno toga treba dovršiti nakon radnog vremena. Ništa čudno. Na elektrodistribucijskom teritoriju Elektre Križ, baš je bilo pri kraju redovito prvo-svibanjsko očitanje brojila. Za kraj je ostalo središnje mjesto Križ, a Krešimir Klopotan i Dražen Bajc iz Službe za prodaju i odnose s potrošačima kriške Elektre brzo su se dogovorili da će svatko krenuti na svoju stranu pa će, postupajući prema normativima kod očitanja, preostala brojila potrošača središnjeg dijela Križa biti očitana za dva popodneva.

I sigurno bi tako i bilo da se Krešo i Dražen nisu kasnije susreli u Domu zdravlja, gdje su obojica potražila hitnu medicinsku pomoć. Poklapala se i njihova dijagnoza bolesti. Nai-mje, u ulici Milke Trnine broj 31, Krešo je ušao u dvorište obiteljske kuće, ali dalje nije mogao. Na sveopće iznenadenje, umjesto vlasnika dočekala su ga tri psa. Uspio se riješiti dva manja, ali vučjak Pinki je pokazao svoje zube. I - stradala je podlaktica.

U vrijeme Dražen se u Moslavačkoj ulici broj 26, također susreo s najboljim čovjekovim prijateljem "koji je čuvao" svoj teritorij. Nakon što je napravio svoj posao, Dražen je polako napuštao dvorište, ali prije nego što se približio izlaznim vratima, iza kuće se pojavio i zaletio prema nje-mu crni rotvailer. Naš elektraš dao je petama vje-tra, ali nije uspio izbjegći nekoliko ugriza iznad butne kosti. Pas je želio pokazati da da je to njegov teritorij, gdje se ne odlazi bez pozdrava.

Sljedećih dana Krešo i Dražen bili su svojevrsni junaci svog posla u Križu. Premda su još neko vrijeme nosili povoje, i dalje su kroz smijeh započinjali nove svakodnevne poslove. Jer, trebalo je dovršiti taj posao očitanja u Križu, a oni potrošači kod kojih brojila nisu očitana, morat će to napraviti sami. Jednako tako su zamoljeni neka ubuduće pripaze na svoje kućne ljubimce, jer će u suprotnom imati malo drukčijeg posla s Elektrom.

A. Petrač

CRTICA IZ ŽIVOTA

BIBLIOTEKA KOJE NEMA

ŠTO SE DOGAĐA S UREDNO VOĐENOM BIBLIOTEKOM NAKON TEMELJITOГ BRISANJA PRAŠINE I LICENJA PROSTORIJA?

NEKI će se posjetitelj možda zadiviti koliko knjiga ima u našem stanu. Ima ih doista puno. Broj knjiga se povećavao, mogu reći, deset-ljećima. Neke smo pročitali više puta, a neke nijedanput. Prevladava beletristika - proza, poezija, stručne knjige, turistički vodiči gradova i zemalja u kojima smo bili, a i nekih u kojima nikad nismo bili i koje nikad nećemo posjetiti. Ima monografija poznatih i manje poznatih umjetnika, kataloga iz svjetskih muzeja, atlasa, golemih enciklopedija i leksikona, tehničkih priručnika i rječnika.

Kako su se knjige nabavljale, unosio sam ih u jednu bilježnicu, abecednim redom imena autora, što je imalo svoje dobre, ali i loše strane. Kad sam želio naći neku knjigu kojoj sam znao naslov, a zaboravio sam ime manje poznatog autora, mogao je nastati problem. Ipak mi je bilježnica puno pomagala. Jer, kad smo već imali puno knjiga, a ugledao sam u antikvarnici opet jednu zanimljivu, uvijek sam mogao provjeriti imam li možda tu knjigu. U bilježnici je pisalo ime autora, naslov knjige, šifra izdavača, pismo (latinica ili cirilica), jezik. Imamo, naime, i nešto beletristike na njemačkom, francuskom, talijanskom.

Na regalima i policama (do stropa) knjige su obično bile složene po redu kako su bile zapisane u bilježnicu, s tim da su neke bile i tematski odvojene: poezija, turizam, rječnici. Enciklopedije, stručne knjige, nekih četrdeset fotoalbuma, imali su i onako oduvijek posebno mjesto. Moram odati tajnu da sam na vidljiva mjesta volio stavljati knjige s lijepim koricama, no i one su bile uredno abecedno uređene. Poznavao sam ljudе koji su kupili neke zbirke knjiga s pozlaćenim koricama, samo s namjerom da ukrase svoj stan. S vremenom, nastupanjem fenomena starenja, počeo sam zapuštati upisivanja novokupljenih knjiga u bilježnicu, no to nije bilo ključno pitanje.

Imali smo, znači, urednu biblioteku, ne baš prikladnu profesionalnim normama javnih knjižnica, ali ipak smo mogli naći knjigu koju smo htjeli. Nekoliko knjiga je iščezlo tijekom desetljeća, motali su se tu prijatelji naše dejepe na nešto posudili, a ja poštujem zanimanje mlađih za knjigu. I ja sam ponešto posudivo pa mi nije vraćeno, te ne koristi puno što sam to zapisao. Uostalom, knjige su i pisane da bi ih pročitalo što više ljudi. Nije tragično. Od više stotina knjiga, možda i više od tisuće, nestalo mi ih je ne više od pet i to najboljih, dakako.

Katastrofa koja se može naslutiti u naslovu ove priče izazvana je, nemojte se smijati, brisanjem prašine i to upravo brisanjem prašine s knjiga. Jedna draga gospoda koja nam pomaže u kući već skoro trideset godina fanatično briše prašinu, što se od nje i očekuje. Ne radi ona samo to, radi i mnoge druge korisne stvari, sve što nam olakšava život. No uhvatila se i brisanja prašine s knjiga, jedanput svake godine. To radi vrlo temeljito tako da skida knjige s polica i svaku posebno obriše. Tu sam njezinu aktivnost s namjerom promatrao, ali ona se je klela da svaka knjiga opet dolazi na svoje mjesto. To nije bila istina, sve smo teže nalazili knjige koje smo tražili. Izmješala se abeceda. Posljednji udarac je došao kad smo nakon puno godina moralili neke prostorije u stanu, među njima i onu s najvećom policom za knjige. To je montažna polica davno izrađena prema vlastitom nacrtu. Da bi se taj zid mogao olijčiti, majstori su sve to demontirali, a prethodno skinuli i knjige - sve do jedne. Kad su majstori završili posao sve su vratile na svoje mjesto, uključujući knjige. Sada se na primjer Thomas Mann našao uz bok vodiča po Vatikanu. Sve su knjige na broju, biblioteke više nema. Više se ne može naći niti jedna knjiga.

Jedanput smo bili u posjetu jednoj uglednoj obitelji, pokazali su nam svoj stan. Nakon povratka kući počelo me je nešto smetati. Nešto je u tom stanu manjkalo. Sjetio sam se: u tom stanu nije bilo niti jedne knjige. Sada mi je drago da imam knjige, makar u tom raspolostanju.

Iz radionice Karla Ozegovića

MILAN KUNDERA: "NEZNANJE"

ODISEJA NA ČEŠKI NAČIN

AZILANTI, NAJČEŠĆI KUNDERINI LIKOVI, I KADA SU POTPUNO OBIČNI LJUDI, NEKAKO SU NEOBIČNI: IMAJU DRUKČIJI POGLED, POPUT SVIH ONIH KOJI SU I NAKON DESETLJEĆA BORAVKA U NEKOJ ZEMLJI, JOŠ UVIJEK STRANCI. I TAKVIMA ĆE ZAUVIJEK OSTATI, MA KOLIKO SE TRUDILI, PRILAGODILI, MA KOLIKO DISALI JEDNAKI ZRAK S DOMOROCIMA ILI PISALI NA JEZIKU DRUGE DOMOVINE, KAO ŠTO JE TO SLUČAJ I S KUNDEROM

NEDAVNO je, u ciklusu čeških filmova na TV-u, bio prikazan i film *Topla gnezdašca*, posvećen, kako na kraju piše, svima onima koji su preko noći ostali bez prijatelja, roditelja, djece, supružnika, ljubavnika i koji su se moralni nositi s ovim ovdje... Dakako, mjesto radnje je tadašnja ČSSR, vrijeme radnje 1968. godina, kada ruska vojska ulazi u Prag, a njegovi stanovnici izlaze iz njega. Jedan od onih, bez kojih je ostala češka književnost, bio je i Milan Kundera, koji je nekoliko godina poslije, točnije 1975., emigrirao u Francusku, u Pariz, gdje i danas živi.

I za razliku od spomenog češkog filma posvećenog onima koji su ostali, slavni češki književnik Milan Kundera je svoje romane, nastale u egzilu, posvetio poglavito onima koji su otišli. Jedni i drugi, podjednako tragični likovi, susreću se na stranicama njegovih romana, pisanih u početku na češkom (*Knjiga smijeha i zaborava*, *Nepodnošljiva lakoća postojanja*, *Be-smrtnost*), a potom na francuskom jeziku (*Polaganost, Identitet, Neznanje*).

Posljednji objavljeni roman *Neznanje* tiskan je 2000. godine, a kod nas je preveden prošle godine u izdanju nakladnika *Meandar* iz Zagreba i uz potporu Ministarstva kulture.

Azilanti, najčešći njegovi likovi, i kada su potpuno obični ljudi, nekako su neobični. Imaju drukčiji pogled, poput svih onih koji su i nakon desetljeća boravka u nekoj zemlji, još uvijek stranci. I takvima će zauvijek ostati, ma koliko se trudili, prilagodili, ma koliko disali jednaki zrak s domorocima ili pisali na jeziku druge domovine, kao što je to slučaj i s Kunderom.

Kada su se u prošlom stoljeću, više nego ikad prije, povjesni datumi *takovom proždrivošću dočepali života bezimenih pojedinaca*, mnogi od njih raštrkali su se po svijetu u potrazi za novim identitetom, slobodnim životom i drugom domovinom. Kundera najčešće za svoje junake bira one koje je *val komunizma izbacio* u Francusku, tako blizu, a tako daleko od dvadeset godina dugе čehoslovačke sive stvarnosti i neslobode.

RAJ I PAKAO POV RATKA

Junakinja ovog zadnjeg romana je Irena, žena srednjih godina, koja je kao mlada s obitelji stigla u Francusku i tu počela otpočetak. Nakon smrti znatno starijeg supruga Martina, teških godina borbe kao samohrane majke i

nove veze s jednako tako starijim Gustafom, Irenu pruzimamo u trentku kada se spremi posjetiti svoju domovinu. Koja se, u međuvremenu, rješila Rusa i komunizma i podijelila se na dva dijela. Na stranicama romana pratimo njen nemir, dnevnu strepnu i noćne more, kao svojevrsnu psihičku pripremu na povratak.

- Isti režiser nesvesnoga koji bi joj danju slao komadiće rodnog krajobra poput slika sreće, organizirao je, noću, zastrašujuće povratke u tu istu zemlju. Dan je bio obasjan ljetopotom napuštene domovine, noć užasom povratak. Dan joj je dočaravao raj koji je izgubila, noć pakao kojemu je umakla.

Susret s Pragom, majkom koju je uvijek doživljavala kao *nešto konkurenčno* i s prijateljicama iz mlađih dana, koje su sada tek neznanke i čiji se smijeh i uživanje u kriglama piva njoj čine stranim i neuhvatljivim, umjesto da je umanje, samo su još više potencirale njenu otuđenost, osamlijenost, izoliranost iz sredine kojoj je nekad pripadala: svojim podrijetlom, jezikom, mladošću, srcem i prvim ljubavima...: *I shvati da joj je emigracija, premda nametnuta izvana, protiv njezinе volje, možda nesvesno bila najsvjetlija točka u životu. Neumoljive sile Povijesti što su se obrušile na njezinu slobodu zapravo su je osloboidle.*

Boravak u Pragu izazivao je dvojake osjećaje: uzbuđenje što ga ponovno gleda i divi se njegovim ljetopama, i strah od bivšeg života koji je, poput *košuljice*, svukla sa sebe kad se otisnula u Svet. Ali, kako život nije *košuljica* i nikad ga se ne možemo odreći u potpunosti, tako je i Irena osjećala da su, premda je jedanput davno izabrala drugi život - onaj u Francuskoj, svi oni drugi životi, odbijeni i napušteni, zauvijek ostali pripravni, vrebajući je *ljubomorno iz svojih skrovišta*. Jer, život koji smo ostavili za sobom ima lošu naviku da izade iz sjene, žali se na nas, protiv nas podiže procese.

POTPUNO RAZUMIJEVANJE NEZNANACA

Ono što je kratkom boravku u Pragu trebalo dati poseban *štih* i uzbuđenje ipak se nije odnosilo ni na grad, ni na majku, ni na bivše prijatelje. Bio je to susret s Josefom, usputnom simpatijom iz mlađosti, koji živi u Danskoj i s kojim je, pri slučajnom susretu na pariškom aerodromu, dogovorila sastanak.

Milan Kundera
Neznanje

meandar

Ali, za razliku od nje, koja je pamtila svaku potankost te nerealizirane simpatije od prije dvadeset godina, on je tek hinio sjećanje i, potaknut zanosom nepoznate ali zgodne žene, obećao susret. Do njega i dolazi posljednjeg dana njegova boravka u Češkoj. Kada su se, u hotelskoj sobi u samo nekoliko sati slili sva žudnja zrele žene, koja prvi put u životu odabire muškarca ne zato što joj je potreban u životu, već zato što ga želi tu i sada - s njene strane i neobjašnjiva bliskost prema nepoznatoj ženi koja mu se otvoreno nudi - s njegove strane: ...*Njihovo je razumijevanje potpuno, jer i nju uzbudjuju riječi koje toliko godina nije ni izgovorila ni čula. Potpuno razumijevanje u provali besramnosti! Ah, koliko li je njezin život bio siromašan! Svi propušteni grijesi, sve neostvarene nevjere, sve to pohlepno želi doživjeti...*

...*Njihovo je razumijevanje potpuno, jer duboko u sebi zna (a možda i prijeđakuje) da je taj erotski susret njegov posljednji; on također vodi ljubav kao da sve želi sažeti, svoje prošle pustolovine, kao i one kojih neće biti. Za oboje je to ubrzano putovanje kroz spolni život: u smjelosti na koje se ljubavnici odvajažuju nakon nekoliko susreta, ako ne i nakon nekoliko godina, upuštaju se svom silinom, uzajamno se potičući, kao da u jednom jednom popodnevnu žele sabrati sve što su propustili i što će propustiti.*

Premda su u tom jednom jednom popodnevnu oboje shvatili mnoge stvari, ništa se promijenilo nije. I za Irenu, koja je u vezi s Gustafom i za Josefa koji je uđovac i već je kasno, jer cijeli je njihov život odlučen još u razdoblju kada ništa nisu znali.

Ispreplićući životnu priču svojih junaka s vječnom temom o Odisejevu putovanju, preljubu s Kalipso i vjerljivoj Penelopi koja ga čeka na Itaki, autor ovog romana ponire duboko i znalački u unutrašnji život svojih junaka, njihove dvojbe i odabire, sudbinske odrednice i trenutačna ushićenja.

Mi koji smo slabi na Kunderu, svaki njegov novi roman dočekujemo s oduševljenjem, očekujući sate nijema uživanja u vrhunskoj prozi, kakvu nam desetljećima pruža. Koliko sam od toga zanosa uspjela prenijeti na vas, ne znam. Ali, trudila sam se.

Marica Žanetić Malenica

DR. SPENCER JOHNSON:
"TKO JE MAKNUO MOJ SIR?"

PRIČA O PROMJENI

SIR JE METAFORA ZA ONO ŠTO
ŽELIMO U ŽIVOTU, BIO TO POSAO,
ZDRAVLJE ILI NEŠTO TREĆE

nostavnim jezikom, razumljiva svima i potkrijepljena primjerima iz svakodnevnog života.

"Tko je maknuo moj Sir" priča je o promjeni koja se događa u *Labirint* gdje četiri lika traže *Sir*. *Sir* je metafora za ono što želimo u životu, bio to posao, zdravlje, ili nešto treće. *Labirint*, pak, predstavlja mjesto u kojem provodite vrijeme u potrazi za onim što želite. Junaci priče su dva miša: Njuško i Trčko, a druga dvojica su *Ijudići* Hm i Ha. Svakog dana miševi i *Ijudići* provodili su vrijeme u *Labirint* tragači za svojim vlastitim, posebnim *Sirom*. *Labirint* se sastoji od isprepletenih hodnika i prostorija, mračnih kutova i slijepih ulica. U potrazi za *Sirom*, miševi su koristili metodu pokušaja i pogrešaka, a *Ijudići* su se više oslanjali na sposobnost razmišljanja i učenja na prethodnim iskustvima. Na kraju su i jedni i drugi "u *Sirnoj* postaji S" pronašli svoju vrstu *Sira*. No, nakon nekog vremena *Sira* je bilo sve manje. Dok su Njuško i Trčko brzo krenuli dalje za *Novim Sirom*, Hm i Ha su nastavili mogzati, bjesnili su i vikali, zapadali u potištenost, bili su razočarani. Ubrzo su shvatili da i oni moraju krenuti u potragu za *Novim Sirom*.

Sada zamislite svoj *Sir* i držite se uputa, koje su, sažetak svega onoga što je Ha naučio na svom putu u potrazi za *Sirom*:

* Promjene se događaju (*Oni miču Sir*),

* Predviđi promjene (*Pripremi se na to da će se Sir pomaknuti*),

* Prati promjene (*Njuši Sir često, tako da znaš kad se počne kvariti*),

* Mijenjaj se (*Idi za Sirom*),

* Prilagodavaj se promjenama (*Što prije ostaviš Stari Sir, to ćeš prije uživati u Novom Siru*),

* Uživaj u promjeni (*Okusi pustolovinu i uživaj u okusu Novog Sira*),

* Budi spreman brzo se mijenjati i opet uživaj u tomu (*Oni stalno miču Sir*).

Znači, kada se nađete u "bezsjernom stanju", posegnite za porukama knjige i znat ćete kako dalje.

KAD ČOVJEK O STRUJI MISLI, OBIČNO (NIŠTA) NE MISLI

U POČETKU bijaše Riječ, onda poče čovjek. I nije mu bilo lako počevši od jabuke koju je po nagovoru zmije zagrizao. Svevišnji mu je zapovijedio da ptice, zemlju i sve što po njoj gmiže i teče, potčini sebi.

Kako li je samo naš predak bio sretan kad je otkrio opoziciju vlastita palca, ta on je u ruku mogao batinu primiti! A to je već bilo opasno, posebice za životinje, ali nažalost i za ljude! A tak kad je otkrio vatru, kakvo li je samo to bilo otkriće?

I tako je homo sapiens krčio svoj životni put. Bijaše svjestan sebe i to mu bi najsnažnije oružje u borbi s prirodom. Pio je vodu iz rijeka, u njima se kupao i divio njezinu vječnu toku. Tada mu na um sine da taj vodeni tok može iskoristiti da mu pokreće mlin, a s vremenom shvati da tu čudnu igru vode i mlinskog kotača može iskoristiti za dobitak silne, njemu dotad nepoznate energije, za koju je tek znao da se skriva u trzaju žablje noge, a zove se struja!

I tako ljudski um stvori najmoćniju energiju bez koje se ne može zamisliti život suvremena čovjeka. Stoga danas možemo skoro filozofski reći: kad ne bi bilo struje, bio bi mrak! I sama riječ struja poprimila je skoro mitske karakteristike, jer je to jedino ljudsko dobro koje ne smiješ dodirnuti!

Struja je svugdje oko nas i sve pokreće i njezinim otkrićem skoro da treba mijenjati i poslovice, jer nije sve isto - prije i poslije pojave struje! Da su veliki mudraci znali za struju, potpuno je sigurno da bi i najmudrije knjige barem malo drukčije izgledale. Ili što bi o njoj tek kazivala narodna predaja! Ne bi li struja bila poput neke tajanstvene sile za koju znaš da postoji i kako je možeš dobiti, ali je ne vidiš, niti je smiješ dodirnuti? I sva je sreća da su tehnički

naprednija stoljeća otkrila njezinu tajnu i tako joj otela moguće mitske konotacije.

Zato današnje izrjeke - struja sve pokreće ili struja je svjetlo - tek su najobičnije i suhoperne tehničke tvrdnje koje nikoga ne provociraju na bilo kakve filozofske primisli. Možemo reći da čovjek obično ništa ne misli, kad o struji misli! I jedina misaona reakcija moderna čovjeka na nestanak struje obično je psovka! I histerični usklik: zašto nema struje? Jer, pojava struje je do te mjere razlijenila modernog čovjeka da on jednostavno ZNA da STRUJE MORA BITI, kao i Sunca ili neba primjerice. A kako se struja stvara, to je malo koga briga!

Tako danas o struji brinu i razmišljaju tek oni koji je osiguravaju, koji se bave njezinom proizvodnjom. Jer je čovjek sve više treba i bez nje ne može ni po danu ni po noći! To je tek pojava na koju je čovjek naviknuo i mora je imati!

No, struja nam i dandanas nudi samo njoj znanu čaroliju:

Ako je dodirneš, nema te! A ako nje nema, ima nas više!

prof. Strujomir Strujić

FOTOZAPAŽAJ ČAKULE NA ŠENTADI

LJUDIMA kao da nikad nije dovoljno *ljudikovanja*. Kako bi izmijenili misli, ne biraju ni vrijeme ni mjesto. Ovo dvoje naših kolega počelo je s ozbiljnom raspravom još na početku *šetnjice* kroz branu Peruća, a nastavili su, skalu po skalu i riječ po riječ, do strojarnice. O čemu je bilo riječi, ne znam. Nisam prisluškivala, a neizbjegnu znatiželju zadovoljila sam tako što sam ih *držala na oku*. Tko ih prepozna i identificira, neka se javi urednici. Nagrada slijedi! A možda i ne!

Silvana Prpić

M.Ž.M.

MASMEDIJSKA 'PREGRIJANOST' FENOMENA MOŽE PROIZVESTI NEPRAVDU

AH, TA NAŠA DJECA...

U RAZGOVORU o nasilju nad djecom na internetu, koji se odvijao od rujna do prosinca 2001. godine, pokušali smo raspraviti o nekim od brojnih oblika nasilja. Stjecajem okolnosti koje su nametali sudionici, dinamika pa i tehničke posebnosti te rasprave, puno toga je ostalo 'nedovršeno' ili čak netaknuto. Ovdje ću 'doraditi' samo dvije potankosti iz razgovora o spolnom zlostavljanju djece, koji mogu imati određene implikacije za našu praktičnu djelatnost. Prije toga, jedno općenito zapažanje.

Nastojeci djecu zaštiti o realne opasnosti današnjeg svijeta i pripremiti ih što bolje za život, nerijetko im stvaramo više poteškoća i štete nego koristi. I, razumije se, sve s najboljim namjerama. Nekoliko primjera: strahujući od

(Child Assault Prevention) nastao u državi Ohio, SAD. U njemu se roditelji, školsko osoblje i djeca podučavaju prevenciji različitih oblika zlostavljanja. Djeca se u dobro osmišljenim radionicama uče oslanjanju na vlastite snage te mnogim zaštitnim znanjima i umijećima. Između ostalog, uče razlikovati dobar i loš dodir, no tu počinju i poteškoće pa nije teško zamisliti brojne zabune i nesporazume koji mogu nastati. K tomu, našu smo zapadnu, patrijarhalnu i dodirom siromašnu kulturu tek djelomice 'omekšali' i dopustili da tjelesni dodir među ljudima nema isključivo spolno značenje (Amerikanci su, kako bi popravili stvar, pretjerali u forsiranju zagrljaja), da bismo opet uz tjelesni dodir počeli vezivati

ZLOSTAVLJAČ JE NAJČEŠĆE BLISKI ROĐAK ŽRTVE

Druga potankost iz spomenutog razgovora o nasilju nad djecom vezana je za posljednji prilog kolegice Ive Prvčić iz Trauma centra Klinike za dječje bolesti u Zagrebu. Jasno nam je da je seksualno zlostavljanom djetetu vrlo teško izići na kraj s ucjenama, prijetnjama ili manipulacijama zlostavljača, posebice jer se takvo zlostavljanje događa u uvjetima iznimne neravnoteže moći između zlostavljača i žrtve. Naime, kao što je poznato, zlostavljač je najčešće bliski rođak žrtve. Emocionalne posljedice takva zlostavljanja i njihov nepovoljan učinak na razvoj mlade osobe (različiti modaliteti krivnje, suicidalno i autodestruktivno ponašanje, izbjegavanje seksualnosti u adolescenciji, disocijacija ličnosti, seksualizirano ponašanje i promiskuitet ...) trebale bi nas pokrenuti na brzu i učinkovitu pomoć djeci žrtvama. K tomu, trebalo bi brzo i što primjerenije sankcionirati zlostavljača, kao bi se barem djelomično preventivno djelovalo na nova zlostavljanja. No, sudske procesi znaju trajati godinama i djetetu su žrtvi, barem do sada, najčešće donosili sekundarnu traumatizaciju.

Dobra je vijest da ubrzano učimo o različitim oblicima nasilja nad djecom i napredujemo u zaštiti djeteta općenito, pa tako i od traumatisacije u istražnim i sudskim postupcima. Nove mogućnosti, kako kaže I. Prvčić, pruža posredovani multidisciplinarni intervju te razvoj informatičke i videotehnologije. Čini nam se da i propisi u ovom području, premda s uobičajenom inercijom, postaju sve primjereniji, primjerice Obiteljski zakon i Zakon o kaznenom postupku.

KORIŠTENJE NAJNIŽIH UDARACA U SUKOBIMA PROTIVNIKA

Naposlijetu, edukacija stručnjaka koji se bave zaštitom djece trebala bi osigurati brzo i na činjenicama utemeljeno postupanje. Kad kažemo brzo postupanje, to nikako ne znači brzopletno postupanje. Jednako tako, kad kažemo "na činjenicama utemeljeno postupanje", to ne bi smjelo biti postupanje koje je u znatnoj mjeri pod utjecajem nepovoljnih stavova te krivo usmjerenih interpretacija. To naglašavamo stoga jer se, u nastojanju da se brzo riješi konkretan slučaj eventualnog zlostavljanja nekog djeteta, znalo činiti ozbiljne pogreške i nanositi nepravde nevinim ljudima, što je opet nasilje koje ne pogađa samo osumnjičene odrasle, već i njihovu djecu. Takvi su propusti bili posljedica i poneke jednostrane i šablonizirane edukacije, kao i pogrešnog odabira 'stručnjaka' i institucije koje su se trebale baviti zaštitom djece od (spolnog) zlostavljanja. Tomu je doprinisila i masmedijska 'pregrijanost' fenomena (spolnog) zlostavljanja djece, kao i njome proizveden pritisak javnosti da se djecu učinkovito zaštiti. Nadalje, ljudi su sve skloniji, potaknuti i masmedijskom obradom problema o kojem govorimo, da u sukobima (primjerice pri rastavi braka) protivniku zadaju i najniže udarce, kako bi ga i etiketom (spolnog) zlostavljača djece grubo i brzo kompromitirali.

EDUKACIJA STRUČNJAKA KOJI SE BAVE ZAŠTIMO DJECE TREBALA BI OSIGURATI BRZO I NA ČINJENICAMA UTEMELJENO POSTUPANJE. KAD KAŽEMO BRZO POSTUPANJE, TO NIKAKO NE ZNAČI BRZOPLETO POSTUPANJE, A KAD KAŽEMO "NA ČINJENICAMA UTEMELJENO POSTUPANJE", TO NE BI SMJELO BITI POSTUPANJE KOJE JE U ZNATNOJ MJERI POD UTJECAJEM NEPOVOLJNIH STAVOVA TE KRIVO USMJERENIH INTERPRETACIJA. TO NAGLAŠAVAMO STOGA JER SE, U NASTOJANJU DA SE BRZO RIJEŠI KONKRETNAN SLUČAJ EVENTUALNOG ZLOSTAVLJANJA NEKOG DJETETA, ZNALO ČINITI OZBILJNE POGREŠKE I NANOSITI NEPRAVDE NEVINIM LJUDIMA, ŠTO JE OPET NASILJE KOJE NE POGAĐA SAMO OSUMNJIČENE ODRASLE, VEĆ I NJIHOVU DJECU

provalnika (ili raznoraznih neprijatelja) donosimo oružje kući, a ono se radi našeg neopreza nađe i u dječijim rukama; upozoravajući djecu na opasnost od nepoznatih ljudi, činimo to i tako da pobudujemo u njima strah od ljudi općenito; braneći ih od negativnosti ulice, olako im prepuštamo ovisnost o videomedijima; nastojeci im usaditi određene moralne vrijednosti, prepustamo taj delikatni posao komotno drugima, primjerice vjeroučiteljima i njihovom često izvanvremenskom evanđelju... Vratimo se sada spolnom zlostavljanju djece.

RAZLIKOVATI DOBAR I LOŠ DODIR

U spomenutom je razgovoru kolegica Gorana Hitrec uime udruge Korak po korak predočila projekt CAP

opasne konotacije. O značenju (tjelesne) nježnosti roditelja i djece jedva da treba govoriti (sjetimo se primjerice Harlowa i njegovih istraživanja). O tomu rječito govorи anegdota Laure Haxly o jednom njenom prijatelju, koji je putujući Meksikom zamijetio zanimljivo dijete i zamolio majku za dopuštenje da ga fotografira. Nju je ta molba razveselila, a kad je on obavio posao i htio otići, majka djeteta ga je zaustavila i rekla: 'Dotakni ga' i dodala: 'Dijete koje nije doticano, bit će nesretno.' Nismo, međutim, daleko odmakli u obogaćivanju naše kulture dodirom (sjećam se jedne nedavne radionice, u kojoj je nekим učiteljima bilo neugodno 'razgovaratи' vršcima prstiju), a on se ponovno evocira kao opasnost.

OTKUD POTJEĆE I ŠTO SVE ZNAČI IME?

Stanje još više otežavaju i druge osobe (primjerice djedovi, bake, tete i drugi), koje se zbog vrlo različitih motiva uključuju u spor prikupljanjem svakojakih dokaza i sugestivnim propitivanjem djece. Jasno je, znači, da stručnjacima u centrima za socijalnu skrb, na sudovima i sličnim institucijama nije ni lako ni jednostavno raditi u takvim uvjetima te da su pogreške, krive procjene i interpretacije događaja i ponašanja moguće. Ali, trebalo bi učiniti sve (mislimo zapravo na stručno, odgovorno i nepristrano postupanje) da se izbjegnu.

NE MOŽE SE NADOMJESTITI MNOGOSTRUKA ŠTETA OBITELJI MUELLER

Nije potpuno bezazlen ni banalan slučaj kad nekog djeda, koji iza grma u parku pomaže unučiću da se pomkri, osumnjiče da spolno zlostavlja dijete, a neki slučajevi mogu poprimiti dramatičan oblik nepravde. Primjer za to je slučaj višegodišnjeg stradavanja obitelji Mueller prije nekoliko godina u Njemačkoj: djeda Johana, njegove kćeri Heike (majke navodno zlostavljanje mlađe djevojčice) sina Hohlera i snahe Nicole (oca i majke dva mlađa dječaka). U tom se slučaju zrcale sve pogreške i jednostranosti u postupanjima o kojima smo prethodno govorili. Institucija, koja je 'stručno' obradivala slučaj navodnog zlostavljanja, priпадala je jednoj feminističkoj udruzi. Glavni 'stručnjak' u dugotrajnom ispitivanju navodno zlostavljanje djevojčice bila je jedna učiteljica, educirana površno na tjednim seminarima i željna da potvrdi stečeno znanje. Koristila je isključivo projektivne tehnike koje traže temeljito znanje i iskustvo te interpretiranje oslobođeno stavova i preduvjerjenja. Vrlo bistra 'zlostavljanja' djevojčica prihvatala je igru u sugestivnom ispitivanju i davala odgovore koje je ispitivač očekivao i nagrađivao. Naponstajetku, dvije mlade brzoplete tužiteljice prihvatile su konstrukcije i površne interpretacije kao dokaze. Sudski vještak, renomirani berlinski psiholog Max Stellar, objasnio je da je ispitivanje opisanim načinom prikupilo provocirane fantazije djevojčice umjesto eventualno potisnutih činjenica. Prikazujući dramu obitelji Meuller, i kao svojevrsnu blamažu pravosuđa i stručnjaka koji su trebali raditi promišljenije i odgovornije, Juetgen Petschull u časopisu STERN navodi poučnu izjavu jedne od majki iz ove priče (ona i ostali odrasli članovi obitelji bili su nevini više od dvije godine u zatvoru i odvojeni od svoje djece): "To što se dogodilo nama, to se može dogoditi svakom roditelju, svakom učitelju, svakom odgajatelju, odnosno ljudima koji se na bilo koji način bave djecom. "Sudski proces je bio dug i komplikiran i trajao je čak 83 radna dana (bilo je još osumnjičenih, puno svjedoka, vještaka i drugih), a djed Johan je za obranu svoje obitelji potrošio 200.000 njemačkih maraka. Isprika suda i finansijska naknada za boravak u zatvoru nisu ni simbolično nadomjestili mnogostruku štetu koju je pretrpjela obitelj Mueller. Ostalo im je da i dalje žive s proživljenom nepravdom i narušenim dostanstvom u malom, netolerantnom gradu Wormsu, a oni će za većinu njegovih žitelja i dalje ostati zlostavljači djece. Djeda Johana, koji je više od 30 godina pjevao u crkvenom zboru, nisu više primili u zbor, a to nisu htjeli ni u vatrogasnog društva....

Prenosimo iz časopisa
Psiholog - Broj 3-4/2001.

RODITELJSKA RIJEČ PRENESENA NA DIJETE

NAŠE je ime neodvojivo od nas, ono je čak bit samog osobe. Dovoljno je da se izgovori nekoliko fonema, da se artikulira nekoliko naizgled beznačajnih vokala, kako bi samo spominjanje nekog imena pobudilo ljubav ili mržnju, dozvalo žalosna ili vesela sjećanja, kaotične ili konfuzne misli, vezane uz osobu koja nosi to ime. Najtiše šaptanje nekog imena može izazvati crvenilo na licu neke adolescentkinje, osvjetliti pogled nekog djeteta, nagnati na plač neku majku, izazvati lupanje srca u zaljubljenog, geste bijesa i zlobu neprijatelja, poštovanje ili zahvalnost učenika svom učitelju. Ime je neodvojivo od osobe i služi joj da se individualizira. Zbog toga, vlastita imena nemaju po sebi množinu, jer prema naravi ne odgovaraju osim jednom.

Dva elementa onomastičkog suvremena sustava zajednička su čitavoj Europi, a to su prezime i ime.

IME POPUT GENETSKOG NASLIJEĐA

Upotreba prezimena počinje se pojavljivati oko tisućite godine i u doba renesanse njegova se upotreba proširuje po cijeloj Europi. Tek tada prevagnula je formula: ime + prezime.

Koncil de Trente (1563. godine) doprinio je toj evoluciji, jer je odredio da se prezime zapisuje pri krštenju (upotreba koja je jedva počela uspostavljati se početkom 17. i 18. stoljeća, kako bi se izbjegla istokrvna vjenčanja). Činjenica je da je do te epohe (s iznimkom sustava romanske nominacije) postojalo samo ime. Ono je u najvećoj mjeri odgovaralo našem aktualnom imenu i nije se prenosilo s naraštaja na naraštaj.

Jedino primitivno prezime, činilo je ime prema Jarrosu, 1901. koji o tomu piše : prefiks pre ne može se shvatiti drukčije nego kao gramatička pozicija koja terminu pripisuje smisao "zaštite" stavljen ispred imena. Ona uključuje samo ideju anterioteta prema podrijetlu i, etimološki govoreci, "ime je prije nego prezime".

Svako dijete dobiva drugo ime koje su slobodno odabrali i ostvarili njegovi roditelji. Davatelj imena neće se ograničiti kao u našim danima, na to da odabere jedno ime iz serije : ono sudjeluje u prvom aktu stvaranja imena, najčešće dosad neupotrijebljeno. Njegove motivacije mogu biti pod utjecajem nekih povijesnih događaja u društvu, pod utjecajem porodaja ili djetetovih crta, s obzirom na pretke, a ponajviše što se tiče želja u vezi s djetetom.

Ime je bilo najčešće neupotrijebljeno (vrlo malo homonima): simbolična kreacija imena zapečati dijete jednakom originalnosti kao i njegovo genetsko naslijeđe. U svih starih naroda, sva vlastita imena bila su originalno važna.

Za Židove ime nije bilo samo etiketa korisna za razlikovanje jedne osobe od druge. Ime, to je bila sama osoba, njezino samozgovaranje otkrivalo je neke od njegovih kvaliteta. Ime je bilo motivirano i njegov izbor nije bio ni najmanje slučajan. Ono je bilo jedino i vlastito u pravom smislu riječi : ono je bilo isključivo vlasništvo osobe nositelja imena. U Bibliji, primjerice, za vrijeme dvije tisuće godina, nije se ponovilo ime kao Abraham, Isaac, Jacob I tako redom. Ni jedan od 21 judejskog kralja nije se zvao David, nakon prve dinastije.

Ime se određivalo jedanput i moglo je odrediti djetetovu sudbinu. Razumije se, znači, zašto se vodi briga o izboru imena.

IME - UKLJUČENJE U "SASTAV GRUPNOG PAMČENJA"

U biblijskoj Knjizi postanka stoji da je Rahela umrla pri porodaju. "U svojemu zadnjem dahu, u trenutku umiranja, ona zazva svojega sina Ben-oni, što bi značilo sin žalosti, ali njegov otac Jakob nazva ga Benjamin, što bi značilo sin s desne strane. Jakob je, promjenivši ime svog sina, skinuo teret odgovornosti za smrt vlastite majke i mijenja ga za ime kojim mu želi dobru budućnost (jer desna se strana smatra povoljnijom).

Ovaj primjer odabran među drugima u Bibliji priklučuje se mnogim primjerima u drugih naroda u antici u kojih je davanje imena važan čin, ne slučajan i motiviran. Ime u svojoj shematisaciji omogućuje da se prepoznači roditeljski fantazmi koji se tiču djeteta. Jednaki nominativni proces susreće se u Egiptu, Grču, Afganistanu, Iranu, Roma i drugih naroda. Do naših dana još je uvijek imenovanje – kao roditeljska riječ prenesena na dijete – važno u narodu u kojih kultura ostaje na oralnoj transmisiji, kao što je slučaj u Africi ili u Eskima.

U Bantouesa (Tempels, 1949) zapažaju se tri tipa imena. Prvo odabiru roditelji u trenutku rođenja. Drugo se dobiva u pubertetu, a treće je "ime relacije" prema kojemu se taj čovjek prepoznaže u svakodnevnom životu. Samo ovo posljednje može se slobodno izgovarati i samo je ono upotrebljivo u životu zajednice. Prva dva ljubomorno se čuvaju u tajnosti, kao zaštitna mjera, jer ako ikad netko od neprijatelja sazna to ime, imat će golemu moć nad osobom koja se tako zove.

Poznavati, posjedovati sonoru materijalnost istog imena u sustavu vjerovanja Bantoue – zajedničku mnogim drugim narodima – jest vladati, posjedovati samu fizičku osobu. Tako se očrtava koliko je ime sama osoba.

Imenu se pripisuje golema psihička moć na sudbinu ljudskog bića ; ime nikad nije ravnodušno i uključuje seriju odnosa između onoga koji ga nosi i izvora odakle ono proizlazi. To je zajednička crta za cijelu Afriku – ime ima funkciju poruke prenesene od roditelja. Ta je funkcija u prvom redu upućena djetetu, ali jednako tako supruzi, njenoj obitelji, susjedima i u širem smislu – čitavoj zajednici.

Za Burundi, kao i u drugim civilizacijama s usmenom predajom, ne postoji pismo koje trajno jamči čuvanje grupnog pamćenja. Ime je jedan od načina, skoro najvažniji, koji služi za to "da uđe u sastav grupnog pamćenja".

Ime pomaže govoru da se fiksira. Ono je materijalna potpora poruke što su je roditelji prenijeli na nekog trećeg. Često kao izraz želja u odnosu na dijete, ime može katkad izražavati konfliktno stanje para (primjerice, ime Ntiraguma znači : "bračni odnosi nisu još dobri"). Ime odražava biće osobe smještajući je u složeno područje obiteljskih, socijalnih i prostorno – vremenskih relacija.

Dati ime za stare stanovnike Mezopotamije značilo je apelirati na život, biće ne postoji prije nego što je dobilo ime. Da bi se stvarno postojalo, trebalo je dobiti ime. Nitko ne može nositi ime ako ga nije dobio od nekog drugog. Čin imenovanja omogućavaju je djetetu da se vrati u porekla ljudskih odnosa. Imati, posjedovati, nositi ime značilo je imati ili steći mjesto u simboličkom sustavu.

Za Eskime, biće koje nije dobilo ime – nije ljudska osoba. Novorodenče koje nije dobilo ime, može biti odbačeno bez rizika. U tim slučajevima smatra se da nije bila riječ o ubojstvu.

Ime na neizbrisivi način daje pečat djetetovu tijelu. Otvara mu pravo da bude priznat u svom jedinstvenom identitetu. Ono mu prenosi naslov koji čini od djeteta nezamjenjivo biće.

Ante - Tonči Despot, dr. med.

Autor: STJEPAN OREŠIĆ	KRIVNJA ZA KAŽ- NJIVA DJELA	SVOJSTVO LJEVO- RUKIH OSOBA	NAGLI ULAZ U ŠTO, UPAD	SLOVENSKO MJESTO BLIZU KOSTA- NJEVICE	MREŽA, OBIČNO TENISKA	PROTJE- RATI, PROGNATI	NJEMAČKI GEOLOG, WALTER	"RIBO- NUKLE- INSKA KISELINA"	OD TOG DOBA, OTADA	SKLADIŠTA BARUTA	LUKAS NOLA	ZAGREP- ČANKA ILI KAR- LOVČANKA	ISTARSKA RIJEKA
TEŠKOĆA OD PRE- SUDNE VAŽNOSTI													
IZABRA- NICI, PRED- STAVNICI													
SLOVENSKI KNJIŽEVNIK ("ZDRAVICA")											NATKO RAČKI		
TEKUĆICE I(LI) STAJAČICE				GARRY COOPER			DELFIN						
				NAPADAČ NA POZNA- TU OSOBU			"AVIONICS SYSTEM REWIEW"						
ŽITELJKA IRAKA								TETA (reg.)					
VISORAVAN U BUGAR- SKOJ (3.=K)					KRDA STOKE			JAPANSKA STRUNJAČA					MLADI PAS, PSIĆ
NIKO KRANJČAR			STARI, ISLUŽENI VOJNICI		PLANINA U JAPANU							"ŠKOLA"	
			RIJEKA U LITVI									MJESTO BLIZU RIJEKE	
ŽITELJ GRČKE POKRAJINE AONIJE						NAMETNIK NA PERADI							
						VRSTA ŽITARICE							
SLIČAN OSI: NASRTLJIV (fig.)				PJEVAČICA KRALJIĆ				SATOVI					
"DOMAĆA TVORNICA RUBLJA"			DRAGULJ PLAVE BOJE	PRITOK KRKE				ANTONIO VIVALDI					
"GRAM"		ISTRAŽI- VALAČKI RAD	ČOVJEK IZ SKOPLJA										
ODSKA- KIVANJE		ČAST, PONOS											
OSOBNA ZAMJENICA			GLUMAC LEVY										
SASTA- JANJE, OKUP- LJANJE			DRAMA JURJA DEVIĆA	5.SLOVO									
GRANA KOJA SE RAZDVAJA U DVA KRAKA				PRIPADNICI ŽIDOVSKIE SEKTE									
NORVEŠKA		BLAGAJNA											
		STOČNA NASTAMBA, OBOR											
VRSTA GROŽĐA													
POGON ZA PROIZ- VODNјU SOLI													
RADIO- AKTIVNI IZOTOP VODIKA													

Odgometka križaljke iz prošlog broja (vodoravno):

Supredsjednik, igra riječi, Lj(erka) O(čić), Mlinarec, štap, "Fala", edamer, LJ, oči, skije, Anja, nakon, njisak, R, iver, Ma, tram, ja, utovarivač, Snježana Petika, kaparenje, ocat, i, trate, Anera, Oza, P(amela) A(nderson), rampa, K(senija) U(rličić), Ont, esedar, strv, NJ, ticala, atelan, rigati.

HUMANITARNI RAD NEVENKE GRETIĆ, EKONOMISTICE U DIREKCIJI ZA FINANCIJSKE POSLOVE

DOBRO JE ČINITI DOBRO

UPOZNATI plemenite ljudi velika srca, lijepo se uvjeriti, još uvek nije nemoguće. Štoviše, tu su pokraj nas, premda – kao što to naš slučaj govori – često za njih ne znamo te za njihova dobra djela dozajnemo tek nekim posrednim putem. Tako je bilo i onda kad smo u "Jutarnjem listu", negdje potkraj prošle godine, pročitali da skupljanje pomoći za Željku Jurić, vukovarsku djevojčicu u prognaništvu u Zagrebu (poznatu s novinske fotografije na kojoj je snimljena nakon pada Vukovara) incira radnica HEP-a Nevenka Gretić. Pa, eto, premda nas ovdje u sjedištu HEP-a u Zagrebu dijeli tek nekoliko vrata, informacija o njezinu dobru djelu stigla nam je "izvana". A nakon toga, trebalo nam je skoro polovica godine da uskladimo vrijeme za razgovor. No, vrijedilo je čekati i zabilježiti.

OSMJEH ZA ŽELJKU

Jer, bio je to razgovor koji ulijeva nadu, potvrđuje da *još pravih ljudi ima...*, razgovor koji budi optimizam – da i pojedinac može puno učiniti. Da još ima onih koji nisu ravnodušni prema tidoj nevolji i koji će učiniti sve koliko mogu da je ublaže. I to, ponekad je teško povjerovati, čine potpuno sami, vođeni jedino naukom svog srca. Doista, koliko smo puta i sami saznali za nečiju tužnu ljudsku sudbinu, ali rijetki su od nas, priznajmo, osim što su suošjećali, učinili nešto više. Nevenki je, pak, i jedna novinska priča bila dovoljna da je potakne na djejanje. Čitala je, objašnjava nam, u kakvim teškim uvjetima Željka i njezina obitelj žive u prognaničkom naselju u Španskom u Zagrebu, o tomu kako Željka sanja o kupanici, o nekim običnim, svakodnevnim pogodnostima življenja o kojima mi, očuvanih domova, i ne razmišljamo... Bilo je to baš u vrijeme uoči laniškog Božića, u vrijeme radosti i darivanja.

- Ta priča me je strašno dirnula te sam nakon toga razmišljala kako bi u blagdanskim danima bilo lijepo razveseliti ovu djevojčicu, u stvari, danas već sedamnaestogodišnju djevojku. Nije bio naglasak na pomoći, već upravo na želji da ju učinim radosnom. Kako sama nisam bila u mogućnosti to financijski ostvariti, obratila sam se svojoj prijateljici koja vodi jedan butik u Importanne Galleriji i predložila joj da organiziramo prikupljanje odjeće za Željku. Ona se s tim složila, sve više smo širili krug prijatelja-darivatelja te u tome i uspjeli. Uz to, priključili su nam se i oni koji su Željku novčano darivali. Među dobrotvorima su, spominjem tek neke, bili i Nezavisni sindikat HEP-a, bivša radnica HEP-a Zorica Tolj te Venka Agnesi, a posebno se angažirao Supermarket u Importanne Galleriji, govori Nevenka.

I tako su brojni ljudi dobrog srca, potaknuti i vođeni Nevenkinim dobrim duhom, skupili za Željku novu garderobu, primjerenu njezinoj dobi, koju je ona prema želji mogla i zamijeniti. Susret te darivanje nje i njezine obitelji organiziran je u jednom od dućana u spomenutom trgovačkom centru, a uz odjeću i kućne potrepštine, Željku su dodatno uspjeli razveseliti i s dvije kino ulaznice za premijeru Harrya Pottera.

A koliko je svjetlosnih godina ta djevojka, živeći u jednoj baraci na rubu naše metropole, bila daleko od blještavog svijeta potrošačkih hramova, od božićne euforije kupovanja, od moderne odjeće kakvu nose njezini vršnjaci, govori još jedna činjenica. Naime, kad su je pitali koji je njezin konfekcijski broj, nije znala odgovoriti, jer iz Caričave pošiljke, objasnila je, uzimala je odjeću koja joj se naoko činila odgovarajućom.

Na sreću, pravi smisao Božića, skoro izgubljen u suvremenom potrošačkom svijetu, pokazala je svojim primjerm Nevenka Gretić. Ona o tomu kaže:

- Znam da je naš dar male novčane vrijednosti u odnosu na druge donacije, ali novčana pomoći mi i nije bila primaran motiv. Moja je želja bila u blagdanskim danima nekoga učiniti radosnim, i mislim da sam u tomu i uspjela.

I dalje je sa Željkom u kontaktu, čuju se telefonom. Ona je danas u Vukovaru, tamo nastavlja školovanje, želi biti cvjećarica... U tomu će joj, sigurna je Nevenka, "nebo pomoći". Dodajući kako i ove godine misli organizirati nešto slično.

POPUT DOBRE VILE

No, za Nevenku vrijeme darivanja i milosrda nije samo privodno, jedanput godišnje. Trenutačno organizira skupljanje novca za jednu 24-godišnju apsolventicu defektologije oboljelu od rijetke kožne bolesti, zbog koje nakon operacije

Nevenka Gretić: drago mi je kad nekomu mogu pomoći

KOLIKO SMO PUTA I SAMI SAZNALI ZA NEČIJU TUŽNU LJUDSKU SUDBINU, ALI RIJETKI SU OD NAS, PRIZNAJMO, OSIM ŠTO SU SUOSJEĆALI, UČINILI NEŠTO VIŠE. NEVENKI GRETIĆ JE, PAK, I JEDNA NOVINSKA PRIČA BILA DOVOLJNA DA JE POTAKNE NA DJELOVANJE

je mora na liječničku kontrolu u London (*Slučajno sam je srela, u Kaptol centru, kaže.*). Čim je saznala da nema novaca za avionsku kartu, N. Gretić je, kao ona dobra vila iz bajki (za koje smo mi kao odrasli i razumni odlučili vjerovati da ne postoje, no eto – ipak ih ima!), upregla sve svoje snage da joj to i omogući. (I vi, želite li pomoći, možete se javiti na broj 01-6322-227).

Odakle izvire toliko čovjekoljublje, pitamo ju pomalo s nevjericom da netko baš potpuno sam pokreće ta dobra djela? Stoji li netko iza Vas, pitamo – neka organizacija, stranka, ...?

- Ne, sama to iniciram. Ponekad u traženju pomoći treba potrošiti puno vremena, telefoniranja, moram pokucati na mnoga vrata, obješnjavati, moliti... No, jednostavno, drago mi je kad mogu nekomu pomoći, bez želje i namjere da nešto zauzvrat očekujem, tek je njezin kratak odgovor.

Možda ih, začudno, lakše ostvaruje u vanjskom svijetu, jer joj ne manjka ideja ni u vlastitoj kući, u kojoj radi već 23 godine.

- Nažalost, i ovdje u HEP-u imamo ljudi koji žive u teškim okolnostima. Željela sam da im pomognemo prodajom starog uredskog namještaja, koji bi mnogima dobro došao u garažama ili podrumima, a novce od toga uputimo onima kojima je to u našoj sredini najpotrebnije. Međutim, nije bilo pravog odziva.

To nije jedini takav neuspješan slučaj, no Nevenka Gretić se u svojoj humanitarnoj misiji time ne može obeshrabriti. Pa ni kada joj, a i to se znalo dogoditi, zalupe vratima pred nosom: *To mi se, podsjeća se, dogodilo u mojoj ulici kada sam obilazila susjede želeći prikupiti pomoći za jednu siromašnu obitelj.*

Osim ovog humanitarnog rada, svoje nastojanje za boljim i pravednijim svijetom Nevenka Gretić ostvaruje i angažmanom u nevladinoj udruzi GONG. U GONG-u je aktivna od samih početaka njegova rada, otad sudjeluje na svim izborima u Hrvatskoj i njegova je predstavnica u

U posebnom sjećanju – susret s Madelaine Albright

Gradskom poglavarstvu. Posebno joj je, kaže, u sjećanju ostao susret s bivšim američkim ministrom vanjskih poslova Madelaine Albright, s kojom se kao predstavnica "Gongovaca" susrela 2001. godine, te joj usput poklonila jedan svoj broš za uspomenu.

Ljudi se rađaju s različitim talentima. Jedan od njih je vjerojatno i talent za "činjenje dobitnih djela", koji Nevenka Gretić neprocivo posjeduje. U tomu je, objašnjava, potiče i uspjeh koji postiže. A vrijeme – gdje ga pronalazi?

- Važno je samo sve dobro organizirati, objašnjava. Vjerujmo joj na riječ. Jer, uz radno mjesto referenta za plaćanje i investicije (vrlo stresan posao, posao bez odgode, jer se mora učiniti upravo sada) u Sektoru za finansijske poslove, brigu o 23 godišnjoj kćerki, studentici Fakulteta političkih znanosti (nosi li majčine gene, predviđamo joj dobru poslovnu karijeru!), o kući, vrtu, psu, tri mačke, pa čak i o dva bijela miša, nastoji – kaže – ne propustiti svaku novu kazališnu ili kino predstavu ili koncert (Dakako, primjereno moj dobi, dodaje uz smijeh). To znači živjeti život punim plućima!

Tatjana Jalušić

NAŠA ODMARALIŠTA

I U OVOM BROJU HEP VJESNIKA UKRATKO ĆEMO VAS UPOZNATI S TEMELJNIM OBILJEŽJIMA NAŠIH OBJEKATA ZA ODMOR I TO: BIOGRAD, GAJAC I PAKOŠTANE

BIOGRAD

U BIOGRADU postoje četiri odmarališta HEP-a. Nažalost, danas dva odmarališta - Pogona TE-TO Zagreb i DP Elektroslavonije - nisu upotrebljiva. Nakon ratnih i poratnih stradanja objekti više nisu bili obnavljani i danas čekaju bolja (financijska) vremena.

Odmaralište DP Elektra Križ nalazi se približno 200 metara od mora, skoro u samom središtu mjesta. Objekt ima prizemlje i jedan kat. U prizemlju je restoran - kuhinja, blagovaonica i mali šank (znači, ovdje se nudi puni pansion - kažu da je hrana odlična...). Postoji dvadeset soba, sanitarnе prostorije su zajedničke. U prostranom dvorištu moguće je parkirati automobile.

Odmaralište DP Elektre Karlovac smješteno je u dvokatnom objektu na samoj obali. Ima deset soba u kojima postoji priključak vode (umivaonik), a sanitarnе prostorije su etažne. Kuhinja je zajednička, svaka soba ima svoj prostor i opremu, dok su hladnjaci zajednički.

Biograd je mjesto koje povezuje zadarsku i šibensku rivijeru s bogatom turističkom ponudom.

Odmaralište Elektre Križ

Odmaralište Elektre Karlovac

GAJAC

Na otoku Pagu nalazi se turističko naselje GAJAC, u kojem HEP ima 21 apartman. Sektor za toplinarstvo-Zagreb upravlja s 13 apartmana, DP Elektroslavonija Osijek sa šest, a Pogon TE Sisak s dva apartmana (Možda se i vi pitate zašto toliko "gazda" na jednom mjestu?).

Do Gajca se može doći trajektom Prizna-Žigljen, pa dalje prema mjestu Pag. Približno devet kilometara nakon silaska s trajekta valja uočiti putokaz (desno) za Gajac. Ako dolazite s južne strane, idete od Posedarja do Ražanca i preko Paškog mosta dalje za mjesto Pag i još dvadeset kilometara do Gajca.

Apartmani Sektora za toplinarstvo Zagreb i Pogona TE Sisak smješteni su u središtu naselja u nekoliko zajedničkih objekata (zona A). Svi apartmani koji su u prizemlju imaju mali vrt, a apartmani na katu imaju balkon. Jednosobni apartmani imaju po tri ili četiri kreveta, a dvosobni su peterokrevetni. Svi apartmani imaju posebnu kupaonicu i WC. Oprema kuhinje je standardna: štednjak s pećnicom, hladnjak sa zamrzivačem, dovoljno pribora i posuda.

Šest apartmana DP Elektroslavonije nalaze se malo dalje od središta naselja (zona B), a iscrpnije informacije i ključeve apartmana možete dobiti u bistrou "HOBBY" u središtu. Svi apartmani su dvoetažni,

smješteni u nizu, imaju vrt. U prizemlju apartmana je dnevni boravak (postoji ležaj na razvlačenje za dvije osobe) s prostorom za pripremu hrane (uz štednjak s pećnicom, hladnjak sa zamrzivčem, potreban pribor i posude) i kupaonica (TWC). Na etaži je prostor s još tri ležaja i terasa s vrtnom garniturom. U apartmanima postoji nekoliko usisivača za prašinu i glačala za zajedničku upotrebu.

Korisnici svih apartmana trebaju donijeti svoju posteljinu (postoje deke i jastuci), ručnike i toaletne potrepštine.

Plaža u Gajcu je uređena, ali je relativno mala. Motorizirani posjetitelji mogu koristiti brojne druge mogućnosti za kupanje (najблиža organizirana plaža na približno 2 km je Žrče, parkiranje se naplaćuje).

Naselje ima puno kafića i trgovina, ali za veći izbor (tržnica, ribarnica) valja otići u tri kilometra udaljenu Novalju gdje je i veća turistička ponuda (izleti, restauranti, disco).

Posjetite grad Pag, pašku solanu, uživajte u (skupom) paškom siru. Jeste li čuli za "Paški trokut" ...?

PAKOŠTANE

U mjestu PAKOŠTANE, već više od trideset godina, nalazi se naše najveće odmaralište pod zajedničkom upravom DP ELEKTRA Zabok, Zagreb, Varaždin, Koprivnica i Virovitica (u blizini autokampa Kozarica). Prometne veze su dobre, jer puno autobusnih linija prolazi uz Pakoštane, a može se i vlakom do Zadra, odakle lokalni autobusi voze skoro svakih pola sata.

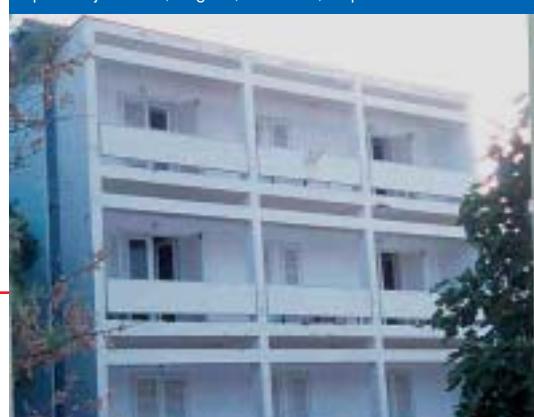
Odmaralište je ograđeno, uz more, ima manje parkiralište, a u hladu dvorišta ima nekoliko betonskih stolova za stolni tenis i malo dječje igralište. Sastoji se od tri samostojeca objekta. Ugostiteljski dio (recepција, kuhinja, restoran sa šankom, podrum i terasa) se renovira i nije u upotrebi. Prvi objekt za smještaj ima ukupno 37 trokrevetnih soba s vlastitim sanitarnim čvorom i četiri zajedničke čajne kuhinje. Drugi objekt ima 11 trokrevetnih soba, četiri dvokrevetne sobe (također s vlastitim sanitarnim prostorijama) i tri čajne kuhinje. Razlog malog broja prostorija za kuhanje i njihova relativno skromna oprema jest u tomu što je konceptacija odmarališta usmjerena prema vlastitom restoranu i kuhinji koji ove godine još nisu u funkciji. Posteljina postoji.

Mjesto Pakoštane živi za turizam. Tijekom cijelog ljeta odvijaju se različite manifestacije (ribarske noći, utrke magaraca), blizu je Biograd, a možete otići do Zadra ili Šibenika. Do Vranskog jezera ima približno tri kilometra, a brodom možete na Vrgadu ili na Kornate.

Pripremio: Josip Puljko

Odmaralište pod zajedničkom upravom distribucijskih područja Zabok, Zagreb, Varaždin, Koprivnica i Virovitica

FIZIČKA AKTIVNOST ZA ODRŽAVANJE ZDRAVLJA, DUGOVJEĆNOSTI I VITALNOSTI

POMOGNITE SEBI - KREĆITE SE I VJEŽBAJTE

JEDNA od temeljnih obilježja živih bića je POKRET. Za čovjeka je to bioška potreba i on se kreće svjesno i s nekim ciljem, a tek u manjoj mjeri je intuitivan. Kod životinja je kretanje najčešće određeno naslijedenom sposobnosti ili osobinom.

Čovjekovo je tijelo najveći laboratorij na svijetu i savršen stroj za kretanje, a 650 mišića i 200 kostiju - njegovi su organi za kretanje. Nije li to veličanstveno i vrijedno divljenje? Ali, stoga je najveći paradoks današnjice da nam, premda smo građeni za kretanje, aktivnosti i djelovanje i zato smo se i razvili do stupnja na kojem se sada nalazimo - suvremena civilizacija i način življjenja nameću statičnost kroz nekretanje, sjedenje ili korištenje strojeva, kao "pomoć" pri radu i stvaranju.

Već su stari Perzijanci, Kinezi, Grci i Egipćani spoznali vrijednost i značaj fizičke aktivnosti za održavanje zdravlja, dugovjećnosti i vitalnosti organizma.

Danas pouzdano znamo da je vježbanje jedan od najdjelotvornijih načina koji potiče mozak da proizvede hormon ENDORFIN, koji

ČOVJEKOVO JE TIJELO NAJVEĆI LABORATORIJ NA SVIJETU I SAVRŠEN STROJ ZA KRETANJE SA 650 MIŠIĆA I 200 KOSTIJU, PA JE STOGA NAJVEĆI PARADOKS DANAŠNJICE: GRAĐENI SMO ZA KRETANJE, A SUVREMENA CIVILIZACIJA I NAČIN ŽIVLJENJA NAMEĆU NAM STATIČNOST KROZ NEKRETANJE, SJEDENJE ILI KORIŠTENJE STROJAVA KAO "POMOĆI" PRI RADU I STVARANJU

može imati visoko blagovoran učinak na fizički i emocionalan dio našega života.

NEKRETANJE POGORŠAVA RASPOLOŽENJE I OPĆE ZDRAVLJE

Zato je preporuka svih zdravstvenih i humanitarnih organizacija da je za očuvanje zdravlja više nego potrebno kretanje, vježbanje i aktivan odmor poslije rada.

Znamo da je čovjek u svom razvoju vodio teške borbe za opstanak i sve je to bilo povezano s velikim fizičkim naporima. Bio je lovac i skupljač plodova, a fizički napor bili su stimulansi, koji su određivali razvoj njegova organizma i mozga.

Današnji razvoj mehanizacije i automatizacije bitno je smanjio čovjekovo kretanje, pa zbog dugotrajne fizičke neaktivnosti dolazi do promjena u sustavu krvotoka, ubrzava se rad srca, uz smanjenu količinu krv koju ubacuje u krvotok, motorna pasivnost smanjuje provjetranje pluća koja su podložna infekcijama, smanjuje se funkcija probavnog sustava, mokraćom se izljučuje više kalcija i time se osiromašuju kosti i smanjuje im se čvrstina. Zbog nekretanja, smanjuje se mišićna masa i snaga mišića. Sve to, osim loše kondicije, dovodi i do pogoršanja raspoloženja i općeg zdravlja.

Sustavna, programirana i primjerenod određena tjelesna aktivnost unosi u organizam puno korisnih promjena i usporava proces starenja. Dolazi do određenog povećanja mase srčanog mišića, što rezultira boljim i ekonomičnijim radom srca, boljom opskrbljenošću kisikom i hranjivim materijalima, poboljšava se funkcija dišnih organa, apsorpцијa kisika u tkivu je veća, kosti postaju čvršće, manje su podložne lomovima, a zglobovi su elastičniji i pokretljiviji. Fizička aktivnost je vrlo djelotvorna i u borbi protiv pušenja i pretjerane debljine. Sustavna fizička aktivnost usporava proces starenja čovjeka i samim tim produljuje razdoblje njegove fizičke punovrijednosti.

Svrha vježbanja treba biti poticaj za višu razinu vaše energije, izdržljivosti i sposobnosti. Vježbanje mora biti pozitivna navika, RADOST I ZADOVOLJSTVO. Redovitim kretanjem i vježbanjem činite dobro svojim mišićima i krvоžilnom sustavu, a jednako tako ublažujete tjeskobu i razbistrujete um, povećanjem cirkulacijom i dubokim disanjem.

Vježbanjem se aktivira cijeli kinetički lanac: od kore velikog mozga, preko motornih živaca, do mišića i natrag senzibilnim putevima do kore velikog mozga. Upravo zbog toga je POKRET bioški specifičan podražaj. Tjelesna aktivnost u djetinjstvu i mladosti potrebna je za očuvanje i unaprjeđenje zdravlja, a u starijoj dobi

za usporavanje ili sprječavanje narušavanja određenih vidova zdravlja. Plastičnost organizma najveća je tijekom rasta, posebno u pubertetu, gdje je potrebno iskoristiti genetske potencijale za optimalan tjelesni i funkcionalni razvoj. U starijem dobu je važno održati ono što je u mladosti stečeno. Nedostatak aktivnosti na poslu nužno je kompenzirati športskim, odnosno fizičkim aktivnostima u slobodno vrijeme, a o vrsti djelovanja i aktivnosti morate odlučiti sami - ovisno o svojim interesima, sklonostima, sposobnostima i materijalnim mogućnostima. Kada ne bi bilo RAZLIČITOSTI, lako bi bilo predložiti najbolju formulu za postizanje dobre kondicije i preporučiti najbolju aktivnost. Dakako da aktivnosti koje izaberete moraju biti primjerene vašim godinama i željama. Ipak ćemo preporučiti osnovne aktivnosti ili one koje se najviše koriste.

HODAJTE I TRČITE!

Hodanje i trčanje je najmasovniji i najjeftiniji oblik fizičke aktivnosti. Umjerenim tempom i boravkom na čistom zraku, prisilit

ćete svoje mišiće na toliko potrebno gibanje i svoje stanice ćete opskrbiti svježim kisikom. Jako je dobro to činiti uz vodu, jer su učinci za organizam veći. Pokušajte umjesto šetnje brzo hodati, uz kratke stanke. Dovedite pri tomu vaše srce barem do 120 otkucaja u minuti. Samo nemojte pretjerivati, jer postupnost je najbitnija.

PLIVAJTE!

Plivanje je idealan oblik gibanja za sve uzraste i najzdravije je, jer razgibavamo sve mišiće, kralježnicu cijelom duljinom i udove, a da pri tomu ne osjetimo opterećenja koja uzrokuje sila teža (u vodi ste teški, koliko je teška tekućina istisnuta volumenom vašeg tijela).

VOZITE SE BICIKLOM!

Vožnja biciklom je izvanredna vježba za lokomotorni aparat i potrošnju energije.

SUDJELUJTE U ŠPORTSKIM IGRAMA!

Športske igre su iznimno korisne, ali mogu biti opasne, jer u žaru igre mnogi ne prepoznaju upozorenja o naporima koji nisu u skladu sa sposobnostima i godinama sudionika športskih igara.

IGRAJTE TENIS!

Tenis je vrlo koristan, ali i vrlo opasan, ako nije ispravno doziran, jer je to sport koji zahtijeva puno vještine i iskustva.

SKIJAJTE!

Skijanje je sve popularnije, ali nažalost nedostupno za veći dio populacije.

BAVITE SE VRTLARSTVOM, LOVOM I RIBOLOVOM!

Vrtlarstvo, lov i ribolov zahtijevaju umjereni kretanje, koje oslobođa napetosti i smiruje, a razgibava muskulaturu i cijeli lokomotorni aparat te poboljšava cirkulaciju, uz boravak na svježem zraku.

KORISTITE TRIM-KABINET I TRIM-STAZE!

Trim-kabinet i trim-staze omogućavaju dobro razgibavanje pojedinih dijelova tijela i pozitivno utječu na psihu, a istodobno relaksiraju i jačaju.

Trenirano srce ekonomičnije troši kisik i može podnijeti veći napor i više rada. Tjelesna aktivnost smanjuje frekvenciju srca u mirovanju, a u tijeku aktivnosti može se obaviti više rada s jednakom frekvencijom srca. Takvo je srce sposobnije i dugotrajnije, nego u osobama koja ne u trenira. Fizička aktivnost normalizira i krvni tlak i

dobro djeluje na periferne arterije i cirkulaciju (tople ruke i noge). Fizička aktivnost i umjerenost u jelu spriječi će pretjerano debeljanje i njene loše posljedice za zdravlje i organizam.

VJEŽBAJTE SVAKODNEVNO!

Mišićna kontrakcija u tijeku gibanja, glavni je stimulans protoka limfe i ekstracelularne tekućine, što je bitno da otpadni materijal ne zaostane u tkivu, već da se transportira i izlučuje iz organizma.

Redovitim vježbanjem muskulature spriječit ćete bolove u ledima i trbušnim mišićima, koji se javljaju zbog njihove slabosti, smanjenja tonusa, a time preuzimaju dio opterećenja, koji inače otpada na kralježnicu, kukove i koljena. Slično tomu, javljaju se bolovi i u mišićima vrata. Za dijabetičare je tjelesna aktivnost važna, jer uz terapiju i kontrolu, lakše kontroliraju razinu šećera u krvi.

Fizički i psihički hendikepirane osobe svojom tjelesnom aktivnošću mogu znatno poboljšati kvalitetu svog života.

ZADOVOLJSTVO koje proizlazi iz dobrog zdravlja ili dobrog fizičkog izgleda ne može se sigurno mjeriti ni s kakvim drugim zadovoljstvom, jer dok smo nezadovoljni i depresivni, osjećamo se loše.

Ako ste uspjeli priхватiti barem maleni dio savjeta i poduke i ako se svakodnevno bavite nekom od fizičkih aktivnosti, osjetit ćete i sami zadovoljstvo zdravog tijela i zdravog duha.

Najvažnije je vježbati svaki dan, ujutro (jutarnja gimnastika) i prema mogućnosti navečer po pola sata i ako je to moguće na otvorenom.

Poželjni su pješački ili biciklistički izleti, planinarenje ili lov, zimi skijanje. Preporučuje se ljeti vježbanje uz vodu, kako bi se moglo uključiti svakodnevno kupanje, plivanje, veslanje i sunčanje.

Potražite u vašoj okolini, gdje stanujete ili na radnom mjestu, ponudu nekih mogućih sadržaja športske rekreacije.

Ne pretjerujte pri vježbanju, postupnost je važna.

I da ponovimo još jedanput: višestruka je korisnost i pozitivno djelovanje fizičkih aktivnosti za čovjeka, a to je i znanstveno dokazano. Ogledaju se u poboljšanju cirkulacije cijelog krvotoka, u radu srca, reguliranju disanja, poboljšanju probave, u povoljnem utjecaju na živčani sustav, usporavanju starenja i očuvanju vitalnosti te poboljšanom držanju tijela i jačanju muskulature, uz opće zadovoljstvo.

I zapamtite: nikad nije kasno početi.

Preprema: Edo Virgini

ČETVRTI MALONOGOMETNI TURNIR DP ELEKTRODALMACIJA SPLIT

POBIJEDILA MOMČAD ODRŽAVANJE, SPLIT

PREMDA lipanj nije mjesec od gripe - ulice, uredi, kafići puni su fibroznog, neispavanog naroda. Groznička trese. Prava epidemija. Neizlječiva je, globalnih razmjera. Virus se zove nogomet. Ne štedi ni otporne pripadnice ljepšeg spola. Uselio se u naše domove bez plaćanja najma. Štoviše, iz nekih se ne iseljava ni ostatak godine. Da je tako, uvjerio nas je i svibanjski malonogometni turnir, koji se u organizaciji splitske Elektrodalmacije održava već četvrtu godinu zaredom. Petnaest momčadi unutar četiri skupine pristiglo je iz svih dijelova dalmatinskog HEP-a, dvije iz PP HE Jug, dvije iz PrP Elektroprijenos, a ostatak iz DP-a od Imotskog do Trogira.

Natjecanje je počelo u ožujku, a finalni susreti su odigrani uoči najvećeg gradskog blagdana - fešte Svetog Duje. Premda je ovogodišnji turnir djelomice igrački pomlađen, ipak se najveći broj susreta odigrao s neznatnim gol-učinkom. *Tvrda igra i ustrajna želja za pobjom oduzele su djeličnu šarmu amaterizmu i to do te mjere da je jedan polufinalni susret, nakon pomalo nesretnog poraza bolje i dominantnije momčadi, završio žučljivim naguravanjem i zamalo tučnjavom. Kao da će ostati bez premije. Ali nije sve u novcu. To je strast prema lopti. A, lopta je ženskog roda. I, sve im oprštamo.*

A da u svakoj šali ima zrnce istine, uvjerili smo se tijekom završnice natjecanja. U susretu za treće mjesto sastali su se Elektroprijenos pod vodstvom F. Peroša i Izgradnja II, predvodena S. Padovanom. Iskusni i igrački bolje ekipirani prenosaši, pobijedili su rezultatom 8 : 1. Bilo je vrlo lijepih poteza, a palo je više golova nego tijekom čitavog turnira. Strijelci za Elektroprijenos su bili M. Grozdanić (3), M. Gudelj (2) te po jedan pogodak N. Ramljak, I. Maretić i D. Škarica. Počasni pogodak za Izgradnju postigao je mladi, simpatični R. Barić.

Susret za prvo mjesto bio je potpuno drukčiji. Igrale su dvije podjednako spremne momčadi: Imotski, pod vodstvom ozlijedenog igrača S. Lapende i Održavanje iz Splita, koje predvodi iskusni N. Vujević. Upravo su njegove procjene i pravdobne izmjene igrača bile jezičak na vagi u korist splitske ekipe. Pobijedili su tjesnimi 1 : 0 igrački bolju momčad, ali koja nije igrala timski i koja je najviše pogrešaka napravila zbog brzopletosti, prevelike želje za pobjom i pretjeranim soliranjem svojih igrača.

Jedini gol susreta postigao je Eduard Škec.

Pokali i plakete su podijeljeni. Za najboljeg strijelca, s devet postignutih zgoditaka, proglašen je Romeo Jović iz imotske momčadi. Organizacioni odbor najavio nam je za dogodine proširenje turnira. Stigle bi ekipe od Zadra do Dubrovnika. Tako bi nogometa bilo još više, nešto poput dalmatinskog mini mundijala.

Veročka Garber

Timsko igra i iskustvo N. Vujevića, bili su jezičak na vagi za momčad Održavanje DP Elektrodalmacija Split - ovo je, znači, pobjedička momčad

Drugo-plasirana, ali igrački najbolja, momčad Imotskog ovog puta nije imala sreće

Imočaninu Romeo Joviću pripala je plaketa za najboljeg strijelca Turnira

Tvrda igra i ustrajna želja za pobjom oduzele su djeličnu šarmu amaterizmu

ŠPORTSKE IGRE UHB HEP-a, REGIONALNOG ODBORA ZA JUŽNU HRVATSKU

POBIJEDILI ŠIBENSKI BRANITELJI

Udruga branitelja HEP-a, točnije njen Regionalni odbor za južnu Hrvatsku, organizirao je po prvi put športske igre. Stotinu sudionika okupilo se od 17. do 19. svibnja u Starigradu, podno velebitske ljetopitice - kanjona Paklenice.

Nadahnuti takvim okružjem, naši branitelji pristigli iz svih djelatnosti dalmatinskog HEP-a, u fer i pravom športskom duhu nadmetali su se u malom nogometu (šest momčadi), košarci (četiri momčadi) i boćanju (12 momčadi). Nakon razigravanja i završnih borbi, momčadi DP Elektra Šibenik osvojili su pobjedničke pokale u malom balunu i boćanju, a kako to športska tradicija nalaže - domaćini iz DP-a Elektra Zadar bili su pobjednici u košarci. Dubrovčani i Splitčani ovog puta bili malo lošije sreće, ali to nije utjecalo na druženje i ugodne izletničke obilaske pakleničkog parka. Posljednju su večer, nakon dodjele pokala i plaketa, uz pratnju mandolinskog hotelskog trija, opet zajednički zapjevali, uz nadu da će se ovakvi susreti nastaviti.

Veročka Garber

Evo pobjedničke košarkaške momčadi DP Elektra Zadar

Prvo mjesto u malom nogometu osvojila je momčad branitelja DP Šibenik: pobjednički pokal uručio je predsjednik Udruge hrvatskih branitelja HEP-a Stjepan Tvrđinić

Šibenčani su pobijedili i u boćanju

IZ DP ELEKTRA SLAVONSKI BROD: ŠPORTSKI SUSRET HRVATSKIH BRANITELJA

NAJBOLJI BROĐANI

POVODOM Dana grada, u Slavonskom Brodu je 18. svibnja ove godine održan turnir u malom nogometu, čiji je organizator i nositelj bio TO UHB HEP-a 90-95 Slavonski Brod. Na turniru su sudjelovali branitelji iz Vukovara, Osijeka, Đakova, Požege i domaćini iz Slavonskog Broda. Natjecatelji su bili podijeljeni u četiri momčadi, tako da su ih neke imale i iz drugih gradova.

Prije početka turnira, sudionike je uime domaćina pozdravio direktor DP Elektra Slavonski Brod Zdenko Veir, zaželjevši svima dobrodošlicu i uspjeh u natjecanju sa željom da susreti proteknu u športskoj i fer borbi. Poslije otvorenja turnira izaslanstvo ROIH-a UHB HEP-a 90.-95. položilo je vijenac na gradskom groblju u spomen na sve pale hrvatske branitelje.

Natjecanje je provedeno prema bod sustavu (svatko sa svakim), a započele su ga momčadi Vukovara i Slav. Brod II (veterani), koje su Brođani glatko dobili s rezultatom 4:1. Ostale utakmice nastavljene su prema rasporedu i protekle su u žustroj, športskoj i fer borbi, ali bez i malo nježnosti prema protivniku. Borilo se za svaku loptu. Utakmice su obilovalile golovima, a sve do kraja nije bilo izvjesno tko će biti pobjednik.

Momčad Slav. Brod II (veterani) pod vodstvom Slavka Jozića bila je uvjerenja da su oni pravi favoriti, ali u posljednjoj utakmici turnira u izravnom dvoboju Slav. Brod I - Slav. Brod II na zemlju su ih spustili malo mlađi, borbeniji, spretniji (a mora se priznati i sretniji) branitelji pod vodstvom iskusnog Dubravka Kajfeša, koji su ih pobijedili s rezultatom 2:1 i tako osigurali prvo mjesto.

Nakon svih odigranih utakmica poredak je sljedeći: prva je momčad Slav. Brod I, druga Slav. Brod II, treća Vukovar i četvrta Požega-Đakovo.

Trofej "fer - plej" dodijeljen je Vukovarcima, a član njihove momčadi Josip Stojanović najbolji je strijelac turnira s pet postignutih zgoditaka.

Nakon natjecanja podijeljena su zaslужena priznanja za postignute rezultate, a susret je nastavljen u opuštenijoj atmosferi.

Stjepan Krajnović

Za osvojeno prvo mjesto pokal je preuzeo Dubravko Kajfeš

Damir Beljo prima pokal za fairplay

Pobjednička momčad Slavonski Brod I

Izaslanstvo ROIH-a UHB HEP-a 90.-95. položilo je vijenac na gradskom groblju u spomen na sve pale hrvatske branitelje

ODRŽANE TREĆE ŠPORTSKE IGRE DIREKCIJE ZA PRIJENOS

VIŠE OD ŠPORTSKOG NADMETANJA

TREĆI skup radnika športaša Direkcije za prijenos HEP-a održan je 10. i 11. svibnja ove godine u Osijeku. U športskim disciplinama: mali nogomet, kuglanje, šah i tenis za muškarce te bočanje i odbojka za žene, okupilo se skoro dvije stotine športaša iz sva četiri prijenosna područja: Zagreba, Splita, Opatije, Osijeka te Sektora potpore.

Športske igre bile su i prigoda rukovodstvu Direkcije za prijenos da obilazak TE Ernestinovo, gdje je obnova već u punom zamahu. Sljedećeg dana u Osijeku je održan i stručni kolegiji Direkcije o poslovanju svakog prijenosnog područja. Stručnom kolegiju, a kasnije i otvaranju Igara, prisustvovali su direktor Direkcije mr. sc. Ivica Toljan, pomoćnik direktora Miroslav Mesić, direktor Sektora potpore Božidar Kolega te direktori prijenosnih područja Zagreb - mr. sc. Božidar Filipović, Split - Marko Lovrić, Opatija - prof. dr. Juraj Šimunić i Osijek - Mihailo Abramović.

U športskoj dvorani Elektrometskog školskog centra u Osijeku, prigodom otvaranja Športskih igara Direkcije za prijenos HEP, direktor PrP Osijek Mihajlo Abramović uime domaćina i organizatora svim sudionicima zaželio je dobrodošlicu u Osijeku.

- Cilj i svrha ovih Igara nisu samo športska nadmetanja, već prije svega međusobno upoznavanje i zblžavanje radnika prijenosne djelatnosti. Najbolji način da do toga dođe upravo su ovakvi skupovi, koji se mogu organizirati s malo truda i puno dobre volje. Nadam se da ćeće se svi ugodno osjećati u gradu Osijeku, rekao je M. Abramović.

Pozdravljajući sve prisutne, Igre je proglašio otvorenim mr. sc. Ivica Toljan, direktor Direkcije za prijenos.

Nakon otvaranja Igara, započeo je ženski odbojkaški turnir. U dvodnevnom doista uzbudljivom nadmetanju odbojkašica, najviše uspjeha imao je domaći tim koji je s lakoćom riješio susrete u svoju korist. Pobjedama s 2:0 protiv Splita u svojoj skupini i 2:0 protiv Opatije u završnoj utakmici, Osječanke su osvojile prvo mjesto. Za utjehu ostalima, treba naglasiti da su se Osječanke puna četiri mjeseca pripremale za ovo natjecanje. Na kraju ovog turnira, odbojkašice Opatije zauzele su drugo mjesto, Splitanke treće, Zagrepčanke četvrto, a Sektor potpore je peti.

U popodnevnom terminu započela su i malonogometna natjecanja, teniski turnir te šahovska nadmetanja. Otvoreni tereni osječkog Sokolskoga doma bili su poprište malonogometnog turnira, na kojem se okupio i veliki broj gledatelja. U prvoj utakmici nogometnika PrP Zagreb, zahvaljujući odličnim obranama svog vratara i spretno postignutom zgoditku, pobijedili su domaćina, PrP Osijek. U ostalim susretima momčad PrP Split je s visokih 11:0 pobijedila Sektor potpore, potom 3:2 protiv PrP Opatije i 3:1 protiv PrP Zagreb. To im je bilo dovoljno za osvajanje pobjedničkog pehara. S dvije pobjede, momčad PrP Zagreb osvojila je drugo mjesto. Opatički su pobjedom na penale ostvarili pobjedu protiv Osječana, čime su osvojili treće, a Osječani četvrto mjesto. Sektor potpore zauzeo je peto mjesto. Na kraju ovoga Turnira, titulu najboljeg strijelca ponio je igrač ekipe PrP Split Dalibor Mužinić, a najbolji vratar je Vladimir Stanko iz PrP Zagreb.

Najbolji tenisači svoje susrete odigravali su na terenima teniskog centra u perivoju Kralja Tomislava u Osijeku. U međusobnom momčadskom natjecanju postignuti su sljedeći rezultati: PrP Zagreb - PrP Opatija 2:0, PrP Osijek - Sektor potpore 2:0, PrP Split - PrP Zagreb 2:1, PrP Split - PrP Opatija 2:1, Sektor potpore - PrP Zagreb 0:2 i PrP Osijek - PrP Split 1:2. Momčad tenisača iz Splita osvojila je prvo mjesto, Osječani su drugi, Zagreb treći, Sektor potpore četvrti, a Opatija peta.

Na četverostaznoj automatskoj kuglani državnog prvaka Slavonija-Konikom, održana su momčadska i pojedinačna natjecanja kuglača HEP Direkcije za prijenos. Premda tijesno domaćini PrP Osijek i u ovoj športskoj disciplini bili su najbolji u momčadskom i pojedinačnom natjecanju. Nakon izbačenih 2 x 25 hitaca u momčadskom dijelu natjecanja, u kojem su za svaku ekipu nastupila po četiri natjecatelja, Osječani su s ukupno 794 oborena čunja zauzeli prvo mjesto. Drugi su kuglači PrP Zagreb sa 788 oborenih čunjeva PrP Split treći sa 740 čunjeva, PrP Opatija četvrti sa 690 Sektor potpore peti sa 472 oborena čunja. Upravo u ovoj disciplini treba izdvojiti momčad Sektora potpore, u čijim redovima je bilo kuglača koji su se prvi puta u životu našli na kuglačkoj stazi. Bilo je važno sudjelovati, a ne samo pobijediti.

U pojedinačnoj konkurenciji nastupili su najbolje plasirani pojedinci iz svih momčadi. U disciplini 2 x 25 hitaca najuspješniji s 232 čunja bio je predstavnik Osijeka - Stipan Liović, drugi je Marijan Radoš iz Opatije s 226 čunjeva, treći Đorđe Vujić iz Zagreba s 221 čunjem, četvrti Zlatko Bučar iz Sektora potpore s 219 i peti Jure Vejić iz Splita s 209 oborenih čunjeva.

Boćanje je na ovoj *Prenosjadi* bilo isključivo ženski šport. Na terenima BK "Neptun" iz Osijeka, snage su odmjerile igračice Osijeka i Zagreba. Pobjedile su Osječanke s rezultatom 9:7. Osijek je potom lako s 11:1 pobjedio Sektor potpore i na općem iznenađenje Split sa 6:4. To je Osječankama bilo dovoljno za osvajanje prvog mjeseta. U ostalim susretima igračice Sektora potpore bile su bolje od Zagreba s 8:5, Split od Opatije sa 7:6, dok je na kraju Opatija pobjedila Sektor potpore sa 4:3. Osječankama je pripalo prvo mjesto, Spličankama drugo, Opatijke su treće, Sektor potpore četvrti, a Zagrepčanke su osvojile peto mjesto.

I na kraju - šahisti. Oni su se odlučili za dvokružni sustav natjecanja u dvije grupe, pri čemu je svaku momčad predstavljalo četiri šahista. Prema uz jedan izgubljeni susret 2 1/2 - 1 1/2 protiv predstavnika PrP Opatija, u konačnom zbiru Osjećani su s 26 osvojenih bodova osvojili prvo mjesto. Drugo i treće mjesto s po 19 bodova dijele šahisti Opatije Zagreba, četvrti su s 13 bodova šahisti Splita, a peti sa samo 3 boda Sektor potpore.

Za kraj dvodnevног druženja i športskih natjecanja prijeno-saša, odigrane su dvije revijalne utakmice u malom nogome-tu. U ženskoj konkurenciji "slanih" (Split i Opatija) rezultatom 1:0 pobijedili su "slatki" (Zagreb i Osijek). U muškoj konkuren-ciji sastali su se voditelji svih momčadi protiv momčadi po-slovodstva Direkcije za prijenos. Prema našoj procjeni, ovo je bio najljepši dio dvodnevнog druženja prijenos-aša, jer su se osim igrača, u gledalištu našli svi sudionici ove treće po redu Prenosijade. U ovom susretu, momčad poslovodstva pobijedi-la je s rezultatom 4:3. Vrlo zapaženu ulogu u momčadi poslo-vodstva odigrao je direktor Direkcije mr. sc. Ivica Toljan koji je za svoju momčad postigao sva četiri zgoditka.

Na završnoj svečanosti, službeno su proglašeni pobjednici po disciplinama, za što su im uručeni i prigodni pokali. Nakraju je Mihajlo Abramović uime domaćina zastavu Igru prijenosa predao idućem domaćinu - direktoru PrP Split Marku Lovriću.

- Pred nas ste svojom vrhunskom organizacijom ovih Igrava postavili težak zadatak. Nastojat ćemo ipak dogodine u Splitu to ponoviti, rekao je M. Lovrić.

Nakon toga, direktor Direkcije za prijenos HEP-a mr. sc. Ivica Toljan zatvorio je Treće športske igre uz pozdrav i poziv: *Vidimo se dogodine u Splitu!*

Splićani su bili naibolji u tenisu

U ženskoj konkurenciji u boćanju prvo mjesto su osvojile Osječanke

Pobjednik ovogodišnjih Igara je športska momčad PrP Osijek, a pobjednički pokal predao je mr. sc. Ivica Toljan

Julije Huremović

Direktor Direkcije za prijenos, mr. sc. Ivica Toljan proglašio je Igre otvorenima

Dio športskih momčadi prigodom otvorenja Igra

Osječke odbojkašice bile su najbolje

Trenutak s odbojkaškog terena

U malom nogometu prvo mjesto osvojila je momčad PrP Split

U kuglanju su bili najbolji Osječani

U šahu opet najbolji Osječani s 26 osvojenih bodova (na slici su im protivnici šahisti Sektora potpore)

Revijalni malonogometni tim *Slani* (PrP Split i PrP Opatija) pobijedile su svoje protivnike *Slatke* (PrP Zagreb i PrP Osijek)

Poslovodstvo Direkcije za prijenos (ili malonogometna momčad s kopna) pobijedilo je momčad voditelja svih momčadi (malonogometne momčadi s mora), a najbolja je bila – publika, jer su se okupili svi sudionici Igra

Sve za loptom - takav je ženski nogomet (?!)

Svi članovi pobjedničke momčadi iz Osijeka s osvojenim priznanjima

